

Sak-ajat rasittavat ja myös kaikki palaverit ja tehtävät tietokoneella. Paljon aikaa pois perustyöstä.

Ihmetyttää, kun opettajilla on 5h suunnittelua, lastenhoitajilla tuskin mitään, vaikka yhtä paljon toiminnallista ohjausta.

Tämä kysely on todella ajankohtainen ja itse olen ollut nyt yli 2kk sairauslomalla, eikä vielä loppua näy. Paljon on töissä juuri ahdistusta ja surua vallitsevan tilanteen takia. Ihana, että otatte työuupumuksen huomioon.

Olen harkinnut alan vaihtoa jo muutaman vuoden, ensi keväänä se vihdoinkin tapahtuu.

Lapset ovat muuttuneet levottomammiksi ja enemmän tukea tarvitseviksi, joten suhdelukua pitää miettiä. Myös perheet tarvitsevat ja vaativat enemmän kuin ennen.

Henkilöstön jaksaminen on ääri rajoilla!!!!

Työpaikassani ja kunnassa asiat ovat valtakunnallista tasoa paremmin ja sijaisiakin saadaan suhteellisen hyvin. Silti kuormittaa se, että normi ryhmään tupataan useita tuen tarpeisia lapsia ilman lisähenkilökuntaa. Ei siinä aina voi puhua laadukkaasta varhaiskasvatuksesta, vaikka henkilöstö tekee parhaansa. Odotukset kaikelle yksilölliselle ovat vain sanahelinää vasussa.

Hyvä että tästäkin kysytään!

Lasten hoitopäivät pidentyneet, ovat aamuvarhaisesta ihan klo 17 asti. Työntekijöiden työajat ei riitä, joten mennään suurin osa päivästä vajaalla. Aamuvuoro lähtee jo monesti klo 13 ja iltavuoro tulee vasta klo 9.30 ja välivuoro onkin sitten superpitkä.

Alalle pitäisi saada työrauha! Opettajien suunnitteluiden (5h) lisäksi, viikot täyttyvät palavereista, koulutuksista, kirjaamisesta, kehittämisprojekteista ym. Työ pyörii opettajilla paljon koneen ympärillä ja teams-kokouksissa. Itse asia unohtuu, eli ketä varten työskentelemme. Aito kohtaaminen ja läsnäolo.

Tuokaa enemmän julkisuudessa esille näitä epäkohtia ja parannuskeinoja. Liiton tuki on meille tärkeää.

Yleisesti työuupumusta esiintyy tosi paljon, joten kyllä mielestäni asialle pitää tehdä jotain.

Minulla oli aiemmin vakituinen (lastenhoitajan) työpaikka yksityisellä puolella, suuressa ketjussa. Työ oli vaativaa ja perusasiat eivät tulleet kuntoon vaatimallakaan. Suhdeluvut olivat vain nappulapeliä ja lain kiertoa tekosyillä. Kaikki olivat hienoja sanoja ilman tekoja ja yhtä säästöä, säästöä.

Minulla olisi pätevyys niin lastenhoitajan, vakan sosionomin kuin vakaopen tehtäviin, mutta olen vaihtanut pois päiväkotityöstä työn kuormittavuuden vuoksi. Osaamista olisi paljon enemmän jo nyt, kuin mitä käytännön työssä pystyy hyödyntämään, koska arki oli jatkuvaa selviytymistä ja perushoitotilanteiden hoitamista. Teen edelleen keikkaa päiväkoteihin, koska nautin lasten kanssa työskentelystä, mutta tällaisiin olosuhteisiin en voi palata täysiaikaiseen työhön, koska työ on niin kuormittavaa ja haluan, että minulla on elämässä energiaa ja virtaa myös muuhun kuin työhön.

Vastasin kyselyyn aiemmin tapahtuneen kokemuksen mukaan. En ole työskennellyt päiväkodissa pariin vuoteen, koska jouduin jäämään kokonaan pois työstäni varhaiskasvatuksessa uupumisen vuoksi, tällä hetkellä uudelleen kouluttaudun.

Palkkaus alalla on työn vaativuuteen ja kuormittavuuteen nähden aivan liian alhainen.

Työuupumus altistaa myös helposti masennuksen saamiseen. Tarpeeksi kun työssä uuvuin minulle tuli myös masennus. Ja nyt hoidetaan masennusta. Mutta tärkeää asiaa nostatte esille!!!

Täysin ala-arvoinen palkka niin vaativasta työstä, työtä ei arvosteta, kaikki kasvatusvastuu sysätään päiväkotiin (osittain johtuu varmaan vanhempienkin uupumuksesta).

Päiväkodissa liian vähän henkilökuntaa usein lapsiryhmissä. Ei lain puitteissa toimivaa hoitoa useastikkaan. Hoitajat tekevät opettajan virkaa ja avustajille laitetaan hoitajien työt, kuitenkin avustajan palkalla. Kiitosta tai kannustusta ei saa ikinä.

Erittäin hyvä että näihin asioihin paneudutaan-laadukasta varhaiskasvatusta ei ole mahdollista toteuttaa ilman riittävää henkilökuntamäärää, joka on LÄSNÄ lapsiryhmässä (eikä töissä, mutta sak-ajalla poissa ryhmästä suunnittelemassa) sekä toimivalla sijaisreservillä. Nykymitoituksella ei voi tehdä vasun mukaista toimintaa kuten pitäisi ja haluaisi!

Sijaispula on valtava. Varsinkin me päiväkotihuoltajat joudumme tekemään vajaalla pitkiä jaksoja. Juuri äskettäin kolme viikkoa, ilman kunnan sijaista. Lukiota käyvä tyttö joinain päivinä hetken iltapäivästä apuna. Ei missään nimessä korvaa puuttuvaa vakihenkilöä. Varhaiskasvatuksen henkilökuntaa on liian vähän. Lapsia ahdetaan päiväkoteihin liikaa, seinät kaatuu. Melu on valtavan kovaa.

Olen ajatellut, että kohta sanon itseni irti.

Näin ei voi jatkaa! Työ on vaativaa ja vastuullista. Palkkoja on nostettava. Työssä vastataan lasten kasvusta, hoidosta ja opetuksesta ja sen tulee olla arvokasta. Työolot oltava asialliset. Myös työaikana on päästävä vessaan ilman, että hoitolapset on mukana.

Kysely tuli oikeaan aikaan, sillä itse olen tällä hyvinkin uupunut ja väsynyt, tällä hetkellä sairauslomalla. Toivon että tämän kyselyn avulla muiden silmät avautuisivat ja oikeasti ymmärtäisivät nykytilanteen varhaiskasvatuksessa.

Näin perheellisellä todella suuri vaikutus työssäjaksamiseen on sillä, kuinka otetaan huomioon lapsiperheen ja työn yhdistäminen esim. jousto työnantajan puolelta työaikajärjestelyissä. Myöskään pienen lapsen ollessa kipeä on välillä vaikea saada ymmärrystä työnantajan puolelta. Ja nykyisin saa olla neljä päivää kipeän lapsen kanssa kotona mutta kaksi niistä on palkattomia. On päivän selvää, ettei lapsi parane kahdessa päivässä ja varsinkin korona-aikana lasta mahdoton saada minnekään hoitoon. Vaikuttaa siis lapsiperheellisen talouteen kovasti tämä korona, jolla suoranaan vaikutus myös työssä jaksamiseen, kun palkka pienenee jo ennestäänkin pienestä palkasta.

Vaikka esimies pyytää sijaisia meille, ihmiset eivät ole kiinnostunut tulemaan töihin meidän alalla.

Lisäisin vielä huomion pitkään töissä olleena, palautuminen ei onnistu. Tiedän keinoja, joilla jaksaisin paremmin töissä, jos työpäivän jälkeen vaan olisi voimavaroja tehdä jotain palauttavaa. Mutta ei valitettavasti ole.

Olen yksityisessä päiväkodissa töissä ja koen, että raha mikä saadaan kunnalta erityistä tukea tarvitsevista lapsista, menee johonkin ihan muuhun kuin tukitoimiin näiden lasten kohdalla. Ei ole avustajia tms...

Kun tavallinen varhaiskasvatus yksikkö/ päiväkoti on auki klo 6-18, niin aina jossain päivää tehdään töitä pienellä henkilökunnalla, vaikka keskellä päivää voi olla suhdeluvut kunnossa.

Monen lapsen päivät ovat paljon pitempiä kuin henkilökunnan. Keskellä päivää olevat palaverit ja sak-ajat ym. Vievät paljon aikaa.

Työnkuva muuttunut. Paljon on tullut lisätyötä laitospulaisten kadottua. 8 tuntia ei riitä kaikkeen mitä pitäisi tehdä. Pitäisi keskittyä lapsiin, eikä kaikkeen ylimääräiseen, mutta kun vaatimuksia tulee joka paikasta. Ja opettajilla niin paljon tietokonehommia, että hoitaja on aivan koko ajan ryhmän kanssa,

jotta opettaja saa tehtyä omat työnsä. Pätevien sijaisten puute rasittaa.

Palkkaus paremmaksi, myös lastenhoitajille suunnitteluaikaa työaikaan.

Lisäksi erilaisiin tehtäviin, joita päiväkodissa kykenee kuka tahansa tekemään esim. "kuravaate-rumpa", pöytien pyyhintä, sänkyjen petaaminen, lakanoiden vaihtaminen, lasten pukemisessa auttaminen oppimisympäristön siivoamien!

Jaksamista edesauttaisi myös se, että tehtäviä hoitaisi koulutettu henkilökunta. Tällä hetkellä varhaiskasvatuksen opettajan tehtäviä saattaa hyvällä tuurilla hoitaa esim. lähihoitaja tai sitten ihan jonkun muun alan ihminen. Sama "trendi" näkyy myös jo lähihoitajan tehtäviä hoitavien keskuudessa. Joten päiväkodeissa saattaa olla paljonkin ihan jonkun muun koulutuksen omaavia ihmisiä ja valitettavasti se alkaa jo näkymään työssämme.

Viekää näitä asioita eteenpäin! Me emme jaksakaan enää!

Tässä huomioidaan tosi huonosti meidät perhepäivähoitajat!!!! Me uuvumme ihan yhtä lailla kuin päiväkodin väki. Me teemme kaiken ihan itse ja yksin. Ruoanlaitosta siivoukseen ja paperitöihin.

Työvaatteisiin on mennyt paljon rahaa itseltä. Palkka vastaamaan koulusta ja työn vaatavuutta.

Varhaiskasvatuksen ammattilaiset eivät enää kauan jaksakaan näin. Uusi laki henkilöstön kokoonpanosta (1 x lh ja 2 x vo/ ryhmä) pitäisi saada kumottua. Mikäli jostain ihmeestä saataisiin opettajia alalle / pysymään alalla riittävästi, tuloksena lastenhoitajat palaa loppuun kun yksin käytännössä pyörittävät ryhmää sak-aikojen ym. tuplaantuessa. Samaan aikaan vanhat lastenhoitajat väsyvät ja vaihtavat alaa, eikä uusia saada alalle kun työmahdollisuudet heikkenevät.

Ihanaa, että tällainen kysely järjestettiin. Useasti viikossa tulee mietittyä, mitähän sitä tekisi isona ja selailtua mol:in sivuja. Mutta aina olen halunnut lastenhoitajaksi tai lastentarhanopettajaksi enkä tiedä mitä muuta alkaisin tekemään/opiskelemaan. Joskus ajattelin lukevani lastentarhanopettajakasi, mutta en enää, heidän työnsä on yhtä paperien täyttämistä, palavereissa kulkemista!!!

Ehkä kaikkein suurin syy on osaamaton ja ymmärtämätön (tahattomasti/tahallisesti) esimiesporukka. Oletetaan henkilökunnan venyvän loputtomiin, sanotaan työhyvinvoinnin ja työssä jaksamisen olevan VAIN meistä itsestämme kiinni. Työoloja kiristetään jatkuvasti, mutta työssä pitää tehdä enemmän kuin koskaan. Lastenhoidon lisäksi pitää toimia siivoojina, talonmiehenä, erityisopettajina ja kuntouttajina. Käskyjä vain satelee. Tämän lisäksi pitää vielä vapaa-ajalla "päivystää" ja olla valmis nopeallakin aikataululla lähtemään eri vuoroon, kuin oli alkujaan menossa. Illalla sairastuessa pitää itse järjestää joku muu menemään aamuvuoroon. Tällä hetkellä oman ryhmäni opettaja toimii myös päiväkodin johtajana. Hän ei ole juuri koskaan ryhmässä töissä, vaan palavereissa, koulutuksissa tai talon asioita hoitamassa. Teemme siis myös opettajan hommia. Tästä syystä ryhmämme lapset ovat eriarvoisessa asemassa. Paljon on muitakin syitä, miksi kaikki väsyvät. Sairaslomalle ei kuitenkaan jäädä, koska tiedämme, että se revitään sitten työkavereiden selkänahasta. Koska sijaisia ei palkata tai niitä ei ole.

Tuen tarpeista lapsia on paljon ja heidän haasteensa ovat moninaisempia ja vakavampia. Monet vanhemmat yrittävät sysätä lapsensa täysin vakan kontolle.

Kiva kun kyselette. Alalla taitaa olla aika paljon huonosti voivia.

Työ varhaiskasvatuksessa on muuttunut viime vuosien aikana paljon. Opettajien lisääntynyt suunnitteluaikea on pois lapsiryhmästä. Eli päivän aikana saattaa olla esim. vain 3 h, että on kolme työntekijää yhtä aikaa paikalla, ja kuitenkin alle 3-vuotiaiden ryhmässä silloin voi olla 13 lasta paikalla + perhepäivähoidon varalapsat. Keväällä 2022 kolme vuotta täyttävät siirretään nyt isompiin ryhmään

ja tilalle tulee pieniä aloittavia, jolloin aikuisten auttavat kädet eivät vaan riitä. Suhdeluvuilla kikkaillaan, ja alle 3-vuotiaiden ryhmä muutetaan sisarusryhmäksi, jolloin siihen saadaan lisää lapsia henkilökuntaa kuitenkin lisäämättä. Riittää, että muutama on yli 3v, muut voivat olla alle 3v. ja lapsia onkin 14. Lakia ei ylimmän johdon mukaan rikota. Työnantaja innokas lähtemään hankkeisiin mukaan, johon liittyy koulutuksia henkilöstölle, mutta osallistuminen vaikeaa, koska jatkuva sijaispula ei mahdollista koulutuksiin osallistumista. 3-5-vuotiaiden ryhmät täytetään "ylipaikoille" vetoamalla epäpätevien avustajien kumoamiin kertoimiin. Esimiehen aika menee sijaisjärjestelyihin ja jatkuvaan organisointiin. Työ on ihanaa, mutta voimavarat rupeavat loppumaan.

Meitä perhepäivähoitaja ei arvosteta. Kuitenkin teemme ruuat, siivoukset, suunnittelut, pyykinpesun (petivaatteet), paperityöt, kaupassa käynnit ym. sen lisäksi että hoidamme näitä muruja. Palkka on onneton ja ylityöt täytyy ottaa vapaana Miksei saada edes sitä rahana.

Kaikki muu työ tulisi saada kitkettyä varhaiskasvatuksesta. Esim. Siivoustyö ei kuulu LH:n eikä VO: n työkuvaan. Sijaisten hankkiminen ei myöskään kuulu LH:lle eikä VO:lle vaan päiväkodin johtajalle.

Jos päättäjillä olisi aikaa tulla katsomaan päiväkotiarkeamme. Näkisitte mistä puhutaan. Ihan siihen perusarkeen ei katsomaan mitään lauluesityksiä ym. vieraille tekaistuja juttuja.

Päiväkodeissa lasketaan henkilökunnan vahvuus talo/päiväkohtaisesti. Päiväkodit missä hoitoa tarjotaan esim. klo 6-22, vääristää henkilökunnan määrää niissä kohdissa, kun lapsia on eniten paikalla.

Toivoisin, että henkilökunnan riittävyttä tarkasteltaisiin lyhyemmissä pätkissä, eikä päivä tasolla. Myös sijaisresurssi tulisi olla kohdallaan, ettei työnantaja voi vaan ilmoittaa, ettei sijaisia ole saatavilla.

Lapsien haastava käytös ja käytöshäiriöt ovat lisääntyneet vuosi vuodelta, joten esim. ryhmäavustajia tai avustavaa henkilökuntaa tulisi palkata lisää.

Varhaiskasvatuksen työolot (ja palkkaus) kuntoon! Arvostus ehdottomasti myös hoitajille. Mikä vakassa on ensisijaisesti tärkeää? Läsnaolevat, lapsen aidosti kohtaavat turvalliset aikuiset joille vanhemmat voivat luottavaisin mielin jättää kalleimpansa hoitoon, vai määrätietoisen pedagogiikan korostaminen? Riittävästi pysyviä aikuisia, aikaa. Nämä puuttuvat tällä hetkellä vakasta. Integraation vuoksi, tuen tarpeiset vievät aikuisen huomion, jolloin muu ryhmä jää omilleen. Sairaala suosittaa henkilökohtaista avustajaa, jonka lapsi käytännössä vaatii, mutta tukitoimena myönnetään vain ryhmäkohtaisen avustajan useammalle lapselle...helppoa matikkaa että tällöin lukema ei mätsää. Niin paljon epäkohtia vakassa. Vapaa-ajalla sumplitaan työvuoroja ja järjestelyjä, joustetaan ja työpäivät on "pärjäämistä", joka revitään työntekijöiden selkänahasta. Lastenhoitajat on aivan unohdettu kakkosluokan työntekijäryhmä. Vaka-opettajia mediankin korostaa. Lastenhoitajat ovat koko työaikansa ryhmässä läsnä ja lasten saatavilla. Ennen tehtiin töitä yhteen hiileen, nyt nimikkeet nokittelevat toisiaan, vaka-laki sai aikaan alaan negatiivisesti vaikuttavan vastakkainasettelun.

Sijaisia saa harvoin, kun niitä tarvitaan. Siirretään henkilökuntaa ryhmästä toiseen sijaistamaan. Päiväkodissamme on todella paljon tuettavia lapsia ja perheitä. Tuntuu, että omaa työtä ei pysty kunnolla tekemään, koska on niin paljon haasteellisia, "häiriköiviä" ja tukea tarvitsevia lapsia. Usein puuttuu henkilökuntaa. Pelkona on, että henkilökunta uupuu tai sairastuu pitkäksi aikaa. Ei pysty jatkuvasti venymään ja joustamaan. Työilo katoaa työpaineiden alla. Päiväkodissamme on ollut paljon henkilökuntavaihdoksia viime vuosina. Surullista.

Vielä jokin aika sitten ajattelin että jatkan työtäni yli eläkeikärajan. Nyt tein kuitenkin päätöksen jäädä eläkkeelle(64v5kk) koska ryhmäämme ei ole saatu opettajaa, työkaverini lastenhoitaja alkoi tehdä

open töitä. Syksyn aikana jatkuvasti vaihtuvat sijaiset ovat yksi syy päätökseeni. Joskus tuntuu, että työ sujuisi, jos vaan kaikki keskittyisivät lasten kanssa olemiseen, sen sijaan että keksitään milloin minkäkin laisia syitä olla pois ryhmästä

Lto työtä nostetaan jalustalle ja lastenhoitajat jää huomaamatta. He tekevät todellisen työn ja tuntevat lapset parhaiten. Lto paljon pois ryhmästä tekemässä erilaisia suunnitelmia, jotka ei näy arjessa.

Lastenhoitajien työtä lisää opettajien runsas suunnittelu-aika ja palaverit, jolloin ryhmässä on vain hoitajia, jotka käytännössä pyörittävät arkea ilman että se näkyy palkkauksessa.

Työn määrä on kasvanut, eikä palkka vastaa enää tähän.

Haastavien lasten määrä on kasvanut viime vuosikymmenen aikana paljon ja siihen saatava tuki on jopa olematonta. Lapsiryhmässä lasten sekä aikuisten työrauha särky useaan otteeseen päivässä, ei toivottavasta käytöksestä johtuen. On motorista levottomuutta, huutelua ja jopa fyysistä väkivaltaa lasten osalta. Lisääntyvissä määrin lasten tiedot ja taidot ikäluokkaan nähden ovat joiltain osin heikentyneet, joka lisää omalta osaltaan työn kuormittavuutta. Lisäksi osa henkilökunnan työmotivaatiosta on hukassa ja vaikuttaa osaltaan työilmapiiriin ja omaan jaksamiseen.

Hyvä kun on tällainen kysely. Toimin ryhmässä avustajana, jossa on tuen lapsia. Päiväkodissamme on ollut henkilöstövajetta tämän syksyn aikana ja se on aiheuttanut minulla väsymystä.

Palkkaukset työn vaativuutta ja vastuuta vastaavalle tasolle, joka varmasti myös auttaisi sijaispulaan.

Tällä palkalla ei perheellinen ihminen meinaa selvitä tilistä seuraavaan. Lisäksi jatkuva stressi ja kiire vievät terveyden. Jos asioihin ei saada kunnolla muutoksia en voi ajatella jatkavani alalla eläkeikään saakka.

Ehdottoman tärkeä asia olisi se, että saadaan suhdelukujen tarkastelu nimenomaan ryhmäkohtaiseksi ja samaan syssyyn työnantajalle uhka sanktioista, mikäli korvaavaa henkilöstöä ei löydy. Itse työskentelen ryhmässä jonka käyttöaste on peruspäivänä 115% eli yli mennään ihan tietoisesti eikä asiaan sano kukaan mitään. Teen avustajana päivittäin lastenhoitajan tai opettajan töitä, vedän omia pienryhmätuokioita ja toteutan vasun mukaista toimintaa.

Todella hyvä, että teitte tämän kyselyn! Tämä on tärkeä aihe ja on hyvä, että siihen liittyviin epäkohtiin yritetään puuttua.

Eskarissa paljon töitä vanhempien kanssa, jotka eivät puhu sanaakaan suomea. Vie paljon resurssia normaalista toiminnasta. Lastenhoitajat yksin ryhmän kanssa, kun opettajat yrittävät auttaa vanhempia esim. wilman käyttöä, tai sovelluksen hakua. Voi mennä tunti tai enemmänkin. 10 min taukoa pois ryhmästä ei voi pitää. Ei ole mahdollista. Eli 100 prosenttia ryhmässä. Aina ei ehdi edes vessaan. Ruokailuthan vedetään aina lasten kanssa.

Kuitenkin koen tekeväni tärkeää työtä ja teen sen mitä pystyn.

Me huudamme kentällä nyt apua teiltä! Ei jakseta kauaa. Moni todella hyvä työntekijä lähtenyt jo pois alalta.

Suurin ongelma on näin pienten ryhmässä, että päivä hoidetaan kaksin, mutta tilastoissa se näkyy kolmena aikuisena, lapsia yleisesti 11-12 päivittäin. Lisäksi lapsi, kenelle osoitettu avustaja siirretään usein henkilöstöpulan vuoksi muuhun ryhmään tai hoitajista toinen, joten avustettava ei saa hänelle oikeutettua henkilökohtaista tukea. Esimiehen asenne tuntuu olevan myös se, kun koitat selvittää asioita tai epäkohtia, niin hänellä ei ole kiinnostusta auttaa tai ottaa selvää asioista, miten niitä voisi parantaa.

Ajankohtainen asia. Työuupumusta on nuorillakin työntekijöillä. Tietoa päättäjille.

On todella hyvä, että tällaisia kyselyjä laitetaan.

Lastenhoitajat ja opettajat vaihtaa lakanat, siivoaa pöydät, siivoaa, kun joku on oksentanut jne. Voisiko näihin saada muuta henkilökuntaa? Suunnittelu-aikaa pitää voida pitää. Jos saat sen hetken, kun koneella kirjoitat keskusteluita, tiedotteita ja muuta, niin sitten vähintään tuodaan pari lasta sun kanssa. Mitäs jos suunnittelu-aikaa voisi olla etätöitä, poissa työpaikalta, jolloin suunnitteluun oikeasti olisi aikaa ja mahdollisuuksia.

Palkka suhteutettuna työn vaativuuteen olisi kohtuullista.

Opettajan työtehtävät ovat paisuneet mahdottomiksi tehdä työajan puitteissa ja SAK-aika ei toteudu koskaan. Teen paperi-, suunnittelu-, arviointi- sekä lasten vasut ym. lasten lepohtellessä usein samalla valvoen lasten päivälepoa. Usein en käy työpäivän aikana edes vessassa tai tauolla, ja esihenkilöiden vastaus on "oma vika, tehkää vähemmän". Haluaisin epätoivoisesti vaihtaa työpaikkaa, ja edessä on pian taas sairasloma työuupumuksen vuoksi. Työpäivän jälkeen on tullut jo kotona itku väsymyksen vuoksi.

Kyllä esihenkilöiden pitää myös kuunnella herkällä korvalla työyhteisöään. Ajoissa tehtävät korjausliikkeet myös voivat ehkäistä työuupumista. Tosin usein myös sanotaan, ettei ole lisätä henkilökuntaa/avustavia henkilöitä. Nyt olisi tehtävä maanlaajuisesti korjausliikkeitä varhaiskasvatuksessa. Sen hokeminen, ettei ole varaa palkata lisää henkilökuntaa tulee maksamaan rutkasti kunnille. Tosin varhaiskasvatusta alana ollaan oltu jo vuosia ajamassa alas, kun palkkaus on mitä on, tuodaan jatkuvasti "uusia tuulia" (miksi, kun monikaan niistä ei jää elämään arkeen), henkilökunta valjastetaan tietotekniikkaan jne. Ja se varsinainen työ, olla lapsille läsnä tässä ja nyt, taata turvallinen ympäristö ja toteuttaa varhaiskasvatussuunnitelmaa yritetään sitten siinä kaiken lomassa toteuttaa. Vaatimukset kasvavat, mutta sama henkilökunta veloo kaiken keskellä pienilukuisena ja yrittää toteuttaa näitä visioita. Ja valitettavasti osa uupuu totaalaisesti tässä taistossa ja voi kestää useita kuukausia saada taas itsensä työkuuntoiseksi.

Liian usein on henkilöstövajetta suhteessa lapsilukuun. Sijaisia ei saa ja kahteen pekkaan painetaan. Pelkkä lukumäärä ei aina kerro totuutta, lapsen tarpeet vaihtelee. esim. alle 3-v ryhmässä, kun lapsi täyttää kolme on hänen laskennallinen lukunsa 1 (eli sama kuin 5-vuotiaalla) ja ryhmään voidaan ottaa lisää lapsia. Taitotaso/tarpeet ei kuitenkaan ole sama. Niin paljon olisi sanottavaa...

Hieno homma kun teette kyselyn työuupumuksesta varhaiskasvatuksessa. Asia on kaikkien tiedossa kentällä, toivottavasti pian myös suuren yleisön tiedossa.

Uupumusta ja toivottomuuden tunnetta on lähes viikoittain jossakin työyhteisöni viidestä ryhmästä. Sijaisten saaminen on ollut todella vaikeaa poissaolojen paikkaamiseksi. Lisäksi ennalta tiedossa oleviin poissaoloihin ei haeta heti sijaista, kun odotetaan ja "katsotaan jos lapsia putoaa, niin silloin ei laskennallisesti tarvita sijaista". Useimmiten käy niin, että vasta edellisenä päivänä laitetaan hakuun sijainen ja aamulla saadaan vastaukseksi ei oo:ta. Sitten siirretään ryhmästä toiseen lapsia, jotta ryhmäkoko ei olisi liian suuri. Laskennallisesti talon suhdeluku voi olla ok, mutta koska työntekijät eivät ole paikalla aamu seitsemästä iltapäivä viiteen asti, kuten lapset, jää päivän aikana yhdelle aikuiselle väkisin liian suuri määrä lapsia. Kun tästä huomautetaan johtajalle, saadaan vastaukseksi, että kyllä teillä on ollut riittävästi resurssia, suhdeluku sanoo niin.

Usein puhutaan päiväkotien kaosmaisesta tilanteesta mitä en väheksy yhtään, mutta koen että heillä on kuitenkin apukäsiä ja työyhteisö. Perhepäivähoitaja joutuu selviämään koko päivästä yksin jopa kymmenen tuntia, esimies on kiireinen, aina ei ole työkaveria lähellä. Jos ryhmällä on paljon haasteita tilanne lepää yhden hoitajan harteilla. Tukea on hankala saada, veot ovat kiireisiä, esimies on kiireinen. Mutta kuka auttaisi perhepäivähoitajaa, joka meinaa uupua työtaakkansa alle? Aina ei kutsumusammattiin auta jaksamaan.

Työnkiertoa ehdotan kaikille. Se avartaa näkemystä muistakin työpaikoista ja tämän jälkeen oman työn arvostus sekä se jaksaminen voisi auttaa, niillä ketä kokee työuupumusta.

Suhdeluvut meni ihan vikaan kun pitäis olla 2 opettajaa ja 1 hoitaja, opettajat suunnittelee yms. ja yksi hoitaja hoitaa. Jos opettajia on 2 pitäisi myös hoitajia olla 2. Ja mistä ne kaikki opettajat otetaan, kun nytkin meidän talossa on vain yksi pätevä opettaja. (4 ryhmää talossa) Monta opettajaa ja hoitajaaakin tiedän, jotka eivät enää päiväkotiin tule.

Vapaa-aika ja harrastukset auttaisivat jaksamaan, jos työpäivän jälkeen olisi jaksamista harrastaa. Tekisin mielelläni 4 päiväistä työviikkoa mutta koska minimi on maksimi päiväkodeissa henkilökunnan määrässä, ei ole mahdollista tehdä lyhyempää viikkoa, kun muuten olisi yhtenä päivänä vajausta.

Työ on muuttunut, lapset haasteellisempia, pitää "hoitaa", antaa tukea koko perheelle. Työn palkkaus olematon, työtä ei arvosteta...

Meillä koko henkilökunta aivan finaalissa ja myös johtajatasolla esimiehiä tällä hetkellä kolme sairauslomalla uupumuksen vuoksi. Pelottavaa, jos tilanne jatkuu tällaisena! Alanvaihtoa meillä miettii koko työyhteisö, vaikka meillä onkin ihana työporukka ja mahtavat asiakkaat, eli lapset.

Toivoisin lisäkoulutuksen mahdollistamista lastenhoitajasta lastentarhanopettajaksi. Myös apua/tukea opiskelun kustannuksiin, jos lisäkoulutus mahdollistetaan.

Kunnat velvoittavat kouluttautumaan, mutta eivät tule vastaan asiassa jos on oppisopimuksella. Palkattomia päiviä tulee opiskelupäivistä.

Väsyneiden hoitajien työyhteisö voi helposti huonosti, eikä henkilökemiat enää pelaa. Näin kävi meidän työyhteisössä. Näin ainoaksi vaihtoehdoksi vaihtaa alaa ja niin myös tein.

Myös avustajat tekevät arvokasta työtä lastenhoitajien rinnalla tukemalla ryhmän toimintaa. Tuntuu että avustajien työpanos jää välillä toissijaiseksi.

Palkkaus, etuudet, arvostus ja omien lasten huomioon ottaminen paremmaksi. Työssä jaksamista voisi tukea eri keinoin. Pitkiä päiviä tekevien pitäisi saadaa pidettyä tasauspäiviä, varahoitojen pitäisi sujua helposti, tämä kaikki edistäisi työssäjaksamista.

Tämä on niin ala-arvostettua työtä. Hoidamme ihmisten tärkeimpiä ja kalleimpia aarteita.

Erytyislapsia paljon ja välillä tunnen niin suurta riittämättömyyden tunnetta hoitajana. Yritän silti parhaani ja ajatella vaan positiivisesti.

Haluaisin korvatulpat töihin mutten kehtaa sanoa asiaa ääneen, kun ei se varmasti ole suotavaa.

Palkka pitäisi olla sama kotona työskentelevillä perhepäivähoitajilla kuin päiväkodissa lastenhoitajilla. Koulutus kun on sama. Perhepäivähoitajat tekevät kotona kaikki työt itse, yksin ilman avustajia, vaikka ryhmässä olisi erityistä tukea tarvitseva lapsi. Ryhmässä voi olla myös kolme 1-2vuotiasta lasta. Joten työ on myös usein fyysisesti hyvin raskasta.

Olen osatyökyvyttömyyseläkkeellä. Työkyvyttömyyteni alkoi työuupumuksesta. Parin sairauslomavuoden jälkeen olen pystynyt palaamaan töihin osa-aikaisena.

Olen valmistunut lastenhoitajaksi 1993, jolloin työ oli arvostettua ja siitä oli ylpeä. Nyt meidän työ on vain opettajan avustaminen ja lastenhoitajan vaikutusmahdollisuudet ovat pienet, kun opettajan työsuorituksia ylikorostetaan. Ikävä kyllä, meidän työtä ei enää arvosteta ja sekin vaikuttaa, että lastenhoitajaksi pääsee kuka vaan opiskelemaan ja sen kautta monella opiskelijalla ei ole motivaatiota

opiskella tätä alaa. Moni työkaveri on vaihtanut alaa tai ainakin sitä miettii, etenkin ihmiset, joilla on vuosikymmenten kokemus ja joiden työpanosta ei enään arvosteta. Itsekin mietin alan vaihtoa, mutta onneksi saan tällä hetkellä työskennellä upeassa tiimissä, jossa jokaista työntekijää arvostetaan suuresti.

Yli 5 vuotta tein sijaisuuksia ja toukokuussa jäin päiväkodista pois. En jaksanut jäädä kesälomien lomittajaksi. Syksyllä olen hakeutunut tehtaaseen, tuotantotyöntekijäksi. Joka on todella yksinkertaista, eikä tule uniin. Lastenhoitajana oli stressaantunut, enkä nukkunut kunnolla. En ole ajatellut palata lapsia hoitamaan, jos joku taho ei kunnan palkalla ala houkuttelemaan!

Olen osatyökyvyttömyyseläkkeellä ja teen työtä 50 prosenttia. Uskoisin että työuupumusta olisi, jos tekisin täyttä työaika.

Kotona työskentelevät perhepäivähoitajat ovat unohtuneet täysin. Ammatti hiipumassa, koska ei ole osattu ymmärtää miten hyvä hoitomuoto tämä on pienille lapsille.

Arjen päättäjät tutustumaan päiväkotien toimintaan kuukaudeksi. Ei vain hetken käynti ulkoilun tai päiväunien aikana, ei silloin ole yleensä nähtävillä mitään huolta. Siirtymät, haastavat lapset, pienet ja epäkäytännölliset tilat luovat arjen haasteen, jossa arjessa ollaan. Uusien päiväkotien suunnittelussa tulisi kuulla niitä, jotka tekevät työtä siellä.

Työhyvinvointiin pitäisi kiinnittää huomiota. Suhdeluku ryhmäkohtaiseksi ja sijainen aina tiedossa olevaan poissaoloon voisi helpottaa tätä uuvuttavaa tilannetta.

Jäin vuorotteluvapaalle, ilman tätä vaihtoehtoa olisin sairaslomalla - verenpaineet ovat nyt hyvät. Heti kun on mahdollista, aion jäädä osa-aikaeläkkeelle tai jopa irtisanoutua. Kyllä työ on selviytymistä päivästä toiseen...

Perhepäivähoitajien palkkaus kuntoon, työn vaatavuuden ja vastuullisuuden tasolle, enää ei olla kotirouvia kotona vähän lapsia katsomassa vaan meiltä vaaditaan koulutus alalle. Työaikakin vastaamaan päiväkodissa työskentelevän lastenhoitajan työaika. Arvostusta perhepäivähoitajan työhön pitäisi nostaa.

Varhaiskasvatuksessa vaadittavat lomakkeet ja jatkuvat kehittämiset ovat hienoja, mutta kukaan ei ole tullut ajatelleeksi kuinka paljon aikaa niiden tekeminen vie itse lapsiryhmältä. On unohdettu, että tärkeintä on läsnä oleva aikuinen eikä paperi- ja palaverihommat. Varhaiskasvatusyksiköissä pitäisi kasvattajien lisäksi olla myös sihteereitä johtajien ja työntekijöiden kirjausapuina. Aikaa ei ole enää lapsille tarpeeksi. Materiaaleihin ei ole enää varaa, eikä oikeasti tarpeellisia (lapsien kanssa toimimiseen) koulutuksia järjestetä. Kaikkea pitäisi itse hommata omalla rahalla, että voisi saada toteutettua laadukasta varhaiskasvatusta.

Kiitos, tämä oli tarpeellinen kysely.

Hyvä, että on tuotu näkyväksi varhaiskasvatuksen epäkohdat, mutta liikaa negatiivisuutta tulee nyt joka "tuutista", mikä uuvuttaa arjessa. Henkilöstörakenteen "laadukkuuden" vaatimus vuoteen 2030 mennessä ja muu varhaiskasvatuslain mukanaan tuoma "laadunkehittämisen" vaatimus on heikentänyt työssäjaksamista ja aiheuttaa eripuraa ja epä tietoisuutta työyhteisössä eri ammattiryhmien välillä. Mielikuvani tästä ajasta on sama kuin 1980-luvulla, jolloin henkilöstön kelpoisuusehtoja muutettiin "laadukkuuden varmistamiseksi" ja silloin opettajat ja hoitajat "korotettiin" ja päiväkotiapulaiset "mitätöitiin". Nyt nostetaan opettajat ja sosionomit ja hoitajat vuorostaan "poljetaan".

Työni ryhmiksessä on kiireistä. Päivät ovat jatkuvasti pitkiä, kun sijaisia ja apua ei saa. Lasten päivät ovat klo 6.15-17 välillä ja kolme hoitajaa ryhmässä ei riitä. Perheillä isoja ongelmia, jotka heijastuvat

työhömmä. Rajojen ja tapojen opetus on varhaiskasvatuksen harteilla. Lapsilla ei ole samoja lomivaapaapäiviä kuin vanhemmilla ja he ovat myös väsyneitä.

Työtä kuormittaa myös erilaiset projektit, tietokonetyöt ja hankkeet, jotka on hoidettava lastenhoidon välissä, ilman rauhallista toimistotilaa, ilman tälle tarkoitettua aikaa. Opiskelijat, joille ei ole riittävästi aikaa, kun he työnsä oppivat kentällä. Lasten lisääntynyt aggressiivisuus toisiaan ja aikuista kohtaan sekä levottomuus ja meteli. Huh, tällaistaako työtä teen?!

Koko syksyn olen ollut päiväkodissa perhepäivähoitajana kahden hoitajan kanssa 8 lapsen ryhmässä lasten ikä on ollut 10 kk -2,5 v, jossa on ollut 2 lasta 10 kk ikäisiä. Ryhmässä on paljon haasteita. Lasten pureminen, töniminen ja toisen lapsen selän päälle meneminen. Koko aika menee vahtiessa, ettei pienille satu vahinkoja.

Kiitoksella emme käy kaupassa, joten myös palkkaus täytyy saada kuntoon sen lisäksi että tarvitaan lisää henkilökuntaa. Alan arvostus nousuun, emme ole lasten säilöntäpaikka.

Lapset muuttuvat aggressiivisiksi ja se kuormittaa aikuisia, kun tuntuu ettei mikään aikuismäärä riitä, kun ryhmässä useampi lapsi saa "kohtauksia".

Aivan ihanaa, kun tätä asiaa nostetaan esiin!! Kunpa meitä kuultaisiin, ennen kun kaikki vaihtaa alaa ja loput palaa loppuun. Myös uudet, tilanteen kuormittavuuden ja päivien rikkonaisuuden vuoksi.

Erytisesti tukea tarvitsevat lapset kärsivät tilanteiden ja henkilöstön muutoksista, heidän tuen jatkuvuus/säännöllisyys ei toteudu. Ammattitaitoisia lisäkäsia/silmiä ryhmään tarvitaan!!!

Ns. paperitöitä liikaa, ei riittävästi aikaa lapsille. "Kiltit lapset" jäävät helposti ilman huomiota.

Työilmapiiri on todella huono, johtuen osaksi tästä haastavasta syksystä. Jopa niin huono että osa työntekijöistä (varsinkin sijaiset) pelkäävät tuoda omia ajatuksiaan ja ideoita esille ettei vaan joudu silmätikuksi ja kiusatuksi. Tämä on lähinnä se syy omaan uupumukseeni.

Aiemmin XXX:ssa työskennellessä koin työuupumista ja riittämättömyyttä. Johtui pitkälti siitä, että oli niin paljon kaikkea muuta tehtävää lasten kanssa olemisen lisäksi. Lisänsä irtisanoutumispäätöksen tekoon antoi se, että tiimini yksi työntekijä oli monta kertaa viikossa opintovapaalla (päivät tiedettiin etukäteen monta kuukautta) ja silti meillä ei ollut aina sijaista vaikka lapsimäärä olisi sen vaatinut. Sijainen oli meille luvattu siinä vaiheessa kun noista koulupäivistä tuli tieto. Elämäni paras päätös oli irtisanoutua sieltä!

Työskentelen 0-3-v ryhmässä, jossa 12 lapsen ryhmä ei voi toimia opettajalla sekä 2 lastenhoitajalla. Enkä halua edes ajatella tulevaisuutta ryhmistä, jossa on opettaja, sosionomi sekä yksi lastenhoitaja. Taukojen pitäminen ei toteudu, eivätkä opettajan suunnitteluajat.

Palkkakuopassa työskentely on ollut pitkään haasteellista sekä lastenhoitajien alas painaminen. Eriarvoisuus työssä ja työn määrä ja työrauhan puute uuvuttaa. Ei vaan enää jaksa. Tietokonetyöt ja kaikenlaiset pilottikokeilut ovat uuvuttavia, eikä niistä koidu muuta kuin henkilökuntavajetta, kun palaveria on palaverin perään. Palavereita muutenkin koko ajan aivan liikaa. Opettajat ryhmästä pois eikä korvaavaa työntekijää saada tilalle. Raskasta ja surullista on tämän päivän lastenhoitajan työ. Harkitsen alan vaihtoa.

Vapaa-ajan harrastukset auttaisivat jaksamaan työssä, jos ylipäättään työltä jaksaisi vapaa-aikana tehdä jotain. Työ on niin kuormittavaa, että kotona ei jaksa kuin "pakolliset". Nyt olen hoitovapaalla ja ristiriitaisin tuntein olen keväällä palaamassa työhöni.

Lastenhoitajia ja avustajia pitäisi arvostaa entistä enemmän, me teemme perustyön mutta missä arvostus. Myös epäpätevien lto pitäisi saada työstä oikeutettu korvaus, jos hommat hoituvat. Miksi vain

pätevät saavat, jos joku suostuu tänä pula-aikana tekemään epäpätevänä saman työn.

Työn arvostus tärkeää

Miten saisimme lastenhoitajille arvostusta, sillä tuntuu, että päiväkodeissa työskentelee vain opettajia. Palkkaus on ala-arvoista vastuuseen nähden. Olemme vastuussa lasten kokonaisvaltaista hyvinvoinnista, kehityksestä ja turvallisuudesta. Työmme ei ole tuottavaa heti, mutta lapset ovat meidän tärkein pääoma, he ovat meidän tulevaisuus.

Kysely on ajankohtainen

Perhepäivähoitaja on aina yksin vastuussa kaikesta! Maailman arvokkaimmista aarteista ollaan YKSIN vastuussa ja palkka on äärimmäisen huono! Paperityötkin vaan lisääntyvät!

Usein me vähiten koulutusta saaneet (avustajat) olemme koko päivän vastuussa ja tukemassa juuri tuen lapsia, vaikka he ovat niitä, jotka tarvitsevat korkean ammattitaidon, erit. opettajat, lastentarhanopettajien opetuksen ja tuen! Koen välillä olevani henkilö, jolle sysätään hankalimmat tapaukset pois omista silmistä. Harvoin pääsen osalliseksi päiväkodin mukavista opetus- ja piirihetkistä, koska olen sen hankalan lapsen kanssa muualla. Kiitosta en ole työssäni saanut ja välillä tunnen suurta toivottomuutta, etten osaa hallita näitä vaativan tuen lapsia, eivätkä he saa tarvitsemaansa opetusta.

Viekää asia eteenpäin, että saisi sen oravanpyörän pysähtymään ja lapsille hyvää hoitoa ja aikuisille työniloa.

Työmme on aliarvostettua.

Kohdallani ei ole puhuttu työuupumuksesta, mutta tunnistan sen siitä että sairastun helposti ja puolenvuoden sisällä on puhjennut useita sairauksia joiden puhkeamiseen stressi on kokemuksenimukaan vaikuttanut.

Esikoululaisia saa olla yhdellä 13 lasta. Se on paljon, kun lapset ovat nykyään niin haastavia. On erityislapsia ja paljon käyttäytymisongelmia.

Työskentelen siis laitoshuoltajan tehtävissä päiväkodissa. Tiedostan, että kysely ei suoraan koskenut meitä, mutta halusin kumminkin vastata, kun meitä käytetään kuitenkin päivittäin ryhmissä. Tämä tietysti tarkoittaa sitä, että omista töistä on tingittävä jatkuvasti. Kun vielä samaan hengenvetoon vaaditaan siivoamaan enemmän ja paremmin ja arvostus on täysi nolla, niin tunnollisena työntekijänä tuntuu, että ratkean. Viimeinen pisara oli, kun esitettiin, että meidän tulisi olla myös kasvatusvastuullisia, silloin kun tuuraamme ryhmässä.

Kun ryhmän kaksi opettajaa tekevät suunnittelun kotona, niin he ovat poissa ryhmästä 10h viikossa. Ja paikallahan on aina lastenhoitaja. Kyllä vastuu painaa ja lasten turvallisuus ja "kasvatus" kärsivät kovasti. Ei tätä kauaa enää jaksa.

Tämä on hirvittävä kaaos koko tilanne varhaiskasvatuksessa. Itse näen päivittäin uupuneita aikuisia. Liian vähän hlökuntaa ja he joutuvat venymään. Itse olen kokoaikainen kiertävä lastenhoitaja, minulla on säännöllinen työaika, joka ei vaihdu. Paikat vaihtuvat päivittäin ja voin kertoa että kohta ollaan niin syvällä, ettei sieltä pääse pois.

Järkevät eivät kyllä mene vakituiseksi töihin, koska aina joutuu venymään ja muokkaamaan työvuoroja. Sijaiseksi kelpaa kuka tahansa, kunhan suhdeluku saadaan jotenkin lähelle oikeaa.

Opettajien ryhmän ulkopuolisen työmäärän kasvaminen lisää lastenhoitajien työmäärää yksin lasten kanssa. Toivoisin, että lastenhoitajia pitäisi olla tietty määrä suhteessa lapsiin. Opettajat ovat

viikossa vähintään 5h suunnittelemassa ja pahimmillaan useamman tunnin vasu/leops-keskusteluissa, sekä erilaisissa talon tai yhteistyökumppaneiden palavereissa ja tämän ajan lastenhoitaja on yksin ryhmässä, meillä siis yksi vo ja yksi vlh. Kun yksin lasketun ajan laskee yhteen, niin viikossa olet vähintään yhden päivän yksin lasten kanssa. Käytännössä tämä tarkoittaa, että ruokailusta eteenpäin vlh on ryhmässä yksin ja ope tulee paikalle vain mikäli hoitaja lähtee ennen opea kotiin. Ryhmässä on useampi erityistä tukea tarvitseva lapsi. Naapuriryhmän hoitaja päästää tauoille joten yhdelle työntekijälle jää taukojen ajaksi kaksi ryhmää. Muuta vaihtoehtoa ei ole, mikäli haluat tauolle päästä. Tämä on arkipäivää useammassa ryhmässä talossamme.

Yhteenveto minun työpaikasta. Sijaisia kasvatus henkilöstölle ei saa. Kasvatushenkilöstö hoitaa myös keittiö/siivoustyön jos keittiö henkilö pois. Lasten hoitopäivät (jopa 10 tuntisia) ovat pidempiä kuin kasvattajien, jota ei huomioida. Tuen tarpeeseen ei voi vastata. Palkkaus todella ala-arvoinen, käteen jää noin 1340€/kk.

Lapsi-aikainen suhdeluku tällä hetkellä ei takaa laadukasta varhaiskasvatusta. Lapsimäärää yhtä aikuista kohden pitäisi pienentää.

Kysely on varmasti tarpeellinen Varhaiskasvatusta ajatellen.

Hyvinvoivat hoitajat ja opettajat heijastavat hyvinvointia ympärilleen eli lapsiin ❤️

Avustajien/ohjaajien palkka on aivan liian pieni (1600-1800€). Töissä kuitenkin tekee töitä monesti useamman ihmisen edestä. Meillä on paljon hommia myös talo sisällä joita kaikki eivät edes huomaa.

Liikaa vaaditaan kaikkia teams-juttuja kesken päivän, kun lapset nukkuu, kun se olisi ainoa tauko päivässä. Ja muutenkin liikaa kaikkia ylimääräisiä juttuja/ paperijuttuja/koulutuksia. Kun saisi vaan tehdä työtä ilman vaateita.

Varhaiskasvatuksen henkilöstö on aika väsynyttä ja tympääntynyttä ainasiin työvuoromuutoksiin ja poukkoiluun ryhmästä toiseen. Työnantaja ei tingi laatuvaatimuksista, mutta pitää oikeutenaan "olla arvostamatta" kentällä tehtävää työtä vetoamalla esihenkilön direktiivioikeuteen määrätä missä ja mihin aikaan kulloinenkin työpäivä tehdään. Arvostuksen puute näkyy juurikin välinpitämättömyytenä työrauhan antamiselle. Kehupuheet ja käytäntö eivät kohtaa. Aika nopeasti pitäisi jonkun tahon reagoida hätäämme ennen kuin koko varhaiskasvatuspaatti uppoaa.

Olen aikaisemmin työskennellyt 10 vuotta koulumaailmassa, jossa koin loppuun palamisen. Tämä syksy on avannut silmiä siitä, että ryhmäavustajien tarve päiväkodeissakin on suuri.

ESIMIESTAIDOT PAREMPAAN SUUNTAAN! Työyhteisön jaksaminen olisi silloin parempaa. Itse lopetan sijaistamisen nyt loppuvuonna, koska en vaan jaksa, kun kaikissa päiväkodeissa on sama työtilanne. Eli liikaa lapsia ryhmässä suhteutettuna työntekijöihin ja työvoimapula on suuri.

Tällä hetkellä ei jaksa harrastaa, on ollut pakko priorisoida jaksaminen työssä ja omien lasten kanssa.

Varhaiskasvatus on muuttunut paljon viimeisen 10 vuoden aikana eikä vain hyvään suuntaan. Ennen ryhmien suhdeluvuissa huomitiin lapset, joilla on tehostetun tai erityisen tuen päätös. Tämä käytäntö tulisi saada takaisin. Varhaiskasvatusta koskevat suositukset eivät myöskään riitä, sillä niitä kierretään mitä ihmeellisimmillä keinoilla.

Esimies ei ole ymmärtänyt ryhmän tilannetta vaikka siitä on jo 2 vuotta puhuttu ja kaikki ryhmän aikuiset ovat olleet väsyneitä tilanteeseen. Nyt vasta viime aikoina työterveys on tajunnut tilanteen koska useampi työntekijä on kertonut siellä samoja asioita ja useampi ollut pitkällä sairauslomilla. Työ on selviytymistä päivästä toiseen eikä ole tarpeeksi aikaa kaikille lapsille, haasteelliset lapset vievät

aikuisten ajan ja ns "kiltit ja hiljaiset" lapset jäävät päivästä toiseen huomioimatta ja tämä tuntuu uuvuttavalta ja kurjalta. Miksi vasta eskarissa ja koulussa tutkitaan lapset ja saadaan avustaja, vaikka avustajia tarvittaisiin jo päiväkodissa? Sanotaan aina vaan, että on vielä niin nuori ettei vielä tutkimuksiin. Alanvaihtoa olen harkinnut, koska en pysty tekemään työtäni niin kuin haluaisin ja palkka on naurettavan pieni!

Lisää henkilökunnan lisääminen poistaisi ehdottomasti uupumista, kun mietitään ja mikä on todellista siinä, kun ryhmässä on vaikka kolme työntekijää niin kuin meillä 1-3v. ryhmässä ja lapsia 14. Aamuvuoro pääsee yhdeltä jos 7 aamu, niin loppupäivän 2 on hoitamassa lapset. Ja vaikka aamuvuoro tulisi myöhemmin ollaan silti AINA iltapäivä kahdella työntekijällä. Se on raskasta.

Työn mielekkyydestä ei voi enää puhua. Päivät ovat vaan "hengissä selviämistä". Tekisi mieli kirjoittaa kaikesta mitä kentällä tapahtuu, muttei vaan jaksa. Tekisi mieli vaan itkeä. Onneksi kysely oli tarpeeksi lyhyt, että jaksoi siihen vastata työpäivän jälkeen.

Päiväkotiapulaisen palkka on huono, työn vaatavuuteen nähden ja raskas työ. Päiväkotiapulaisia ei ole huomioitu, kun on puhuttu korona-ajan henkilökunnan väsymyksestä ja kuormituksesta. Siisteystasosta piti huolehtia entistä paremmin.

Varhaiskasvatuksen työntekijät väsyvät eikä se ole eduksi kenellekään.

Vaihtuvuus henkilöstössä uuvuttaa ja stressaa vanhempia, jotka toisinaan jättävät lapsensa itku silmässä hoitoon, täysin vieraille ihmisille. Johtaja lasketaan talon vahvuuteen, mutta tosiasiasa fokus on pääosin työpuheluissa. Toivon, että varhaiskasvatuksen ahdinkoon aletaan heräämään pikaisesti.

Kiitos tästä. Hyvä, että tätä kysellään.

Nykyiset järjestämät ryhmäkoot ja jättikokoiset päiväkotikoulut ovat kammottavia. Lisäksi varhaiskasvatuksen henkilökunta tekee töitä, jotka eivät kuulu heidän koulutukseen. Esim kaksi varhaiskasvatuksen ammattilaista käyttää joka viikko päivän työvuorojen tekemiseen, jolloin he ovat pois ryhmästä. Heitä korvaa milloin kukakin!! Järjetöntä eikä tähän voi mitenkään vaikuttaa.

Lasten peruskasvatuskin siirtynyt varhaiskasvatukseen perheiltä. Palkaksi saa vain moitteita ja lisävaateita vanhemmilta. Miksi tehdään lapsia, jos heistä ei välitetä? Kaikki on hoitajien vika, vaikeivat vanhemmat hoida edes omaa tonttiaan. Koira virka siis nykyään. Kiitosta ei heru kuin työkavereilta.

Hyvä että asiaan puututtaisiin. Esimies työ on naurettavaa, heikon osaamistaidon ja työmäärän vuoksi. Tuki ja arvostus puuttuu. Esimiestöitä delegoidaan työntekijöille. Työntekijöiden hyvyttä käytetään hyväksi.

Toimin kahden kasvattajan ryhmässä, jossa toista työntekijää ei ole ollut koko syksynä. Sijainen tulee suurelta tai oman talon sisältä.

Tuntuva palkankorotus olisi paikallaan koko varhaiskasvatuksen henkilökunnalle! Teemme äärettömän tärkeää mutta raskasta työtä todella alhaisella palkalla.

Teen työtä määräaikaaisesti opena paikassa, jossa olen vakituudessa työsuhteessa lastenhoitajana, mutta päiväkodissa ei opettajia ole riittävästi, niin lupauduin täksi kaudeksi opeksi. Toista vuotta en mielelläni ole. Valtava määrä vastuuta ilman pedagogisia opintoja, ryhmä jossa vaativia lapsia ja palkkaus työmäärään ja vastuuseen verrattuna alhainen. Työtä pitää tehdä omalla ajalla kotona kun ei työaikana ehdi suunnitella ja valmistella.

Työssä ei ollenkaan oteta huomioon ikääntyvää henkilökuntaa ja meitä kannustetaan aina vaan olemaan pidempään työssä. Työterveyden puolella ja työpaikoilla pitäisi ymmärtää se mitä pitkäaikainen

stressi ja jatkuva suorittaminen ihmiskehelle tekee. Minulla sattuu olemaan tästä kokemusta. Ei me saada henkilökuntaa pysymään ja kiinnostumaan tästä alasta jos ei jotain tehdä. Eikä ne jotka lähiaikoina eläköityvät halua jatkaa työvuosia, ei tällä tyyllillä mitä nyt töitä joutuu tekemään. Minä itse ja monet naiset tällä alalla kärsivät unettomuudesta ja syövät lääkkeitä, että saisivat nukuttua.

Lastenhoitajan asema päivähoitossa on palannut takaisin 1970- luvulle eli on pelkkä lattiaaluuttu.. kokoajan yksin lasten kanssa pienellä palkalla huonoilla työajoilla. Pedagoginen vastuu kun opettajalla niin lastenhoitaja hoitaa lapset + kaikki muut työt, ulkoileekin kun opettaja ei tule sinnekään enää.. uskomatonta touhua.. kyllä tekee mieli vaihtaa alaa.. olen irtisanoutunut jo lastenhoitajan työstä..

sijaisuuksia teen, kunnes vaihdan alaa jonnekin muualle.. ei tätä työtä jaksakaan enää!!

Vuoropäiväkodissa hommat toimii ihan eri tavalla, kuin tavallisessa päiväpäiväkodissa. Meillä uuvuttaa erityisesti peruutuvat yövuorot eli perhe ei tarvitse hoitoa yöllä joko sairastumisen takia (vuoro peruutuu jopa saman päivän aikana) tai vuoroa ei tarvita ylipäättänsä ja jo suunniteltu vuoro peruuntuu. Tunnit (10h/vuoro) täytyy tehdä takaisin ja jos listassa sattuu peruuntumaan useampi vuoro, niin takaisin tehtävää on paljon. Johtaja on luonut systeemin, että jo peruuntuneisiin öihin voi käyttää kertyneitä lisiä, jolloin takaisin tehtävää jää vähemmän. Onneksi se on vapaaehtoista. Myös lomapäiviä voi käyttää peruutuneisiin vuoroihin. Johtajan mielestä on hyvä, kun saadaan oman talon väkeä päiviin, kun tehdään tunteja takaisin, eikä tarvitse ottaa sijaista. Päivistä ja viikoista vaan voi tulla hyvinkin pitkiä, mikä lisää uupumusta!

Työpaikassani päiväkodissa on tänä syksynä ollut paljon koulutuksia, joihin työnantaja velvoittaa osallistumaan. Aina joku on ryhmästä pois koulutuksessa ja joudumme tekemään työtä vajaalla henkilöstöllä, suhdeluvut eivät todellakaan täsmää. Että arki jotenkin toimisi, joudumme tekemään ylityötä. Työpäivän jälkeen on uupunut. Eikö työnantaja ole velvollinen hankkimaan apuhenkilöstöä tällaisina päivinä? Tuntuu siltä, että esimiesportaalle lapset ja heidän hyvinvointinsa päiväkodissa on toissijainen asia. Kaikki koulutukset ja hankkeet tuntuvat olevan tärkeämpiä asioita. Eikä työntekijöiden jaksamisesta välitetä. Usein tehdään työtä vajaalla henkilöstöllä, kun sijaisia ei saada tai palkata, kun päiväkodin suhdeluku täsmää, mutta ei se auta sitä ryhmää josta työntekijä on pois. Esimies kehoittaa pyytämään apua muista ryhmistä, mutta käytännössä se mahdotonta, koska joka ryhmässä työskennellään ääriajoilla. Me varhaiskasvatuksessa työskentelevät olemme liian kilttejä, emmekä uskalla tuoda epäkohtia julki, vaan jupisemme asioista keskenämme ja teemme kiltisti työtämme kaikesta huolimatta.

Ryhmä koot ei vielääkään toimi. Tukea vaativat lapset lisääntyvät, mutta eivät näy paikkaluvuissa. Väkivaltaiset lapset lisääntyvät.

Ryhmästä otetaan henkilökuntaa, kun joku on poissa toisesta ryhmästä.

Olen todella ihmeissäni tästä nykyisestä, miten tämä on ylipäättänsä mahdollista. Ja olen aina ihmetellyt sitä, että meille sysätään lisää yksittäisiä tehtäviä ja vastuuta eikä tarkastella kokonaisuutta. Esim. lastenhoitajathan tekevät paljon sellaisia työtehtäviä, joita ennen tekivät päiväkotiapulaiset. Lisäksi yksinäisyys työssä on lisääntynyt, lastenhoitajat hoitavat lapset ja opettajat suunnittelevat. Kun vielä jakaudutaan pienryhmiin lisää sekin yksin työskentelyä, teemme ns. yksin yhdessä töitä emmekä keskustele luontevasti toistemme kanssa vaan työmme on suorittamista. Lisäksi työn perusasiat ovat hukassa, sen olen huomannut esim. pukemistilanteissa, saatetaan jättää lasten vastuulle mitä lapset pukevat päälleen. Näin sanoi eräs opettaja, että lapset ottavat vastuun mitä pukevat päälleen lähtiessään ulos.

Siirryin syksyllä yksityisestä päiväkodista kunnan päiväkotiin, ajatellen asioiden olevan paremmin kaupungilla, ei ole. Työntekijät ovat aivan uupuneita, nykyisestä työpaikastani on nyt kuukauden sisään lähtenyt 5 työntekijää (opettajia ja lastenhoitajia). Kauhistuttaa tuleva, jäljelle jäävät työntekijät venyvät ja ovat milloin missäkin ryhmässä, ties kenen sijaisen kanssa, sijainen voi olla 18-vuotias nuori,

ilman koulutusta ja kokemusta, ohjaa siinä 21 lasta sijaisen kanssa, kun opettaja on palaverissa/vasuja pitämässä & tekemässä/sak-ajalla. Työ olisi ihanaa, siitä on vaan tehty aivan mahdotonta tehdä hyvin.

Tällä hetkellä kyselyyn vastatessa olen ihan kypsä koko työhön. Parempia vaiheitakin on, mutta tuntuu että yksityistä puolta sorretaan jatkuvasti. Ei anneta kertoimia niitä tarvitseville lapsille, ei ole varaa siksi palkata lisää henkilökuntaa, joka helpottaisi työntekoa. Ryhmät täytetään yli, koska raha ei riitä siihen, mitä työntekijöiden palkka yms. muut kulut maksavat.

Tuleva suhdeluku 2 opettajaa ja 1 lastenhoitaja ryhmässä vie varhaiskasvatusta väärään suuntaan... Haasteet kasvaa koko ajan mutta ei opettajuus ratkaise jatkuvaa kiirettä..

Kiitos kun välitätte <3

palkkausta pitää korjata. työn vaativuus ja palkkaus eivät kohtaa.

Myös lastenhoitajan palkkausta pitää parantaa ,arvostusta työyhteisössä pitää parantaa ,lh:lle myös suunnitteluaikaa.

Hienoa, että asiaan nyt panostetaan enemmän ja tehdään ongelmia näkyväksi. Toivotaan, että tämä työ asian eteen saa aikaan muutoksia alalla.

On surullista, että ala, johon olen tullut kutsumuksen vuoksi, on mennyt näin huonoon jamaan ja sen vuoksi on pakko alkaa miettimään alanvaihtoa oman hyvinvoinnin takia. Olen jo nyt rikki henkisesti, en halua olla vain väsynyt, itkuherkkä ja uupunut koko loppuelämäni.

Lastentarhanopettajien SAK-aika on yksi kuormittava tekijä työssä, kun se on yleensä keskellä päivää, joten silloin on aina henkilöstövaje, kun olet yksin avustajan kanssa ja lapsia 18 kpl ja tuen tarpeen lapsi ja diabeetikko. Tämä toimintatapa ei toimi, kun avustaja ja hoitaja ei pysty pitämään taukoja, kun olet aina ryhmässä.

Mahtavaa, kun teitte tämän kyselyn. Se on todella tärkeä alalle!

Hyvä kun tällaista kyselyä tehdään. Työ on mennyt niin mahdottomaksi, että päivittäin toivon löytäväni jonkun ratkaisun millä pääsisin pois töistä. Vanhemmat tarvitsisivat käytännön ohjausta vanhemmuuteen-lisää perhetyöntekijä !

Oikeasti alle 3-v ryhmään ei tarvita kahta opettajaa, jotka ovat ryhmästä samaan aikaan poissa opepalaverissa tai suunnittelemassa, tuntuu, että kokoajan jompikumpi on jossain. Yksin nukkarissa, onko vastaanottajaa aikaisemmin herääville, jos opet pois ajalla klo 12-14?! On vaipatukset, kävelemään oppivia, konttaavia itkeviä, syliä kaipaavia. Siksi kaksi lastenhoitajaa ja yksi opettaja. Kuka ne lapset hoitaa oikeasti? Mutta vain opeja arvostetaan. Samoin myös isojen ryhmässä, siellä 2 opettajaa mutta myös kaksi hoitajaa olisi ideaali. Päättäjät tervetuloa tänne tantereelle katsomaan ja tekemään töitä. Hirveä kiire kokoajan jonnekin, askartelemaan, ulos, jumpalle...Edes kahvitaukoa ei kerkeä pitämään, syöt siinä eväsi (kun ateriatu ei kuulu hoitajalle) mutta olet pakotettu syömään lasten kanssa, ruokaa pitkin, maitoa sylissä, syötä samalla, anna lisää ruokaa, juomaa, ota aivastukset päin ruokaasi, ota karkaava lapsi pöytään takaisin,...kun et pysty syömään kun suupalan silloin tällöin. Nukuta lapsia, koko nukkariaika, tai jos pääset pois kahvia ottamaan tai vessassa käymään, niin sieltä jo eka herääjä herää. Tauotonta työskentelyä, ei ihme, että jaksaminen työssä alkaa olla vaakalaudalla.

Olen siis nyt tällä hetkellä vanhempainvapaalla 7kk ikäisen vauvan kanssa. Olin siis vielä 2021 alkuvuodesta töissä. Mutta ajatuskin jo hirvittää töihin paluusta ja oman lapsen/pienen taaperonlaittaminen hoitoon. Kun tilanne varhaiskasvatuksessa ei todellakaan ole mikään mukava sekä itselle että omalle lapselle.

Turhauttaa se, että jatkuvasti vaaditaan lisää mutta se ei näy millään tavalla palkassa eikä resursseja lisätä. Jatkuvasti "syyllistetään" ja käsketään vain miettimään miten työpäivä lasten kanssa sujuisi paremmin ja miten onnistumme laadukkaassa varhaiskasvatuksessa. Meidän selkärangasta on revitty jo niin paljon, joten nyt vaaditaan päättäjiltä tekoja. Ei lisäämällä paineita ja vaatimuksia kentällä.

Laadukas varhaiskasvatus on yksi surullinen vitsi nykyään.

Töissä usein päivät ovat kiireisiä, ei ole aikaa muille lapsille kun e- lapset vie enemmän aikaa ja avustajaa ei ole. Ja näitä e- lapsia ja muita mm. Karkailevia lapsia on useita ryhmässä. Myös kaikki palaverit (turhat sellaiset) ja paperi hommat (Lippua tähän, lippua tuohon täytettäväksi) Vie aikaa pois lapsilta ja ryhmästä.

Pienellä palkalla tehdään henkisesti tosi raskasta ja vaativaa työtä. Vanhemmat valittaa. Koskaan ei tyydytä siihen normaaliin hoitoon. Vaan on kaikenlaisia muita hoidettavia asioita, jotka vaikuttavat ryhmässä poissaoloon. Kaikenlaista tiimiä ja "ylimääräistä" juttua. Ei keskitytä enää siihen perushoitoon, kuten "ennen vanhaan". Lapset levottomia.

Parempaa arvostusta myös avustajien työlle.

Työskentelen pienessä ryhmässä (8 lasta) joka on kodinomainen ja rauhallinen, siksi varmasti olen jaksanut yli 30 vuotta alalla. Isossa päiväkodissa en tekisi vuottakaan töitä, sen verran stressaavaa se on.

Työyhteisössä on paljon uupuneita kollegoja. Työn imu on kateissa. Tulee liikaa ylhäältäpäin kaikenlaista hanketta, joka lisää kirjallisia töitä. Kaikilla on toive, että voisi keskittyä perustehtävään eli olla läsnä lapsille. Nyt kaikki muu tuntuu olevan tärkeämpää kuin itse lapset. Ehdottomasti pitäisi laskea prosentit ryhmäkohtaisesti. Niin kauan kun lasketaan koko talon käytöt, luvuilla kikkailu ei tule loppumaan!!

Esiopetuksen suhdeluvut ovat pikaisen korjauksen tarpeessa. Opettaja- lastenhoitaja - parilla vastuulla jopa 20-22 esioppilasta. Kun opettaja on poissa, sijaista ei palkata / saada, joten lastenhoitaja sijaistaa opettajaa ja tekee samalla omaa perustehtäväänsä, tuen lapset huomioon ottaen, venyttäen työpäiväänsä jopa 9 tuntiin ilman taukoja. Esimiestä ei joka päivä tavoiteta.

Työyhteisö tekee itsenäisesti suunnitelmia selviytymiseen ja venyttää päiviään.

Ryhmäkoko pienemmäksi ja suhdeluku täsmäämään ryhmässä olevien henkilöiden kanssa !!!!

Perhepäivähoitajien palkkaukselle täytyisi tehdä kiireesti jotain. Työskentelemme yksin, hoidamme ruuat, siivoukset, ruuan hankinnan (yleensä omalla ajalla!!!) Ja toteutamme samaa vasua jota päiväkodeissakin, tämäkin suunnittelutyö täytyy tehdä omalla ajalla, päiväkodissa se tehdään työajalla.

Erittäin tärkeä kysely ja muutoksia pitäisi ehdottomasti tulla, että ne jotka tekevät työtä jaksaisivat tehdä tätä työtä eivätkä vaihtaisi alaa ja että uusia työntekijöitä tulisi alalle ja saisi myös sijaisia!! Pitäisi ehdottomasti olla velvollisuus pomoilla ja päättäjillä tulla tekemään tietyin väliajoin työvuoroja päiväkoteihin ja erityisesti vuorohoitopäiväkoteihin kaikkia vuoroja!! Miten voi päättää asioista ja johtaa asioita jos ei tiedä niistä mitään tai ainakaan tarpeeksi ja nimenomaan mitä käytäntö oikeasti on ja miten päivistä vaan yritetään selviytyä vaikka haluttaisiin tehdä laadukasta varhaiskasvatusta ja päivähoitoa!!!!

Kyllä me opettajatkin olemme uupuneita tähän tilanteeseen.

Vaikka palkka on pieni eniten työssä auttaa jaksamaan tarpeellinen määrä motivoitunutta henkilökuntaa, joilla on yhteinen päämäärä: tehdä lasten päivästä paras mahdollinen. Koulutuksella ei ole mitään väliä, kunhan on sydän paikallaan ja rakastaa tehdä lasten kanssa töitä.

Itsellä meni tosi kauan, että tajusi, että on ihan loppu. Vaikka kertoi omasta jaksamisesta ja tiedetään haasteista, niin kukaan ei sanonut, että et ole työkuuntoinen, vaikka itketti töissä useasti. Kun on

ollut tunnollinen ja auttava ja joustava, saikulla ollut tosi vähän ja pienet kolotukset ym. eivät ole olleet syy jäädä sairauslomalle. Työnantaja pyytää ottamaan Buranaa, jos vaikka iltavuoroon kykenisikin. Ja se ettei lääkäri usko, että esim. polvi on kipeä, niin sitähan menee kipeänä töihin. Ja loppujen lopuksi, kun pääsee kuvauksiin, sieltä on kaikki hajalla. Nyt on vaikeasti masentunut, niin aikuinen ihminen pelkää, että lääkäri ei usko minua, se on tosi ahdistavaa. Itselle on vaikea olla tekemättä mitään, kun tuntuu, että on taakka koko yhteiskunnalle, kun aina on vaadittu tekemään. Tuntuu että pelkkä työ ja raha ovat elämän meriittejä. Se on ihmisen mitta.

Erityistä tukea tarvitsevien lasten ja perheiden määrä on noussut jyrkästi. Samaan aikaan henkilökunnan määrä on vedetty minimiin. Laskennallisesti kerran päivässä täyttyvä minimi henkilökunnassa riittää. Puuttuu päiväkotiapulaiset, liian vähän hoitajia, avustajia ei saa, ryhmäkokoja ei pienennetä, vaikka lapsimateriaali olisi millaista. Inklusiosta on tullut säästötoimi. Tilanteet voivat olla aggressiivisten vilkkaiden lasten kanssa vaarallisia ja hiljaiset rauhalliset lapset siitä eniten kärsii. Samaan aikaan halutaan lapset jo 1v. päiväkotiin ja edelleen parhaimmillaan olet yksin iltapäivällä 12 alle 3v. kanssa ja kaikki voi olla pikkutaaperoita. Opettajalla on suunnitteluaijansa, jolloin hän ei ole ryhmässä ja aamuvuorolainen on jo lähtenyt kotiin. Siinä sitten selviydyt pienten kanssa iltapäivän. Jopa siivouksesta säästetään ja tarjottavan ruuan määrää säännöstellään. Lapset ovat kuitenkin usein klo 7-17 päiväkodissa, nälkä ei saisi jäädä. Tällä hetkellä tuntuu että pedagogiikka ja opettajien koulutus on nostettu korkeimmalle jalustalle. Oikeudesta oppimiseen ja opettajien pätevydestä opettaa pidetään paljon meteliä. Kuitenkin huomio pitäisi kiinnittää niihin työn puurtajiin suorittavalla tasolla. Perushoito on kaiken ydin, turvan luoja ja tukijalka, jonka päälle sitten tulee muu toiminta. Isoja yksiköitä muodostamalla ja tehostamalla toimintaa tuskin toimitaan lapsen parhaaksi. Tämä kaikki on politiikan ja rahan sanelemaa.

Opettajien sak-aika ei toteudu ja se aiheuttaa stressiä kun ei ole aikaa kunnolla mm. Vasu kirjauksiin

Päiväkodistamme puuttuu tällä hetkellä neljä kasvattajaa, joka tuo painetta meille työntekijöille ja sitä kautta esihenkilöllemme. Hän taas on asian suhteen kädetön, kun korkeammalta taholta ei hyväksytä rekryä uusille kasvattajille, koska "suhdeluvut ovat kunnossa". Mites lasten ja meidän kasvattajien hyvinvointi? Jatkuva siirtelystä kärsii oman ryhmän lapset, siirryttävään ryhmään kuuluvat lapset ja siirtyvä kasvattaja. Touhu on järjetöntä, surullista ja äärimmäisen kuluttavaa.

Sijaisia mahdoton saada, päivät pelkkää selviytymistä. Siivoojalla vajaan tunnit, joutuu viikoittain hypäämään avustamaan ryhmään ja omat työt jäävät tekemättä.

Nyt on aika muutoksille. Tarvitaan lisäresursseja, että voidaan antaa lapsille sitä parasta varhaiskasvatusta!

Tehostettua tukea tarvitsevien lasten määrä lisääntyy kovaa vauhtia ja tämä pitäisi vakavasti huomioida ryhmiä täytettäessä ja henkilökuntaa palkatessa. Tällä hetkellä henkilökunnan määrä ja liian täytetyt lapsimäärät ryhmissä ei todellakaan riitä takaamaan kaikille lapsille heille sopivaa varhaiskasvatusta. Liian usein päivästä vain selvitään.

Lastenhoitajan viettävät kokopäivän lasten kanssa, opettajat käyvät koulutuksissa ja palavereissa, me teemme heidänkin työn pienemmällä palkalla.

Esihenkilö on kieltänyt väsymyksestä puhumisen" lietsomisena"

Kahden opettajan vaatimuksesta joka ryhmään pitäisi luopua oitis; mahdottomana syntynyt ajatus, joka vain pahensi alan rekrytointiongelmia, eikä tuonut mitään lisäarvoa lapsille vaan päinvastoin aiheuttaa heille vain enemmän aikuistenvaihdoksia ja jättää heidät vielä useammaksi tunniksi alimiehitetyin tiimin hoiviin. Jokaiseen päiväkotiin on saatava enemmän joustoa ja riittävästi aikuisia ajalle, jolloin lapsia on paikalla eniten. Osa-aikatyön mahdollistaminen voisi auttaa montaa työntekijää jaksamaan. Palkkaamalla jokaiseen taloon oman täysipäiväisen varahenkilön sekä puolipäiväisen iltapäivävuorajan paikkaisi jo

suuren osan sairaspöissaoloista ja lomista ja pitäisi iltapäivätkin lainmukaisella mitoituksella. Kentältä löytyisi aivan varmasti ratkaisuehdotuksia varhaiskasvatuksen kriisiin, jos joku viitsisi oikeasti kysellä. Mutta kun ratkaisu miltei jokaiseen ongelmaan on "lisää ihmisiä, kiitos", niin eihän meiltä kysytä... Itse paloin jo kerran loppuun ja alan kehitystä yli kymmenen vuotta seuranneena totesin, että minulle alkaa riittää. Lapset ovat ihan huippuja ja minulla on ollut vuosien varrella loistavia työkavereita, mutta nyt en enää usko, että varhaiskasvatuksen menetettyä työrauhaa saadaan korjattua sellaisessa aikataulussa, että minulla olisi varaa jäädä sitä odottamaan.

Nyt pitäisi tehdä jo kiireesti jotain. Meidän kuuden ryhmän talossa n 90% on enemmän tai vähemmän väsynyttä. 70% miettii muita töitä. Ja ei enää hyssyttelyä. Kunnolliset vaaterahat, kunnollinen palkka, vuorohoidossa hälytyslisä siihen, kun klo 8-16 vuorosta aamulla soitetaan klo14-22 vuoroon. Aivan naurettavaa touhua, että ihmiset suostuvat siihen ilman korvausta. Inklusion uudelleen miettiminen, tuen tarpeiset ovat lisääntyneet ihan liikaa. Ja niihin pitäisi puuttua paljon aiemmin kuin nyt puututaan. Vuoden tein vartijan hommia, kun oli pakko pitää taukoa burn outin jälkeen. Nyt teen sitä muutamia viikkoja vuodessa, jotta työkyky pysyy päiväkodissa, kun tiedän pääseväni hetkeksi pois. Olen myös kiertävänä päiväkodissa, en voisi toimia ryhmässä, koska vastuu ryhmän toiminnasta ahdistaa hyvin paljon. Nyt saan keksittyä lapsiin.

Tämä on valtakunnallinen asia mutta mielestäni vuorohoito tarvitsisi vielä omat säädökset ja lakipykälät, koska moni asia menee edelleen päivä- päiväkotisäädösten mukaan. Vuorotyö kuormittaa vielä eri tavalla jos kyselyssä mainitut asiat eivät toimi kuten sijaisjärjestely tai riittävä henkilökuntamitoitus. Myös henkilökohtaisten avustajien tarve ja heidän puute näkyy työssä jossa yleisen ja tehostetun tuen lasten määrä lisääntyy koko ajan.

Toisitte enemmän esille lastenhoitajien panosta varhaiskasvatuksessa. Joka tuutista tulee opettajat sitä ja opettajat tätä... jopa eduskunnassa ei tunnuta tietävän varhaiskasvatuksessa työskentelevistä lastenhoitajista. Varhaiskasvatus ei pyöri pelkillä opettajilla.

Työntekijöiden ja haastavasti käyttäytyvien lasten määrä ryhmässä on ajoittain saanut voimakasta riittämättömydentunnetta ja ahdistusta pärjäämisestä aikaiseksi.

Pienillä alle 3v on aamupäivisin 3 aikuista, joista 1 lähtee puolenpäivän aikoihin. Sama määrä lapsia iltapäivällä ulos lähtiessä ja on 2 aikuista. Tämä iltapäivä on raskas, niin henkisesti kuin fyysisesti.

Lapset tarvitsevat enemmän apua ja ohjausta pukemistilanteissa ja muissa perushoidollisissa tilanteissa kuin esim. 3v sitten. Haastavaa käytöstä on myös enemmän. Vanhempien tukemista on liikaa (heidän ikä tai ammatti ei vaikuta) he haluavat omaa aikaa nykyään, joka vaikuttaa selvästi lapsiin. Lasten hoitoajoissa on myös tapahtunut pidentymistä, vaikka vanhemmilla lyhyempi päivä.

Moni koulutettu työkaverini miettii lähtöä muihin töihin tai koulutuksiin. Sijaiset ovat usein nuoria, kokemattomia "ekaa kertaa päiväkodissa" - olevia. Perehdytystä ei ehditä järjestää. Henkilökunta joutuu joustamaan työajoissa useita kertoja viikossa. Iltaisin ja vapaapäivinä odotetaan vastauksia työpaikan viestittelyyn. Henkilökunta itse säättää työaikoja, jotta saadaan hommat toimimaan. Johtaja ei johda toimintaa.

Erytisavustajat tekevät tärkeätä työtä. Meitä on kuitenkin vähän, ehkä siksi jääme usein huomaamatta.

Työntekijöiden ryhmä vaihtelu niin pari vuoden välillä (ei ole hyvää, jos joku on monta vuotta samassa ryhmässä töissä).

Antakaa käytännön esimerkkejä, koska voi ilmoituksen tehdä epäkohdasta. Esimiehet eivät ole käyneet lakia työpaikoilla läpi. Työntekijät eivät tiedä tai eivät uskalla tehdä ilmoituksia.

Apua ala todellakin kaipaa. Myös itse olen miettinyt alan vaihtoa. Eläkejärjestelmään voisi miettiä helpotusta lastenhoitajille. He ovat aivan koko päivän lasten kanssa. Ei ole suunnittelu-aikoja. Vaan lastenhoitajat mahdollistaa sen opettajille. Kuka 60v. jaksaa tehdä tätä työtä, kun nuoremmatkaan ei jaksaa. Silmät pitää olla selässäkin. Odotetaan, että sattuu jotain. Läsnäolo lasten kanssa melkein mahdotonta. Koko ajan tulee keskeytyksiä. Ryhmässäni toinen opettaja on varajohtaja ja hän saattaa puhua 45 minuuttia toiminta-aikaan esimiehen kanssa, joka on toisessa talossa. Varajohtajalle kuuluu myös työvuorojen tekeminen ym. Kaikki, mitä varajohtaja tekee on lapsilta ja ryhmältä pois. Yksi aikuinen puuttuu. Pitäisikö tästä siis tehdä ilmoitus? Jotenkin sekavaa, koska esimies ja varajohtaja sitä mieltä, että asia ok. Sijaisia ei saa tai ole. Päivittäin autat myös toisia ryhmiä. Kauhulla ajattelen eteenpäin. Kuinka kauan jaksan. Mieltä painaa, kun ei ole aikaa antaa parastaan lapsille ja varsinkin tukea tarvitseville lapsille.

Lisähenkilökuntaa tarvitaan, ei missään nimessä opettajia pyörimään SAK-ajan kanssa vaan hoitajia ja nimenomaan iltapäivisin, eikä 8-15.39 välillä, vaan klo 16.30 asti

Suhdeluvut ylittyvät joka päivä. Ja miten määritellään tilapäisesti, onko se pvä/viikko/vuosia? Kun lapselle kuuluu avustaja kokopäiväisesti, niin kuitenkin avustaja on lapsella vain aamupäivä, sitten siirtyy iltapäiväksi toiseen ryhmään, lapsi siis jää puolet päivästä ilman avustajaa ja 2 hoitajaa koko iltapäiväksi ison lapsiryhmän kanssa, ja kun toinen hoitaja lähtee kotiin, niin sitten vielä yksi hoitaja jää ko lapsen ja lapsiryhmän kanssa...

Ryhmäjako kasvattajien osalta uusiksi. Vanha systeemi takasin eli ryhmässä 1 opettaja ja 2 hoitajaa. Eskariryhmässä voisi olla 2 opettajaa 1 lastenhoitaja.

Olen vaihtamassa hoito-alalta kokonaan pois ja lähden opiskelemaan.

Kukaan ei puhu alueellisista eroista varhaiskasvatuksessa ja lasten tarpeista lähtevät erityisen tuen tarpeista. Niitä ei ole riittävästi ja erityisestuen tarpeet eivät välttämättä pärjää tai saa riittävästi tukea tavallisissa ryhmissä. Palkataan kouluttamatonta väkeä näihin tehtäviin. Onko tätä asiaa kartoitettu? Nyt vaan hoidetaan ja tuetaan niillä resursseilla mitä on. Tuki on täysin riittämätön. Päiväkotien mitoitukset ovat aivan täysin päin honkia, miksi lasten tiloiksi lasketaan eteiset ja henkilökunnan sosiaalilat, joissa lapset eivät voi leikkiä. Vaikka kuinka ajattelisi out of the box niin henkilöstön mielikuvituksella on rajat. Kaupungin useat päätökset tuntuvat monessa suhteessa todella mielivaltaista kun yritämme pitää parhaamme mukaan lapset hengissä hoitopäivänsä ajan.

Milloin tämä loppuu, siihen kun joku lapsi vammautuu tapaturmaisesti tai jopa .....

Mielestäni neljä kasvattajaa per ryhmä olisi ideaali. Tällöin voitaisiin puhua laadukkaasta varhaiskasvatuksesta. Neljäs hlö voi olla myös avustavaa henkilökuntaa. Kolmella kasvattajalla, ehditään täyttämään lapsen perustarpeet ja tekeminen muuttuu mekaaniseksi, kun mennään "tukka putkella". Työn kehittäminen, arviointi, suunnitteleminen, ilo ja luovuus katoaa. Samoin lasten yksilöllinen huomioiminen jää vähälle. Esimiestasolla katsotaan koko ajan koko talon käyttöasteita ja työntekijät vedetään minimiin. Jos vähänkään on "väljää", työntekijä siirretään toiseen taloon tuuraamaan.

Toivottavasti tähän saadaan parannusta, tämä on tärkeää, jotta työhyvinvointi ja jaksaminen säilyy. kiitos kyselystä!

Yksityiseltä puolelta irtisanoudutaan ja siirrytään kunnalliselle puolelle, koska palkka, työterveyshuolto sekä muut työolot ovat siellä paremmat. Yksiköstämme on vuoden aikana irtisanoutunut opettajia, hoitajia sekä päiväkodin johtaja. Jatkuvat henkilöstömuutokset aiheuttavat kuormitusta lapsille ja aikuisille. Huoltajille selittely on työntekijöiden harteilla ja huhut työyhteisön laadusta mielletään syyksi irtisanomisiin, vaikka syy irtisanomiselle on huono palkka. Ammattitaitoisen henkilökunnan saaminen on vaikeaa ja vaikuttaa koko henkilöstöön. Työntekijöiksi joudutaan palkkaamaan ketä tahansa ja

se kuormittaa ryhmissä työskenteleviä, koska perehdytys työhön on heidän vastuullaan. Yksityisellä huoli yrityksen kasvusta laadukkaan varhaiskasvatuksen kustannuksella on todellinen. Työntekijät, jotka mahdollistavat työllään yrityksen menestyksen eivät koe kuulluksi ja nähdyksi tulemista. Työympäristö yksikössämme on vaarallinen rakennusvirheiden vuoksi eikä yrityksen johto ole osoittanut kiinnostusta asian korjaamiseen yhteydenotoista huolimatta. Nämä kaikki kuormittavat työyhteisöä, eikä hyvä henki ja tsemppi enää meinaa riittää.

Miksi lastenhoito ja kasvatus on niin aliarvostettu ja alipalkattu ala?? Meidän harteillamme on Suomen tulevaisuuden kasvatus, valtava päivittäinen vastuu..

Jatkuva kiire ei tunnu hyvältä.

Palkkausta paremmaksi, lastenhoitaja on suurimman ajan lasten kanssa verrattuna varhaiskasvatuksen opettajaan.

Uupumusta oli aiemmin. Sain hyvin tukea esimieheltä ja tiimikaverilta. Ja saimme aivan loistavan työnohjaajan tueksi. Tällä hetkellä asiat kunnossa.

Perhepäivähoitajien uupumuksesta ei ole pahemmin ollut julkisuudessa puhetta. Me kuitenkin hoidamme YKSIN KAIKEN. Ja paperityöt vaan lisäänty, mikä ei kyllä näy palkassa. Ja sit kokoajan saa pelätä milloin meidät siirretään päiväkotii kun "meitä ei enää tarvita".

Avustavaa henkilökuntaa (laitosapulainen) tarvitaan päiväkodeissa joka paikassa.

Varhaiskasvatuksessa ollaan niin ruohonjuuritasolla monien asioiden kanssa. Tuntuu, että meidän olemassa olo ei ylempiä tahoja kiinnosta. Olen esim. yrittänyt viedä työvaate asiaa johtoportaisiin, niin viesti piti laittaa sivistystoimen johtajalle asti ennen kuin alempi taho edes vastasi viestiini. Meillähän ei ole mitään työvaatteita työnantajan puolesta, vaikka ulkoilemme joka säällä ja sisätiloissa vaatteisiin tulee kaikenlaista tahraa. Kertakäyttöessuja kehoitettiin tilaamaan omien vaatteiden suojaksi. Meitä on kuulemma niin paljon, että vaatteet tulisi niin suureksi menoeräksi! Ammatin vaihto on todella usein mielessä kaiken kiireen ja riittämättömyyden tunteen keskellä!

En jaksa uskoa, että kyselyn tulokset muuttavat mitään. Raha on kuntapäätäjille tärkeämpää kuin lasten tai työntekijöiden hyvinvointi.

Varhaiskasvatuksen opettajilla on paljon kokouksia ja muita tehtäviä, jolloin ovat poissa lapsiryhmästä, se kuormittaa tietysti lastenhoitajia. Työtehtävät ovat yksipuolistuneet, kun on siirrytty opettaja johtoiseen toimintaan. Lisäksi olemme usein siirtyneet yksikön toiseen päiväkotii sijaistamaan, kun päiväkodin suhdeluvut näyttävät, että aikuisia on liikaa. Tämä kaikki on vähentänyt työhyvinvointia ja sitoutumista omaan työhön.

Tuntuu, että perhepäivähoitajan työ on tänä päivänä aliarvostettua. Me toimimme päivän aikana yksin. Hoidamme lasten toimintatuokiot, askartelut, perushoidon, ruuan valmistuksen sekä siivouksen yksin. Palkkaus perustuu lapsien iän sekä lukumäärän mukaan, mikä ei tänä päivänä ole mielestäni ajan tasalla. Tuntuu myös, että jostain syystä hoitoon tulee myös aikaisempaa enemmän lapsia, joilla on eri asteisia viiveitä kehityksessä. Se myös kuormittaa hoitajan työpäivää. Kuitenkin tämä työ on myös palkitsevaa (lasten halaukset ja kommentit) ja itsenäistä (voi itse suunnitella päivän ohjelman). Jotta perhepäivähoito säilyisi, pitäisi sitä nostaa "otsikoihin" enemmän. Resursseja, arvostusta lisäämällä ja ottamalla tasavertaisesti huomioon muun varhaiskasvatuksen rinnalla, ei unohdettuna. Tällöin olisi tietoisuus sekä perheillä että työntekijöillä tästä hoitomuodosta.

Yleisesti työn vaatimukset ovat kasvaneet päivähoidossa. Tavoite vuodelle 2030 on että joka ryhmässä olisi 2 opettajaa mikä tarkoittaa myös 10 tuntia suunnittelua, siis lapsiryhmästä poissa. Vaikka

suunnittelut eivät ole samanaikaisia niin kuormitus osastolla kasvaa. Suunnitelmallisuus on hyvä ja sitä tarvitaan, mutta meneekö se lasten tarpeiden edelle. Todellisuudessa kuka paikkaa osastolla poissaolevan. Isoissa taloissa päivittäin vajetta ryhmissä. Sijaisjärjestelyt todella heikoissa kantimissa. Välillä tuntuu, että itse joutuu kohtuuttomasti työssään joustamaan työvuorojen ja muiden osastojen avustamisessa. Omissa vapaa-ajan menoissa joutuu tekemään muutoksia ja peruutuksia, suunnitelmia ei uskalla tehdä tai pysty, koska ei myöskään halua työkavereiden joutuvan kuormittuneiksi henkilökunnan puuttumisen vuoksi. Ristiriitaista myös se, että ylitöitä ei saisi tehdä, vaan voimat revitään muista työntekijöistä, kun sijaisia ei ole. Palkat ja muut palkitsemiset junnaavat paikoillaan. Opettajilla on lisäksi niin kutsuttuja VES-vapaapäiviä, jolloin saavat vapaata työstään, kun taas me hoitajat saamme vain peruslomaa. Joskus tuntuu että lastenhoitajan työ on aliarvostettua, kehuja tulee silloin kun paikataan muita, jotka poistuvat lapsiryhmästä muihin tehtäviin, kokouksiin tai koulutuksiin. Lastenhoitaja on käytännössä jatkuvasti lapsiryhmässä, poikkeuksena 10 minuutin kahvitauko. Myös lasten ja perheiden huonovointisuus näkyy arjessa päivähoitossa ja kuormittaa. Apua, Onpa kovaa tekstiä, mutta rehellistä.

Olisi niin hyvä ja tarpeellista pitää itsestä huolta, mutta kun tulet töistä kotiin niin voimavarat ovat ihan loppu. Päässä takoo vaan, että lepää nyt, että jaksat huomenna jotenkin mennä töihin. Jos tähän tilanteeseen ei saada muutoksia niin ainut vaihtoehto on ammatinvaihto minulla. Ei tässä ole enää mitään järkeä. Ei vaan jaksaa!

Työuupumuksesta puhutaan aivan liian vähän. Kyllä tämä on vakavasti otettava asia varhaiskasvatustyössä. Työn arvostus on heikkoa ja palkat työhön nähden aivan liian matalia. Moni harkitsee alan vaihtoa.

Sijaisjärjestelyt ryhmäkohtaisiksi eikä lasketa henkilömäärä talossa, jos ryhmästä puuttuu työntekijä. Sijaisia pitäisi saada myös parin työpäivän ajaksi. Vajaus kuormittaa ryhmää ja sen toimintaa

Ei tämän päivän lapsia voi olla 7 tai 8 yhtä aikuista kohden. 5 olisi hyvä! Käytöshäiriöt joka toisella!!!! Puremista, potkimista ja väkivaltaista käytöstä niin fyysistä kuin henkistä! Subjektiiivinen päivähoitooikeus rajattava puolipäiväiseksi!!!

Olemme vastuussa ihmisistä (joille sattuu ja tapahtuu valvonnasta huolimatta), silti mieheni, joka vastaa työssään laitteista saa enemmän palkkaa.

Kiva että kysellään. Työyhteisössä ei näistä puhuta ja tuottaa häpeää.

Erittäin tärkeä olisi saada myös lastenhoitajien arvostus tärkeäksi, koska julkisuudessa paljon ollut esillä opettajien väsyminen työtaakan alla. Ketkähän sitä ryhmän arkea pyörittävät kun opettajat pitävät suunnittelua, vasukeskusteluja tai ovat kaiken maailman palaverissa? Lastenhoitajat tietenkin! Lisäksi suhdelukujen saaminen ryhmäkohtaisiksi. Eikä palkkakaan tällä hetkellä päätä huimaa.

Leikkipuisto toiminta on muuttunut vuosien varrella todella huonompaan suuntaan. Paperihommiin ei riitä aikaa, kerhot toimii vajaalla ja lapset todella pieniä. Henkilökunta ei riitä arjen pyörittämiseen ja joutuu juoksemaan toisissa puistoissa, mikä kuormittaa omaa puistoa todella paljon. Puistojen ohjaajat ovat kohta todella loppu.

Korona-ajan epätietoisuus, kokoaikainen pieni pelko takaraivossa. Olisi hyvä, jos työpaikalla tarjottaisiin keskusteluapua, koska määräaikaisena tuntuu vaikealta myöntää, että tarvitsisi apua omien ajatusten kanssa.

Mielestäni tilanne on niin huono, että lakko on aiheellinen, jos työoloja ei saada kuntoon. Työolojen parantamisen pitää alkaa käytännössä, pelkkä puhuminen epäkohdista ei enää riitä, koska varhaiskasvatusta on huononnettu jo vuosikausia. Pelkästään koulutustason nostaminen ei ole ratkaisu. Kaikkein ratkaisevin asia olisi ryhmäkokojen pienentäminen, se auttaisi lasten haasteisiinkin.

Perushoitotyön päälle on tullut liian paljon erilaista sälää, joka pitäisi ottaa nopeasti haltuun. On sovellusta, uutta metodologiaa, kehitystehtävää, reflektointia yms. Liian suuri osa päivästä kuluu ainakin ajatuksen tasolla poissa lasten kanssa olemisesta. Ristiriita ja riittämättömyyden tunne on valtavan suuri. Pitäisi samaan aikaan kehittyä, sisäistää ja toteuttaa jotain uutta sekä keskittyä hetkeen, kokopäiväpedagogiikkaan ja lasten kanssa olemiseen. Kun yrittää tehdä kaikkia vaadittuja 10 asiaa samaan aikaan niin ei ihme, että uupuu. Tämä kysely on äärettömän tärkeä, kiitos siitä.

Koulunkäynninohjaajille, joita varhaiskasvatuksessa kutsutaan avustajiksi, tarvetta olisi paremmalle ammattinimikkeelle. Avustajan nimike vaikuttaa muun henkilökunnan ja vanhempien asenteisiin.

Luullaan että avustaja on joku työrajoitteinen henkilö. Ja oman ammattitaidon osaamista kyseenalaistetaan koska koulutus on monelle vielä tuntematon eikä ymmärretä avustajan toimenkuvaa/ammattitaitoa ja itsenäistä työtettä yhdessä tiimin kanssa kuitenkin toimien. Olen myös toiminut vuosia päiväkodin integroidussa ryhmässä ja jopa muut koulunkäynninohjaajat koulun puolella ylenkatsovat sitä työtä unohtaen, että se on myös meidän työkenttä. Teen ohjaustyötä, en auttele työkseni. Parempi nimike varhaiskasvatuksen puolelle olisi tärkeää. Kiitos tästä kyselystä.

Vuorohoidon haasteet ja 3-vuorotyö on päiväkodissa niin rankkaa, eikä kukaan sen todellista jatkuvaa työaikojen muutosta jaksa. Tauot ei onnistu. Lapset 0,9kk- 7v. Pienet tilat, erityislapsset..huhh..huhh.

Hoidon laatu on mennyt luikuhihnatyöksi. Syli ja rakkaus, yhdessä oppiminen leikin kautta.

Jatkakaa taistelua uuden varhaiskasvatuslain myötä tulleesta henkilöstörakenteesta. Vanha rakenne parempi tai lisää lastenhoitajia ryhmiin.

Opettajien lisäkouluttaminen ja lisääminen ei ole ratkaisu varhaiskasvatuksen ongelmiin. Ryhmässä tulisi olla läsnä olevia aikuisia tarpeeksi koko ajan paikalla, ei ryhmästä pois suunnittelemissa olevia opettajia. Lastenhoitajat vastaavat yksin liian suuresta taakasta ja uupuvat. Päivittäin kuulen, kuinka moni lastenhoitaja suunnittelee lähtevänsä opiskelemaan muuta alaa tai muihin töihin, koska eivät jaksa ja heidän työtään ei arvosteta. Tuntuu että päättäjät eivät tiedä totuutta, eivätkä ymmärrä mikä on arki päiväkodeissa. Kannattaisi tulla katsomaan paikan päälle!

Tarvitaan päteviä sijaisia, joihin voi luottaa.

Varhaiskasvatuksessa pitää saada iso muutos, myös palkoissa. Moni olisi valmis lakkoon, jos sillä saadaan muutoksia aikaiseksi.

Reilun vuoden olen voinut työskennellä osatyökykyisenä, mikä on poistanut osaltani työuupumuksen. Työyhteisössä keskusteluissa toiveena nousee usein esiin saada keskittyä perustehtävään pois jättäen lukemattomat projektit yms.

Kaikkein ihaninta on tavallinen arki lasten kanssa. Ei alle kouluikäinen lapsi tarvitse tiede, taide, liikunta, media, musiikki alojen ammattilaisia hoitopäivään vaan empaattisia aikuisia, jotka tarjoavat turvaa, syliä, kuuntelua ja virikkeitä. Jokainen lapsi tarvitsee ainakin yhden hyvän ystävän päiväkodissa sekä hyvän lämpimän suhteen ainakin yhteen aikuiseen. Aikuisten tulee huolehtia, että näin tapahtuu. Näillä perusasioilla turvataan esim. kiusaamisen ehkäisy, ei hienoilla kirjallisilla suunnitelmissa, joita päiväkodissa tehdään. Näitä em. alojen koulutuksia syydetään jatkuvasti eikä millään ehdi ja pysty niitä jalkauttamaan lapsiryhmään. Tässä seuraavassa viestiä myös opetushallitukselle:(teksti suoraan paikallisesta vasusta) "Lapsille asetetaan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi ja toteutumisen arviointi." Miksi alle kouluikäiselle lapselle täytyy asettaa tavoitteet ja arviointi? Näitä tavoitteita keksimällä keksitään ja mietitään jokaisen lapsen kohdalla. Eikö riitä, että lapsi saa elää omaa lapsuuttaan rauhassa omana itsenään myös päivähoidossa. Miksi

päivähoidossa arvioidaan lapsia? Eikö se ole lääkäreiden ja terapeuttien tehtävä. Toinen kohta vasusta. "Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Ihmisenä kasvaminen, opiskelu, työnteko sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidonalat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilönä ja yhteisönsä jäsenenä." Täytyy muistaa, että edellä puhutaan alle kouluikäisestä lapsesta. Seuraava kohta paikallisesta vasusta: "Monilukutaitoa sekä tieto ja viestintäteknologista osaamista tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito sekä tieto ja viestintäteknologian osaaminen edistävät lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä." Mitä tämä tarkoittaa alle kouluikäisen lapsen kohdalla? Vanhemmat rajoittavat jatkuvasti kodeissa lasten halua käyttää älylaitteita. Mitä käytännössä tarkoitetaan, kun alle kouluikäiselle lapselle opetetaan päiväkodissa viestintäteknologiaaitoja? Tässä oli vain muutama esimerkki vasusta. Pikkuhiljaa varhaiskasvatus on muuttunut vaatimusten viidakoksi, tarkoitan tällä mitä odotetaan henkilökunnan tuovan lasten arkeen. Nyt pitäisi opetushallituksessa mennä pari askelta taaksepäin. Lapsuudessa rakennetaan peruspilaria, joka kannattelee ja vahvistuu kohti aikuisuutta. Jos tämä perusta on heikko, niin siitä seuraa ongelmia myöhemmin. Suomessa lapset ovat päivähoitossa pitkiä aikoja, hoitopäivä voi olla jopa 9-10 tuntia. Toivoisin että sen ajan jokainen lapsi saa olla turvallisessa ja hyvässä hoidossa.

Turvallisuutta tukee ensisijaisesti hyvinvoivat aikuiset ja hyvä henki koko ryhmässä. Joskus käy niin, että kun tulee paljon pieniä vaatimuksia ja ennen pitkää ne ovat kasvaneet isoksi vuoreksi asioita, jota ei pysty enää hoitamaan. Tällöin syntyy stressi ja henkinen paine. Nykyinen päivähoiton tilanne ei ole tullut yhtäkkiä, vaan pikkuhiljaa vuosien myötä. Opettajat väsyvät ja vaihtavat alaa.

Opettajien väsyminen johtuu jatkuvista vaatimuksista, jotka heidän tunnollisina pitää hoitaa. Tämä heijastuu suoraan hoitajien työhön. Eräs opettaja palasi töihin sairauslomalta ja kertoi että hänen täytyy kirjata 8 suunnitelmaa, jotka koskevat hänen lapsiryhmäänsä. Hän totesi, ettei millään ehdi näitä kirjaamaan.

Perhepäivähoitajilla ei ole taukoja työssä, vaikka tehdään 10h päiviä. Siksi palkka on naurettava! Vastuu suurempi kuin päiväkodissa koska toimitaan yksin. Kulukorvaukset oikealle tasolle! Ne pitäisi saada, vaikka lapsi ei olisikaan hoidossa. Usein ruuat silti valmistellaan monelle ja hups, vanhempi unohtikin ilmoittaa, ettei tulekaan hoitoon. Jätetäänkö se ruoka odottamaan sitten, kun tulee hoitoon? Lisäksi kulukorvausten tulee kattaa ruuan lisäksi hoitoaikana käytetyt; wc-paperi, pyykinpesuaineet, käsisäippuat, askartelutarvikkeet, vesi, sähkö, tulostusmusteet ja -paperit, mahdolliset lelut kirppareilta, lasten repimät tapetit ja leluilla hakkaamat seinän jälkien paikkaukset, mahdolliset tyynt, peitot, lakanat, sängyt ja ruokakaukalot, korona-aikana desinfiointiaineet ja käsidesi.. Jokainen voi itse kokeilla tehdä kaikki pelkällä kulukorvauksilla joka kuukausi, kun kulukorvaukset voivat vaihdella rajusti. Omasta palkasta ei kuulu maksaa mitään noita, vain kulukorvauksista työajan kulut! Lisäksi hinnat kauppoissa vain nousevat, joten niin kuuluisi nousta myös kulukorvausten, samassa tahdissa!

Lastenhoitajien vastuulla on pedagogisen työn lisäksi yhä enenevässä määrin kiinteistön ja ruokahuollon piiriin kuuluvia pakollisia tehtäviä. Erityistä tukea tarvitsevien lasten määrä rajoittaa toimintaa todella paljon, eikä ryhmiä voi jakaa henkilöstöväjään vuoksi. Pienryhmätoiminta ei toimi tästä syystä.

Kun työ kuormittaa ja joudut tekemään kotona suunnittelutyötä, niin se aika on pois perheeltä tai sitten olet niin väsynyt ja kiukkuinen että perhe kärsii siitä.

Minun kohdallani on yhdistetty avustajan ja hoitajan työ, kun minulla on koulutus molempiin. Siksi meidän ryhmään ei saada avustajaa, vaikka on kaksi täysin tukea tarvitsevaa lasta. Haluisin itse terveydellisistä syistä tehdä vain lastenhoitajan työtä, mutta kaupunki säästää tässä hommassa. Ryhmässä on 17 lasta,

minä, yksi opettaja ja juuri palkattu nuori tyttö, jolla ei kokemusta päiväkotityöstä. Lapsiryhmä on täynnä heti aamupalasta lähtien ja silloin siinä ollaan kahdestaan... Tuntuu että kädet ei riitä, jaat ruuat, annat lisää, vanhemmat pimpottaa ovikelloa, yks on vessassa, joku kaataa maidon, joku itkee kun on ollut huono aamu eikä halua jäädä, vanhempi haluaa jutella, puhelin soi.... Molempien tukea tarvitsevan vieressä pitäisi istua ruokailujen ajan. Oi voi, tämmöistä melkeinpä joka päivä, kunnes lapsia aletaan hakea kotia. Siitä vielä kun aikuisista joku on koulutuksessa tai opettajalla on sak-aika tai suunnittelua kesken kaiken tämän kaaoksen!

En ole ikinä ennen minun pitkällä urallani kokenut tällaista. Se että ryhmässä olisi kaksi opettajaa ja yksi lastenhoitaja niin kuin nyt on määrätty. Niillä molemmilla opettajilla sitten koulutukset, sak-aika, suunnittelu aika, vasukeskustelut ym. Ovat jatkuvasti poissa ryhmistä, lisäksi heillä on lyhyemmät työpäivät, kun hoitajalla, molemmilla. Hoitaja on aika kovilla, vaikka kuinka vääntää ja kääntää. Se ei toimi!!

Kysely tuli tarpeeseen. Nyt kun päiväkotien asiat on nostettu esille, toivoisin että löydettäisiin parannuksia asioihin ja että meitä erityisavustajia ei taas unohdeta palkkaus yms. asioissa. Työ on fyysisesti ja henkisesti raskasta, vaativia avustettavia voi olla kolmekin, tauotukset ei aina onnistu koska henkilökunta on muutenkin jo tiukoilla vaativien ryhmien kanssa. Ryhmät isoja, maahanmuuttajataustaisia lapsia paljon, kielitaidottomuutta, haastavaa käytöstä, erityislapsia ryhmissä, lapsia joilla ei ole diagnoosia mutta tarvitsevat jatkuvaa aikuisen tukea, perheiden ongelmat jotka näkyvät lasten käytöksessä. Lisäksi sijaispula henkilökunnan sairaustapauksissa/lomat.

Sijaisten jatkuva puute ja saatavuus väsyttää, se aiheuttaa ryhmistä toiseen hyppimistä ja joskus toiseen päiväkotiinkin vaihtumista. Lasten poissaolot lasketaan koko talosta eikä ryhmäkohtaisesti ja keittiötyöntekijää käytetään ryhmissä, että tulokset näyttää hyviltä. Sijaiset on mitä on, ei välttämättä edes koulutusta alalle.

Jaksaminen ihan ääri rajoilla.

Toivottavasti ryhmäkoot saataisiin pian inhimillisemmäksi tai henkilökuntaa lisää.

Taukojen puute ja liian isot ryhmäkoot uuvuttavat työkeikoilla siten, ettei töitä pysty tekemään kuin satunnaisesti.

Kokemukset uupumuksen suhteen ovat viimeisen kahden vuoden aikana lisääntyneet. Paljon muutoksia ja aika uusien asioiden rauhassa käyttöönottoon on hyvin vähäinen. Välillä on pakko vain laittaa muut asiat sivuun ja KESKITTYÄ SIIHEN TÄRKEIMPÄÄN ELI LAPSET!

Palkka pitäisi saada paremmaksi työn vaativuuteen nähden

Ajankohtainen kysely!

Uupunut koko työhön. Kokoajan pitäisi kehittää jotain. Puhutaan vain opettajien huonosta palkasta, mutta hoitajien onnetonta palkkaa ei murehdita.

Hyvä kun kysytään näistä asioista ja, että näistä herää keskustelua myös mediassa. En tosin usko minkään silti muuttuvan. Ala on muuttunut täysin siitä kun aloitin työt. Ilo ja leppoisuus on kadonnut, vaikka työyhteisö onkin hyvä ja toimiva. Tarvitaan työrauhaa lapsiryhmätyöhön. Muutoksen aiheuttaa jatkuva henkilökuntapula, huono johtaminen, perustehtävään keskittymisen tärkeyden unohtaminen. Opettajien koulutus ja käytännön työ eivät kohtaa. Kun he tulevat opinnoista töihin heillä on aivan eri käsitys työstä ja tästä syystä lähtevät pois alalta. Koulutuksen painotus on aivan liikaa suunnitelmissa ja paperitöissä ja tämä näkyy siten, että he ovat pois lapsiryhmästä koko ajan tekemässä paperitöitä. Nämä heidän suunnitelmat myös jäävät usein hämärän peittoon lastenhoitajalta. Toivon, että tästä sak-ajalla tehdystä suunnitelmasta pitää tulla selkeä kirjattu suunnitelma muille tiedoksi. Eli mitä tehdään lasten kanssa, miksi ja miten. Näin ei

ikävä kyllä nyt ole. Ja tähän johtuu huonosta johtamisesta. Johtaja on aivan ylikuormittunut, kaikki hänen aikansa menee sijaisjärjestelyihin. Henkilöstöjohtamista ei ole.

Lastenhoitajat kaipaavat esihenkilöltä/johtotasolta lisää arvostusta. Toki koko ammattiala kaipaa lisää arvostusta. Haluan nostaa esiin lastenhoitajien työmäärän lisääntymisen, joka on johtanut työn eriarvoisuuteen. Tuntuu ettei lastenhoitajien osaamista arvosteta. Rakenteissa vain opettajat osallistuvat päätöksentekoon esihenkilöt ja opettajapalaverit. Opettajan sak-aika on vuodessa 220h. Jos ryhmässä 2 opettajaa määrä on 440h/vuosi. Tämä tarkoittaa sitä, että lastenhoitaja on lasten kanssa ryhmässä aamusta iltaan. Tämä kuormittaa lastenhoitajia, ja on epätasa-arvoista. Työssä jaksamisen kannalta ja työkyvyn säilymisen kannalta lastenhoitajalla pitäisi olla mahdollisuus työpäivän aikana hengähdystaukoihin. Tuntuu ettei kahvitauolle edes aina pääse. Tänä päivänä rakennetaan isoja varhaiskasvatusyksiköitä. En näe tätä hyvänä ratkaisuna. Kuormittaa henkilöstöä entisestään, kun voidaan näppärästi siirtää henkilöstöä poissaolojen takia ryhmästä toiseen. Ja se äänimaailma on valtava. Väsyn jo siitä.

Varhaiskasvatuksessa ei ole koskaan mietitty työntekijän ikääntymistä. Työn keventämiseen pitäisi löytää joku malli/ratkaisu valtakunnantasolla. Tällä saataisiin työvuosia lisää työntekijälle ja sairauspoissaolojen määriä pienemmäksi. Lisää palkkaa, arvostusta, johtaminen kunnioittavampaa/kuuntelevampaa työntekijää kohtaan, työhyvinvointia tukevaa toimintaa, sijaisjärjestelyt kuntoon.

Palkankorotus ehdottomasti tärkein tavoite! Yksityisille tulee saada samat edut ja palkat kuin kunnallisellakin työskentelevillä, järjestöntä tehdä samaa työtä (kokemuksesta raskaampaa päivää ja työn laadun seuranta todella tarkkaa verrattaessa kunnalliseen) satoja euroja pienemmällä palkalla.

Tuntuu, että työtämme ei arvosteta. Se kuinka vastuullista työtä teemme, olemme joka päivä vastuussa monesta pienestä ihmisestä eikä se näy palkkauksessamme mitenkään. Monella muulla alalla on isommat palkat vaikka heidän työnsä ei ole niin vastuullista.

Toivoisin koulutuspaikkoja ammattikorkeakouluihin esim. Yhteisöpedagogi

Hyvä kysely, ja toivon että saadaan aikaan muutosta. Ja toivon myös, että tähän jatkuvaan työmäärän lisäykseen kiinnitettäisiin huomiota. Jatkuvat vaatimukset kaikesta ylimääräisestä työstä (suunnittelut, palaverit, kehittämiset, paperityöt, kyselyt, arvioinnit jne, jne...) kuormittavat valtavasti jo muutenkin kaoottista arkea. Kaikki on pois ajasta lapsille. Näitä sitten, kun homma toimii muuten ja henkilökunta jaksaa niihin panostaa ja sitoutua.

Palkkaa lisää. 10min tauko päivässä on naurettavaa! Ja jos edes sitä ei pääse pitämään(poistua ryhmästä)?!

Uupumukseen tulisi puuttua aikaisemmin. Itsekin yritin saada asioita muuttumaan ennen kuin uupumus iski vasten kasvoja. Lopulta oli liian myöhäistä.

Kiitos kyselystä. On hyvin tärkeätä saada äänensä kuuluviin edes näin...koska työyhteisössä ja/tai esimiehelle ei voi asioista avautua niin että asioihin tulisi muutosta.

Todellakin toivon, että nyt kuunneltaisiin henkilökuntaa ja jotain oikeasti tapahtuisi.

En ole työssä nyt, peilasin edelliseen työpaikkaan. Olen vaihtamassa alaa juuri.

Tukea ja arvostusta myös päiväkotiapulaisten työhön.

Subjektiivinen päivähoito-oikeus pois PYSYVÄSTI!!!!!!

Opettajien suunnittelutunnit kuormittavat koko ryhmää ja lastenhoitajan on vaikeaa päästä tauolle. Opettajat käyvät tauolla suunnitteluaihana. Sijaisia on vaikeaa saada. Paljon koulutuksia ja työvuoromuutoksia.

Myös aikuisten väliset suhteet ovat keskiössä varhaiskasvatus alalla. Ja tiimin henkilö suhteissa voi olla ongelmia ja epätasa-arvoa. Ja aina esihenkilöt eivät osaa suhtautua ja hoitaa näitä asioita tai ovat asenteellisia itse. Ja myös nämä vaikuttavat jaksamiseen.

En ole uupunut, mutta harmittaa suunnattomasti työkavereiden runsaat poissaolot, jotka vaikuttavat suuresti omaan työrauhaani.

Palkkaus on aivan naurettavalla tasolla. Työntekijöitä saataisiin täyttämättömiin virkoihin kunnollisella palkalla. Työntekijät kuormittuvat, kun joutuvat paikkaamaan ryhmissä mihin ei ole saatu rekryttyä henkilökuntaa. Joka viikko on pelko, että joutuu lähtemään jonnekin, jos omasta ryhmästä puuttuu lapsia. 40 vuotta kaupungilla olleelle tämä tuntuu ylitsepääsemättömältä. Tällaista ei vielä pari vuotta sitten ilmennyt. Yksi epäkohta nuoria ajatellen on myös se, että lomiamia ei saa kuin silloin kun lapsia on lomilla. Kukas silloin haluaa lomailla, kun kaikki matkat esim. ovat tuplahintaisia. Onneksi kohta pääsee eläkkeelle, jos sinne asti jaksaa.

Etenkin, jos ryhmässä on erityistä tukea tarvitsevia lapsia, täytyisi ryhmässä olla opettaja ja jopa veo. Lasten haasteet ovat jokapäiväisiä, vaikuttavat koko ryhmään, apua ja tukea ja havainnointia tarvitaan heti.

Työpaikan vaihto auttaa, jos kuormitus on jatkuvaa.

Ajankohtainen kysely, kiitos tästä.

Olen toiminut myös pienemmässä yksikössä, se oli parempi kuin tällä hetkellä 6 ryhmän päiväkotia. Viestini olisi, että ei perustettaisi suuria yksiköitä - siellä hukkuvat niin lapset kuin työntekijätkin.

Avustajien arvostaminen. Tekee lasten kanssa kaiken työn 8-16, opet istuu palaverissa ja suunnittelee. Vetää joskus jonkun tuokion. Esimies katsoo vain koulutusta, työkokemuksella ei mitään arvostusta.

Jo monta vuotta on puhuttu henkilöstövajeesta, työntekijöiden uupumisesta ja halusta vaihtaa alaa. Mitä sen eteen on tehty? Ei mitään. Pyllyt penkkiin niin Suomi pysähtyy. Eiköhän arvostus nouse!!

Muutos 7/lasta yhdellä aikuisella suhteeseen! Se on ainoa, millä tämän alan saa ehkä vielä nostettua ylöspäin. Pelkkä palkka ei pitkälle auta! Sijaispulaan ei auta varahenkilöt.

JHL tekee hyvää työtä yrittäessään parantaa varhaiskasvatuksen työoloja. Epäkohtien ilmoitusvelvollisuus ei johda mihinkään, koska esihenkilö kuittaa ne tyhjillä sanoilla, joilla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa.

Yksityiselämän yllättäviin tapahtumiin/murheisiin, jolloin ei ole henkisesti työkykyinen, esimiehet ja työterveys suhtautuvat "kylmästi". Ei saa edes yhtä palkallista päivää asioiden selvittelyyn.

Työvaatteiden hankinta tuntuu itselle epärealistiselta. Olemme päivittäin ulkona, jopa useamman tunnin, niin tuulella, vesisateella, pakkasella, helteellä... Varusteista pitäisi löytyä kengät liukkaalle pihalle, talvella vedenpitävät, mutta lämpimät loskasäähän, sekä lämpimät kengät pakkasiin. Myös kumisaappaat syyssateille ja metsäretkiin, lenkkarit tms muuhun vuoden aikaan. Lisäksi sadetakki, lämmin toppatakki, kuoritakki kosteaan syksyyn, kevyempi toppatakki alkupakkasiin... Samoin ulkohousuista ainakin talvi- ja syys/kevätversiot. Lisäksi pipot ja hanskat eri vuodenaajoille ja sääolosuhteille. Nämä vaatteet ja varusteet ovat kovassa käytössä ja kuluvat. Halu olisi ostaa laadukkaat ja kestävä. Vaan nepä maksavat huimia summia. Itse maksamme kaiken ja kotiin ei ole enää varaa ostaa kunnon ulkoiluvaatteita oman lapsen ja perheen kanssa ulkoiluun. Voisiko työnantajalla/kaupungilla olla jokin sopimus s-ryhmän tai jonkun paikallisen liikkeen kanssa, josta päiväkodin työntekijät saisivat edes jonkin alennuksen, ostaessaan ulkoiluvaatteita?

Ennen lasten hoitaja teki melkein kaikki työt kuin lastentarhaopettaja. Miksi nykyään pitää olla 2 opettaja ryhmässä? Kun vanhemmilla on asiaa, he kysyvät vain opettajalta, vaikka lastenhoitajakin voi auttaa.

Olen ollut nyt 10 vuotta alalla ja töissä samassa päiväkodissa. Esimiehiä ja työntekijöitä on tullut ja mennyt, harvat ovat pidemmäksi aikaa jääneet. Monet ovat vaihtaneet työtä työuupumuksen vuoksi ja useat siellä edelleen työskentelevät ovat (itseni mukaan lukien) olleet sairaslomalla kyseisestä syystä. Itse harkitsen nyt vahvasti alan vaihtoa / kouluttautumista uuteen ammattiin, ellei työolosuhteisiin, etuuksiin ja palkkoihin saada parannusta.

Toivoisin että päiväkodeille lähetettäisiin tiedote siitä milloin tulee tehdä ilmoitus jos suhdeluku ylittyy tai tehdään vajaalla henkilökunnalla töitä.... Kun olemme yrittäneet selvittää asiaa niin vastaukset ovat olleet aika epämääräisiä, eli haluaisin mustaa valkoisella, ja selkokielellä.

Tosiaan ryhmäkohtaiseksi nuo mitoitus, ei koko talollisesti, niin voisi jotain auttaakin varsinkin pienten ryhmässä. Minusta nykyajan vanhemmat tarvitsivat tukea vanhemmuuteen sekä rajojen asettamiseen. Koko ajan tulee hoitoon lapsia, jotka ovat haastavia rajojen puuttuessa. Aikuisia ei kunnioiteta enää ollenkaan, vaan heille saatetaan esittää mm. tappouhkauksia. Järkyttävää! Päivät menee rajojen asettamisessa ja tilanteita lasten välillä joutuu selvittämään koko ajan.

Lastenhoitajat ovat jatkuvasti yksin koko lapsiryhmänkin kanssa. Edes vasut olisi vihdoinkin kiva saada meiltä pois, kun vieläkin niitä lastenhoitajat tekevät ryhmässä ollessaan ilman suunnittelu-aikoja.

Uupumus oli edellisellä työnantajalla, mutta oireita on alkanut näkyä jo uudella, eli kunnallisella.

Palkkoja pitäisi nostaa reilusti, kunnon tauot kaikille ja työaika kaikille sama 7h. Päiväkodeissa on aivan hirveä nokkimisjärjestys johtuen opejen lyhyemmästä päivästä. Avustajien palkat samalle tasolle lastenhoitajien kanssa.

Kaksi opettajaa ryhmässä kumpikin suunnittelee 5h+ muut kokoukset/viikko niin lastenhoitajalla on liikaa lapsia vastuullaan, jos opettaja ei ole lasten kanssa ryhmässä niin pitäisi olla sijaistavaa henkilökuntaa.

Tyhy toimintaa voisi olla enemmän. Ja työnarvostusta!

Kysely on jo hyvä alku, mutta kyllä pitäisi ryhtyä toimiin vakan työntekijöitten jaksamisen puolesta. Ja mikä tärkein: lasten parasta tässä myös pitäis ajatella!

Hyvä kysely ja toivottavasti auttaa asiaa eteenpäin.

Kiitos, kun teette tällaisia kyselyjä.

Perhepäivähoitoa kunnissa ei enää markkinoida. miksi perhepäivähoitoa ajetaan alas? Vanhemmille pitäisi tarjota vaihtoehto päiväkodille. Itse mainostamme aktiivisesti Facebookissa ja Instagramissa sekä teemme työtämme perheille näkyväksi. Kunnassamme takuupalkka on aika lyhyt, ja syksyisin on kova huoli toimeen tulosta jos lapsiryhmä on vajaa. Se lisää stressiä. Yhden kk saa automaattisesti takuupalkka, aikaa pystyy jatkamaan 3 kk jos saa jostain varahoitolapsen tai tilapäispaikalle lapsen.

Tarpeellinen kysely.

Olen todellakin tullut siihen tilanteeseen, että etsin aktiivisesti muuta työtä. Työ ei tuo enää iloa. Tulen töistä kotiin ja vain murehdin työasioita, tekemättömiä hommia, asioita, joita en ehtinyt tehdä. Juuri tällä viikolla kysyin töissä kahvipöydässä, onko muilla samanlaisia ajatuksia, niin kaikilla oli. Olemme ihan väsyneitä. Olen valmistunut ammattiini 1993 laman keskelle. Silloin tehtiin isoja säästöjä kunnissa lamaan vedoten. Kuitenkin, nyt kun katson taaksepäin työuraani, ei päiväkodeissa ole koskaan ollut 'hyvää aikaa', vaan aina on kaikesta säästetty, nipistetty, yritetty käyttää luovuutta ja mitättömän pieniä määrärahoja.

Miten näin on käynyt? Jos nyt mieltäisin ammatinvalintaa, en ikinä valitsisi varhaiskasvatusta, enkä suosittele tätä kenellekään. Minusta on tullut kyyninen, enkä ole siitä ylpeä. Huolestuttaa tilanne. Mitään valonpilkkua ei ole ollut näkyvässä pitkään aikaan. Auttakaa!

Hoitajalla lapsia 5 ja yli eli rajat paukkuvat kokoajan. Työvuorolista ei pidä koskaan, toteutuneet tunnit laitetaan niin, että ei tule ylitöitä, ylityöt kerätään vihkoon ja ne saa pitää sitten joskus kun ja jos on mahdollista.

Avustajien saamisen kriteerit liian tiukat. Mahdotonta saada avustajaa, vaikka sille olisi tarvetta. Riittämättömyyden tunne itsellä, kun en pysty antamaan huomiota kaikille riittävästi.

Kun Sak-aikaa on kahdelle opettajalle yhteensä 10 tuntia viikossa, vedetään lastenhoitajat ihan loppuun. Ja tästä johtuen lastenhoitajat jäävät sairauslomalle useammin. Opettajat eivät ole valmiita joustamaan Sak-ajoista, vaan pitävät niistä kiinni. Eikä toisaalta suunniteltuja ohjelmia välttämättä kerrota lastenhoitajalle. Monessa ryhmässä meidän päiväkodissamme lastenhoitajat ihmettelevät, mitä opettajat suunnittelevat, kun eivät näe niitä suunnitelmia. Ja sitten lastenhoitajien pitäisi vetää hatusta esim. jumppahetkiä.

Avustajilla pelataan joskus ulkoilutilanteita.

Välillä tuntuu, että kaikenlaisia 'paperihommia' tulee liikaa, ne vievät aikaa varsinaiselta työltä. Lisäksi tässä työssä on vain pakko tehdä asioita työajan ulkopuolella, jotta saa kaiken tehtyä.

Uupumukseen vaikuttaa eniten lapsimateriaali. Jos ryhmässä paljon tehostetun tuen tarpeisia, ei riitä 3+1 kasvattajaa.

Mahtavaa, että asia on tullut viime aikoina julki isosti, hyvä kysely!

Työpaikallani ei toteudu sopimuksessa oleva työaika, työ sopimuksessa lukee, että viikko työaika on 38h 20 minuuttia mutta, kaikki työpaikallani tekee 40h per viikko. Johtaja asuu eri kaupungissa ja käy ehkä kerran kuukaudessa ja on tavoitettavissa vain puhelimen ja sähköpostin välityksellä. Työn tuoma epävarmuus jatkosta kun kaupunki vaatii lastenhoitajien tilalle lähihoitajia, ja työnantaja kiertää tämän asian määräaikaisilla sopimuksilla lastenhoitajille. Tauot ei tunnu toteutuvan henkilökuntavajauksen takia.

Sopivat lapsiryhmien koot suhteessa henkilökuntaan antavat enemmän aikaa lapsen yksilölliseen huomioimiseen, joka takaa lapselle turvallisen ja laadukkaan varhaiskasvatuksen.

Ajankohtainen kysely, hyvä että kysytään kentältä parannusehdotuksia. Ei päättäjät näytä ymmärtävän mitä tämä käytännön työ tarkoittaa suhdelukujen ja ryhmäkokojen osalta. Aina jää joku porsaanreikä, jota käyttämällä vedetään työntekijät minimiin, jolloin työn laatu kärsii ja työ muuttuu ei-vetovoimaiseksi

Perhepäivähoitajien palkkaa pitäisi saada nostettua samalle tasolle, mitä lastenhoitajan palkka päiväkodissakin on. Ja tämän tulisi olla koko Suomen perhepäivähoitajia koskeva kiinteä kuukausipalkka. Myös kulukorvausten tulisi nousta. Ja laki, ettei perhepäivähoitajalla saisi olla ryhmässä enempää kuin 2 alle 3v lasta. Minulla on nyt ryhmässäni 10kk, 1v1kk, 1v4kk ja 1v5kk ikäiset lapset, ja olen todella väsynyt sekä henkisesti että fyysisesti. Juuri pamahti selkää, ja olen siitä sairauslomalla ja ikää 40v. Ja ihan vain sen takia että ryhmäni on täynnä alle puolitoistavuotiaita enkä tee muuta kuin nostaan, kannan, puen, riisun ym.

Palkka on järkyttävän pieni ei motivoi yhtään varsinkaan tilanteissa missä joutuu joustamaan ja se on viikottaista. Jos olisin nuorempi, vaihtaisin alaa... Työ sinänsä lasten kanssa on edelleen mukavaa, mutta en meinaa pärjätä tällä palkalla ja kuitenkin työmäärä ja haasteet työssä on kasvaneet valtavasti.

Varhaiskasvatuksen hoitajien arvostus ylemmäs! Aina puhutaan lastentarhanopettajien arvostamisesta ja työmäärästä, mutta entäs hoitajat? Meiltä vaaditaan paljon hyvin suunniteltuja askarteluja tai tuokioita, mutta meillä ei ole lainkaan aikaa suunniteluun.

Työuupumus sairastutti vakavaan masennukseen.

Hyvä kysely.

Lisää palkkaa varhaiskasvatuksen opettajille.

Ongelmat varhaiskasvatuksessa ovat useimmiten rakenteellisia, joka vaikuttaa jaksamiseen ja siihen ettei alalle tule eikä jää esimerkiksi uusia opettajia. Palkkakaan ei millään muotoa vastaa koulutusta, saati työn vaativuutta, ei opettajien eikä lastenhoitajien.

Turhien palavereiden vähentäminen.

Päiväkotiapulainen yms apu olisi tervetullut ryhmiin, niin meillä kasvattajilla olisi aikaa tehdä sitä työtä, mihin olemme koulutuksen saaneet ja siihen tärkeimpään eli lasten kanssa olemiseen. Myös suhdeluku pitäisi saada ryhmäkohtaiseksi.

Lisää palkkaa ja arvostusta koko alalle!

Itselläni on tavoitteena varhaiskasvatuksen opettajan pätevyys, koska lastenhoitajana koin olevani koko ajan yksin, kun vo:t ovat jatkuvasti poissa ryhmistä. Kukaan ei huomannut ja arvostanut minun työpanostani. Olin mitätön ihminen. Itse haluan olla erilainen opettaja - opettaja, joka on läsnä lapsille eikä paperitöille. Vaaditut paperityöt ja yms. tehtävät voidaan organisoida niin, että aikaa jää lapsillekin. Niin toimin nytkin. Lastenhoitajan työtä ei kukaan arvosta, vaikka hän on kaikkein eniten lasten kanssa. Ja hoitajan palkka on yksi vitsi. Nyt tulisi pitää meteliä hoitajien ja päiväkotiapulaisten puolesta. Kentällä koen olevan vastakkainasettelua hoitajien ja opettajien välillä. Kaikki möykkäävät opettajista mutta kukaan ei muista hoitajia ja päiväkotiapulaisia. Tosiasiassa hukumme itse tavaraan ja pöpöihin niinä päivinä, jolloin päiväkotiapulainen ei ole hoitamassa siivousta. Hän on päiväkodin yksi tärkeimmistä työntekijöistä. Toivoisin että järjestyisi pitempiaikainen lakko, jolloin tämä yhteiskunta olisi oikeasti pulassa, kun päiväkodit ei pyöri ilman hoitajia. Pelkät kauniit puheet ei enää riitä tässä vaiheessa vaan tarvitsisi ravistella ihan kunnolla kansa hereille. Ei pääse muutkaan töihin, kun päiväkodissa ei voida hoitaa lapsia, kun ei ole henkilöstöä. Minä tykkään työstäni ja luonteeni ei anna olla pois töistä vaan sen takia että en jaksa, koska työkaverit jää pulaan siinä vaiheessa. Työterveys on yksi vitsi ja sieltä ei muuta tehdä kuin silitellä päätä ja voitotella. Työparini on poissa töistä vähän väliä, eli pyöritän 13 lapsen ryhmää yksin jos sijaisia ei saada ja niitä harvemmin saadaan - ja he ovat täysin kouluttamattomia. Eli lasten ohella ohjaat myös heitä kädestä pitäen. Käyn viikoittain psykoterapiassa ihan vaan kitsemässä työstäni, jonka vuoksi en jaksa enää ylläpitää sosiaalista elämää.

Opettajat ovat aina suunnittelemassa, mikä aiheuttaa aina ryhmässä erityistilanteita. Eihän lapsia käytännössä hoida kun lastenhoitajat ja erityisavustajat. Sijaisten puute kuormittaa viikoittain. Työvuorojenmuutokset ovat arkipäivää. Tukea tarvitsevia lapsia on erittäin paljon ja ongelmat aina vaan haastavampia. Esim. erityisavustajien palkka on aivan surkea työnvaativuuteen nähden. Erityisavustaja on juuri se työntekijä joka eniten työskentelee näiden tuentatarpeisten lasten kanssa.

Myös perhepäivähoidossa erityislapsen kahden paikalla. Työ on raskasta, kun kolme alle kolmevuotiasta samassa perhepäivähoito ryhmässä.

Lastenhoitajien palkka ei ole työn vaativuuden/vastuullisuuden tasolla. Myös vaka-opettajien palkka tulisi olla parempi, jotta alalle saataisiin enemmän motivoituneita ammattilaisia.

Alan vaihto mielessä. Palkka liian pieni vastuullisesta työstä.

Koen että meillä on tilanne muihin nähden vielä hyvä, en ole joutunut olemaan yksin koko ryhmän kanssa mutta koska työskentelen yksityisellä, joudumme irtoamaan lapsiryhmästä laittamaan tiskejä ja siivoamaan

aikana, joka mahdollistaisi meille suunnitella ja kehittää työtämme. Lisäksi koen epäilemisen, että yksityisen puolen palkkaus on pienempi kuin julkisen vaikka teemme samaa työtä.

Resurssit on vedetty tosi tiukille, sijaisia harvemmin saa ja kun omasta ryhmästä on lapsia poissa niin johan laukataan muissa ryhmissä ja taloissa sijaistamassa. Kahden kasvattajan ryhmät ovat myös haastavia ja haavoittuvia. Meillä toimii 2 tällaista ryhmää samoissa tiloissa eli 27 lasta alun perin korkeintaan 21 lapselle suunnitelluissa tiloissa. Aivan pystyyn kuollut idea tämä ja siirtymät kammottavaa kaaosta.

Vuosi vuodelta tulee yhä enemmän psykiatrista apua tarvitsevia lapsia esiopetukseen ja tuntuu, että esiopetusvuodella ei ole mitään väliä. Mietitään vain seuraavaa kouluvuotta, vaikka pitäisi kiireisesti miettiä, mihin nämä lapset voisi sijoittaa heti, jotta koko ryhmän esiopetusvuosi ei menisi pilalle. Tälläkin hetkellä eräässä ryhmässä on kaksi lasta, jotka kiroilevat, haistattelevat aikuiselle, lyövät, potkivat ja purevat. Ryhmässä on 26 lasta, ja vaikka ryhmää jaetaan puoliksi aina, kun on mahdollista ja on ryhmäavustaja, niin eipä paljon tilannetta auta, kun on kysymys isokokoisista pojista. Siinä saa olla kokoajan varpaillaan, että mitä seuraavaksi tapahtuu. Jakotiloja ei ole, ainoa mahdollisuus toiselle ryhmälle on mennä ulos. Raivokohtaukset ovat päivittäisiä ja siinä on vaarassa niin toiset lapset kuin henkilökuntakin. Ja tämä on vain jäävuoren huippu!

Minä joka teen työni 100 lasissa ja en oo pois kun sit vasta ku lääkäri määrää, oon mustasukkanen ihmisille jotka ovat pienestäkin huonosta olostasosta pois. Kiitos että on olemassa liitto joka yrittää parantaa meidän pienipalkkaisten asioita.

Päiväkodeissa nykyisin lasten kanssa tehtävä työ jää pääsääntöisesti lastenhoitajan ja avustajan kantoille, koska lastentarhanopettajilla on niin paljon suunnitteluaikaa työpaikan ulkopuolella ja muutoinkin paperihommia, ettei heitä juuri ryhmässä näy, muulloin kuin varsinaisen toiminnan ajan. Ulkoilutkin meillä jää pääsääntöisesti hoitajille.

Ryhmät pienemmäksi niin äänitaso madaltuisi.

Työhön nähden TOSI SURKEA palkka, hoitajat lapsiryhmässä koko päivän EI OPETTAJAT (joille palkkaa kyllä nostetaan reilusti). Hoitajat yksin isossa lapsiryhmässä ja metelissä, kun opettajat hiljaisuudessa ovat suunnittelemassa!

Työuupumuksesta pitäisi keskustella työyhteisössä. Johtajat eivät ota kantaa työuupumukseen.

Todella hyvä kysely, (työ)uupumusta on paljon ja siitä ääneen puhuminen on yleistynyt mikä osaltaan helpottaa ja madaltaa avun piiriin hakeutumista - ei tarvitse selvittää yksin! Hyvä johtaminen tuo

turvaa, ammattitaitoista ja motivoitunutta henkilökuntaa tulee olla tarpeeksi, sijaisia tarvitaan paikkaamaan henkilökuntavajetta sekä erityis-/henkilökohtaisia/ryhmäavustajia tarpeeksi - näin tukea saadaan kohdistumaan jo pienestä pitäen oikein ja voidaan näin helpottaa tulevaisuutta :)

Suhdeluvun siirto koko päiväkodin tasolta ryhmäkohtaiseksi olisi äärimmäisen tärkeä edistys lakiuudistukseen, toivottavasti tämä asia/epäkohta saataisiin piakkoin kuntoon.

Olisi hyvä jos nämä kyselyt johtaisi mihinkään. Paljon mediassa puhutaan ja kysellään meiltä päiväkodin henkilökunnalta asioista, mutta tuntuu ettei mikään muutu.

Olisi toivottavaa, että päiväkotien esimiehet saataisiin ymmärtämään, että päiväkotityöntekijää ei voi jatkuvasti käyttää hoitajien/opettajien sijaisena. Meillä on kuitenkin oma vastuualueemme, esim. petivaatteiden säännöllinen vaihto sekä pesu, ruokalappujen pesu, ja paljon muuta tärkeää työtehtävää. Kaikki omat työt jäävät helposti tekemättä, jos joutuu sijaiseksi monen päivän ajaksi. Monasti olen jäänyt tekemään pyykkihuoltoa omalla ajalla, ettei tarvitse aamulla tulla haisevalle pyykkihuoneelle. Onhan tämä

päiväkodille säästöä, kun ei tarvitse palkata sijaista, ja talon pienipalkkaisin henkilö tekee hoitajan työt (koskaan ei ole kuitenkaan palkka ollut muuta kuin oma pk-työntekijän palkka). Onko tämä edes sallittua, että ilman oikeaa koulutusta pitää tehdä opettajan/hoitajan töitä? Näihin asioihin olisi hyvä saada jonkinlaista muutosta.

Perhepäivähoitaja joutuu tekemään samat työt kuin päiväkodissa varhaiskasvatuksen opettaja ja lisäksi vielä ruuat ja siivoukset yms.

Ryhmäkoot pienemmiksi. Pienten lasten "ajaminen" varhaiskasvatukseen todella suuri virhe.

Kasvattajat/tehostetun tuen lapset ryhmässä. Tehostettu tuki näkyy vaan paperilla, resurssit eivät riitä jos tuen tarvisijoita on paljon!

Muutokset pitäisi tapahtua nyt eikä hetken päästä. Palkka ehdottomasti pitäisi saada nousemaan kaikilla päivähoitajilla työskentelevillä reilusti.

Yksityisen päiväkotiketjun toimitusjohtajan mukaan avi ei reagoi mitenkään 5 lapsella ylittävistä lakisääteisestä ryhmäkoosta, vaikka henkilökunta tekisi ilmoituksen. Toivoisin, että selvitetäisiin avin toimenpiteet ylisuurista ryhmistä ja tukittaisiin porsaanreiät sallia tilapäisesti ylisuuret lapsiryhmät.

Valvontaa esim. avin taholta, jotta kikkailut suhdeluilla loppuisi. Lisäksi esim. työvuorolakia ei aina noudateta, vaan työvuoroja muutellaan vedoten lasten turvallisuuteen ja sijaispulasta huolimatta töitä tehdään jatkuvasti vajaalla henkilökunnalla.

Kertapalkitsemista pitäisi muuttaa. Ensinnäkin, se on epätasa-arvoista, vähäistä, sekä summat ihan naurettavia. Myös kunnan rahalliset edut työntekijälle esim. työhyvinvointia varten on säällittävän pienet. Varhaiskasvatuksen hoitajan palkka säällittävä, pitäisi olla vähintään 2500e (lähihoitajan koulutus lasten- ja nuorten osaamisala, jossa vaaditaan paljon muttei monessakaan paikassa pk:ssa saa sitä toteuttaa).

Hierarkia pitäisi poistaa opettajien ja hoitajien väliltä. Avustajia koulutettava paljon enemmän ja niihin pitäisi olla kunnalla resurssit järjestää varhaiskasvatukseen. Epäpäteviä löytyy kyllä, mutta se ei ole laadukasta varhaiskasvatusta. Opettajien palkka pitäisi alkaa 3:lla. Palkkausta pitäisi muuttaa porrastetusti työhistorian mukaan. Toki on työkokemuslisä, mutta siinäkin voisi tehdä muutoksia. Sopimusneuvotteluissa näitä asioita olisi vihdoinkin aika viedä eteenpäin. Toivottavasti kyselystä on hyötyä muuhunkin, kuin vain "uupumis %" laskemiseen ja muille tiedottamiseen. Kaikki jotka alalla työskentelevät tietävät jo nämä. KIITOS!

Epävarmuutta ja huolta aiheuttaa myös se, että määräaikaisessa työsuhteessa olevat saavat tietää töidensä jatkojen tilasta hyvin myöhäisessä vaiheessa. Usein toukokuussa tai jopa vasta

kesäkuussa. Tämä aiheuttaa paljon vaihtuvuutta henkilöstössä mikä taas luo omat haasteensa työyhteisöön.

Epävarmuutta ja huolta aiheuttaa myös se, että määräaikaisessa työsuhteessa olevat saavat tietää töidensä jatkojen tilasta hyvin myöhäisessä vaiheessa. Usein toukokuussa tai jopa vastakesäkuussa. Tämä aiheuttaa paljon vaihtuvuutta henkilöstössä mikä taas luo omat haasteensa työyhteisöön.

Jos tätä rataa jatkuu varhaiskasvatus Suomessa, niin kyllä olen miettinyt, että alaa pitää vaihtaa ennen kuin on liian myöhäistä. Tätä menoa jos jatkuu, niin en kyllä jaksa tehdä tätä työtä eläkeikään asti.

Monesti joudun itse lastenohjaajana tekemään opettajan tehtäviä, koska opettajat ovat valmistuneet tehtävänsä vuosia sitten eivätkä tiedä vasusta ja pedagogiikasta yhtään mitään. Minulla on myös sellainen tilanne työssä että esimies ei edes hanki sijaista jos tietää että olen yksin. Perustelee ja tietää asian, että pärjään lasten kanssa ilman sijaistakin. Tämä on vääranlainen ajattelutapa!

Olen huolissani tämän hetkisestä tilanteesta, sillä koko tämän syksyn ajan meillä on ollut vajetta henkilöstömäärässä (paljon poissaoloja, osa uupumisen vuoksi). Sijaisia ei saada, joten lähes päivittäin työskennellään vajaalla miehityksellä. Tästä johtuen ei ole työrauhaa ja jos omasta tiimistä ei puutu ketään, on usein mentävä paikkaamaan johonkin toiseen ryhmään.

Perhepäivähoitajien TES on epätasa-arvoinen! Viikkotyöaika tessin mukaan 40 tuntia! Millä muulla alalla...? Työaika kuitenkin perustuu lasten hoitoaikoihin, joka voi olla jopa 10 tuntia/ päivä. Minun tapauksessani 9 tuntia. Ylityöt tunti tunnista ja ne on tasavapaiksi muutetut. Jos maksuun jää ylitöitä se on vain + 40%! Itse ei pysty vaikuttamaan ikäjakaumaan lapsiryhmässä.

Avustavan henkilöstön työn palkkauksen epäkohdat ja epäselvyys työnkuvassa aiheuttavat uupumista ja turhautumista. Koko ajan lisääntynyt kirjaaminen ja työsuunnittelu ym. I astentarhan opettajilla näkyy muun henkilökunnan taakkana selvitä lapsiryhmissä.

Aikaisemmin hyvä esimies. Nyt uusi ei ole

Tuentarpeisten lasten tuen hakemisen järjeistäminen. Esim. Vantaalla täytetään lomakkeita torta på torta. Samat asiat tulevat aina uudestaan ja uudestaan lukemattomiin hakemuspapereihin ja varhaiskasvatuksen opet istuvat tuntikausia tietsikan ääressä näitä kirjoittamassa ja sitten vielä aikaa menee lomakkeiden tulostamiseen. Käytännössä lastenhoitajat pyörittävät tällöin ryhmää. Ihan pötköä, kun esim. ns. vapaan leikin aikana on paremmin koulutettu/ammattitaitoisempi opettaja melkein aina pois ryhmästä. Juuri tällöin on usein tilanteita koulutetumman ammattitaidon tarpeeseen. Näissä normaaleissa arjen perustilanteissa monet tuentarpeisten lasten ongelmat nousevat esiin. Toki lh:n päivä on hiton raskas. 7.45h:n työaikaan kuuluu 12:n minuutin tauko (meniköhän minuutit oikein), ruokaillet, käyt vessassa, puuet yms. koko ajan työn ohessa. Monessako työssä näin mennään? No, sairaanhoitajat, lähihoitajat...

Ryhmässä on 4-5 tuentarpeista, kahdella kovat paperit. Ryhmässä on 16 lasta, kaksivuotias. Kaksi kasvattajaa, kolmas on ollut töissä 18 päivää koko syksyn aikana. Ylitöitä joutuu tekemään runsaasti. Olen ollut alalla lähes 30 vuotta, tällaista en ole joutunut koskaan kokemaan. Ensimmäistä kertaa olen miettinyt meneväni työterveyshuoltoon. En ole ikinä pois töistä. Lapset tässä kärsii.

Palkkakuopasta olisi jo aika päästä pois. Reilut euromääräiset korotukset seuraavaksi tavoitteeksi. Ehkä se auttaisi myös lisäämään varhaiskasvatusta kiinnostavana työpaikkana.

Kysely oli hyvä, asia tärkeä. Ala on naisvaltainen ja palkka työmäärään ja vastuuseen nähden pieni, olen niin pettynyt, olen tehnyt jo pitkän uran työelämässä ja eläkekertymä on 800 euroa, ja jos jaksan loppuun asti eli 12 vuotta niin silloin 1200 eli saman saisi tekemättä päivääkään töitä kansaneläkkeenä ja muina tukina. Naisihmisenä olen joutunut tekemään töitä lyhennettynä työaikana ja kaikki vaikuttaa. Ei juuri motivoi työnteko kun ei eläke kerry kuin 30 euroa vuodessa! Niin eikä sitäkään jos on tehnyt lyhyempää työaika.

Kiitos, että olette aidosti huolissanne meidän jaksamisesta kentällä.

Kiitos JHL. Olen ollut jäsen vuodesta 1988. Huolestuttaa tulevat rakennemuutokset ja varhaiskasvatuksen ammattinimikkeet.

En pidä siitä että meitä varhaiskasvatuksen työntekijöitä vähätellään, meitä ei uskota että nyt emme enää jaksaa. Ihan kuin tämä olisi meidän syy ja vähän kiristetään, pelotellaan että saa nyt nähdä saatteko lomina ym. Ajatellaan että kyllä ne akat siellä kumminkin tekee ja venyy. Minä ainakin n. 30v jälkeen olen ajatellut sanoa itseni irti jos tämä jatkuu tällaisena ettei sijaisia saada tai ei pyydetä vanhempia hakemaan lapsia aikaisemmin kotiin.

Ihanaa, että edes jotakin tahoa kiinnostaa jaksetaanko me, vai ei. Monet kuuluttavat isompaa palkkaa alalle. Sekin on toki tärkeää, mutta se ei poista työn kuormitusta, että maksetaan lisää.

Onko jo liian myöhäistä saada alaa toimimaan? Viimeisen vuoden aikana jo 6 työkaveria on irtisanonut itsensä huonojen työolojen vuoksi. Itse irtisanouduin tällä viikolla. En suosittele kenellekään tätä alaa tällä hetkellä. Vuosia jaksoin yrittää ja toivoa paremmasta, mutta huonompaan suuntaan mennään. Onko mietitty miten tulevaisuudessa, jos heitä saadaan, päiväkodin arkeen vaikuttaa ryhmässä 2 opettajaa ja vain 1 ohjaaja? Huomioiden kaikkien opettajien suunnitteluajat ja poisolo näistä syistä ryhmästä.

Meitä perhepäivähoitaja ei saa unohtaa. Tilanne on sietämätön.

Hienoa että varhaiskasvatuksen ongelmiin kiinnitetään huomiota!

Tämä syksy tavallistakin raskaampi työyhteisössämme. Henkilöstö on jaksamisen ääri rajoilla, kärsitään unettomuudesta, motivaation puutteesta yms. Ammattitaitoista henkilökuntaa vaikea enää löytää. Tuntuu, että palkataan henkilöitä, jotka nyt vaan ovat sattuneet hakemaan paikkaa. Sillä löytyykö henkilöltä ammattitaitoa tai edes halua tehdä työnsä hyvin, ei ole merkitystä eikä sitä edes vaadita esimiehen taholta. Tällöin työt ja vastuu kasautuvat muutaman yksilön harteille.

Olen osa-aikaisella työkyvyttömyyseläkkeellä, joten ehdin toipua työn rasituksesta eläkepäivinä. Olen ollut kuntoutuksessa, tämän kuntoutuksen avulla jaksamiseni ja työuupumus ovat parantuneet ja siksi en ole tästä syystä ollut yhteydessä työterveyshuoltoon. Erityisesti tänä syksynä sijaisten saaminen meidän pk:iin on ollut erittäin vaikeaa. Olen ollut hyvin huolissani apua tarvitsevien lasten puolesta. Lisäksi korona on vaikuttanut siten että asiantuntijat kuten erityislastentarhanopettajat tai Kieku eivät ole olleet paikan päällä arvioimassa ja ohjaamassa lasten tukitoimia. Ryhmässä on kolmasosa lapsia, joiden kotikieli on muu kuin suomi, hekin tarvitsevat paljon tukea jokapäiväisessä toiminnassa. Koko ajan on ollut sellainen tunne, ettei voi tehdä työtään niin hyvin kuin pitäisi tai osaisi, olen kokenut joka päivä riittämättömyyden tunnetta. Ei voi puhua laadukkaasta varhaiskasvatuksesta, kun päivät ovat pelkkää selviytymistä.

Olen osa-aikaisella työkyvyttömyyseläkkeellä, joten ehdin toipua työn rasituksesta eläkepäivinä. Olen ollut Parempi palkkaus, lastenhoitajien palkkaa pitäisi nostaa.

Jos saataisiin lakia muutettua niin, että lukumääriä katsottaisiin ryhmäkohtaisesti. Ei auta, että talossa on aikuisten suhdeluku lapsiin yhteensä kunnossa, kun kuitenkin olet ryhmässä yksin. esim. 8-6 alle 3-vuotiasta, ja olet yksin. Syötettäviä ja kakkavaippojen vaihtoa. Varhaiskasvatus on pelkkää säilyttämistä usein. Laatu kaukana. Ja haluaisi antaa lapsille enemmän.

Olen lastenhoitaja mutta toimin opettajana. Kun ei ole saatavilla päteviä.

Hieno kysely, toivottavasti tästä on apua.

Uuden lain toteuttaminen 7 lasta/aikuinen aika ja ryhmäkohtaisesti.

Kouluttautuminen ja työnantajan määräämät koulutukset ovat ihan ok silloin, kun on jotain uutta opittavaa. Lasten hoito ja toiminnan ohjaaminen tuntuu välillä jäävän sivuseikaksi hienojen pedagogisten ym. koulutusten ja dokumentointien vuoksi. Tiedän, että lapset ja etenkin heidän vanhempansa muuttuvat eikä vanha enää meinaa pysyä perässä, mutta kohtuus kaikessa. Lapsi tarvitsee läsnä olevaa aikuista! Moni hieno asia jää paperille (tietokoneen uumeniin).

Lastenhoitajien työn arvostuksen puute näkyy nyt liikaa. He ovat lasten kanssa koko päivän ja joutuvat välillä venymään äärimmilleen. Tämä varhaiskasvatuksen opettajien ja lastenhoitajien välinen jaottelu on menossa tätä menoa vahaan hierarkiaan, jolloin lastenhoitajat olivat ns. "opettajien apulaisia". Nyt tarvitaan yhteistyötä eikä yhden ammattiryhmän nostamista jalustalle. Lastenhoitajien palkka on työmäärään nähden naurettavan pieni. Sillä ei elä varsinkaan täällä pääkaupunkiseudulla. Myös

lastenhoitajissa on erittäin osaavaa ammattitaitoista porukkaa, jotka toimivat pedagogisesti ja lapsen yksilölliset tarpeet huomioiden.

Ei oikein usko riittä tilanteen muuttumiseksi. Paljon lisätöitä tullut suunnitteluun dokumentointiin ja varhaiskasvatussuunnitelmiin liittyen.

Nyt eletään aikaa, jolloin kaikki irti työntekeijöistä. Tehoja etsitään joka paikasta.

Hyvä, että asia on nostettu vihdoin esiin! Täällä, kun pitäisi jaksaa eläkkeelle asti, niin kannustusta siihen ei kyllä ole. Tiedän että, kun aika eläkkeelle koittaa, niin kukaan ei töihin jää sen jälkeen!

Henkilöstöjohtamista on erittäin haasteellista tehdä hyvin ja laadukkaasti kun suurin osa ajasta kuluu porukan kasaan haalimiseen. Johtajan henkilöstöjohtamisen puute voi usein johtua riittämättömistä resursseista, enemmän kuin johtamistaidon puutteesta.

Palkkojen tulisi myös nousta niin tämä lisäisi työn arvostuksen tuntua.

Suhdelukujen kikkailu pitää lopettaa, avustavaa henkilökuntaa lisättävä, hierarkia lisääntynyt arvostus näkyy opet nostetaan kokoajan jalustalle, eihän ne voi duunia tehdä ilman lastenhoitajia, vastakkain aseteltu näkyy kentällä, LH voi olla työvuosilla kokeneempi kuin vo, ja se vasta hiertää, kiusaaminen näkyy päivittäin kentällä, myös esihenkilötasolla.

Auttakaa meitä!

Perhepäivähoitajien työyhteisön kehittäminen - uusia käytäntöjä siihen. Työ on henkisesti ja fyysisesti kuluttavaa, yksinäistä ja hoitajat ovat varsin itseohjautuvia työssään. Pp-hoitajien työhyvinvointi ...sitä ei taida edes olla olemassa tällä hetkellä. Voisiko JHL ottaa kantaa/ parantaa/ edistää asiaa.

Vanhemmat, jotka kotona tuovat lapset päiväkotiin, esim. vanhempainvapaalla, hoitovapaalla. Täällä mennään vajaalla ja jokaista lasta ei ehdi edes kohdata, vaan selviydytään. Se laadukas varhaiskasvatus...

Olen itse keväällä jäämässä eläkkeelle. Työvuosia tällä hetkellä 34 kaupungin palveluksessa. Olen aina viihtynyt lasten kanssa ja kokenut työni mielekkäänä. Työpaikka oma koti ja työttöminä päivinä

päiväkoti. Olen saanut olla terve, sen vuoksi olen näin kauan jaksanut hoitaa pieniä lapsia. Ryhmäni tällä hetkellä 4v ja 2v, 2v, 2v.

Lastenhoitajien hätä kentällä on suuri. Meidät näännytetään ryhmässä, opettajien ollessa jatkuvasti muualla. Lisääntynyt vastuumme ryhmästä/ryhmässä, opettajien työskennellessä ryhmänulkopuolella, ei näy lastenhoitajien palkassa mitenkään!

Suhdeluku ryhmässä toteutuu n 2-3tuntia/pvä. Lain pitäisi muuttua niin, että koko päivä olisi turvattu. 8-9 alle 3-vuotiasta yhdellä kasvatusvastuullisella on liikaa. SAK aika kaatuu lastenhoitajien niskaan.

Vaikka itse koen voivani hyvin, niin tiedän kuinka suurin osa alallamme olevista voi huonosti. Meidän päiväkodissamme ryhmien avunanto toimii hyvin, eikä yhden ihmisen vastuulla ole ylisuurta porukkaa. Aina autetaan ja mietitään, miten porukalla pärjäämme. Erityistä tukea tarvitsevien määrä on meilläkin kasvanut ja se aiheuttaa ongelmia henkilöstön jaksamisessa. Itse työskentelen vuoroitajana ja alle 3v ryhmässä, joissa ei kummassakaan näitä ongelmia ole sanottavammin.

Päiväkotihuoltajat joutuvat puhdistamaan pintoja enempi korona aikana.

Saavutetut edut yritetään poistaa esim. kahvitauot. Kuuluu kaikille. Ilman en jaksa! Hoitajille myös suunnittelu-aikaa, jos on tekeväinen ihminen.

Lastenhoitajia ei mielestäni arvosteta. Opettajien suunnittelu-aika on pois ryhmän läsnä olevista aikuisista tällöin lastenhoitaja yksin ryhmän kanssa. Palkka huono ja vastuu suuri. Ryhmissä paljon tehostetun tuen lapsia meilläkin 6 lasta. Millä riittää jokaista tukemaan?

Kaupunki lopetti työterveyshuollon, ainoastaan työstä johtuva vaiva hoidetaan. Samanaikaisesti kunnalliseen hoitoon pääsy on vaikeutunut. Työuraa pitäisi jatkaa, pienoinen ristiriita.

Todella moni varhaiskasvattaja on tällä hetkellä väsynyt.

Perheiden tuki on hyvä keskustelut. Oman perheen tuki on tärkeä, että jaksaa.

Olisi kiva, jos uskottaisiin mitä sanon.

Toivottavasti JHL ajaisi näitä asioita aktiivisesti eteenpäin, jotta saataisiin asiat oikeasti kuntoon.

Perhepäivähoitajat työskentelevät yksin. Vastuu lapsista, siivouksesta, aterioista, vasuista, ym. ym. Hoitaja tekee yksin samat työt, päiväkodissa on varattu erilaista henkilökuntaa tehtävien suorittamiseen.

Vanhemmilta toiveita / vaatimuksia, joihin ei aina millään pysty vastaamaan. Käytössä rajalliset lelut, askartelumateriaalit, liikunta välineet ym. Pieni palkka ja työpäivät ovat pitkiä, eikä työn arvostus ole kovin korkealla tasolla.

Vaihdan työpaikkaa kuukauden vaihteessa. En jaksaa päiväkotielämää enää.

Erittäin hyvä kysely ja juuri oikein valitut vaihtoehdot vastauksiin. Toivon todella, että liitto toimii tämän asian parantamiseksi koska jäsenenä olen juuri tämän takia ja maksan siitä joka kuukausi!

Jos kaupunki ei pysty palkkaamaan lisää avustajia ryhmiin niin kahden paikkalaisuudet pitäisi palauttaa.

Taukojen pitämiset on vaikeutunut kun nukkarin aikaan on palaverit ja opettajien suunnittelu ajat lisääntyneet, ja samalla nukkarit muuttuneet haasteellisemmiksi haasteellisten lasten myötä.

Taistelkaa kasvatusalan työntekijöiden resurssien puolesta, niin vakassa kuin koulussakin. Meno on sellaista, että se vain lisää lasten oireilua ja tuen tarvetta. Itse mietin alanvaihtoa toistuvasti. Oma elämä jää elämättä, kun päivästä päivään vain suoriudut, etkä jaksaa pitää itsestäsi huolta esim. liikkumalla tarpeeksi.

Ryhmäkoot voisivat olla pienempiä, etenkin alle 3-v ryhmässä aikuisten käsiparia tarvitaan enemmän. Lapset tuodaan hoitoon nykyään aikaisemmin, heti vanhempainrahan loputtua, ei hyvä asia. Sairaudet tarttuvat helpommin, tunne siitä ettei aika ja kädet riitä lasten varhaiskasvatukseen. Palkkausta olisi hyvä parantaa työnvaativuuden takia.

Lakimuutos suhdelukuihin, 7 yli 3vuotiasta ja 4 alle 3 vuotiasta/aikuinen on vaan nykylapsia ongelmiseen

Olisi todella korkea aika puuttua lisääntyvien työtehtävien määrään, avustavan henkilökunnan puuttumiseen ja siihen, miten opettajien sak-aika vaikuttaa lastenhoitajien työmäärän ja vastuun kasvuun ryhmässä opettajien ollessa suunnittelemassa.

Varhaiskasvatuksessa jatkuva lisääntyvä paperityö. Jokainen uusi kaavake tarkoittaa sitä, että siihen menee aikaa ja se aika on aina valitettavasti pois tärkeimmästä eli lapsilta. Niiltä, joita varten työskentelemme. Turvataksemme heille hyvän, laadukkaan ja turvallisen kasvu-ympäristön. Valitettavasti sitä ei ymmärretä konttoripöytien takana. Se on yksi suurimmista, ellei suurin syy siihen, että henkilöstö väsy. Toinen suuri syy on ylempien johtajien kunnianhimo kuntatasolla, joka sekin aina väijäämättä kaatuu kentän niskaan.

Kannattaisi seurata työterveyshuollon tilanteen kehittymistä kunnissa. Meillä on ainakin painotettu toimintaa ennaltaehkäisevään toimintaan ja lääkärin palveluita on lähes mahdotonta saada sen kautta. Ennaltaehkäisevä työterveyshuolto ei myöskään enää sisällä esim. ikäkausitarkastuksia!

Hyvä, että kyselette.

Hyvä ja ajankohtainen kysely!

Koen tekevänä äärettömän merkityksellistä työtä lasten parissa. Ymmärrys siitä antaa paljon voimia työhöni, jossa on paljon haasteita ja muutoksia. Toivoisin ettei varhaiskasvatus olisi "näkyvätöntä", että päättäjät, yhteistyötahot ja vanhemmat saisivat mahdollisimman paljon tietoa myös julkisuudessa (media, yms.) varhaiskasvatuksen nykypäivästä.

Ensisijaisesti talo/ryhmäkohtaisia kiertäviä sijaisia, pk-apulaiset takaisin ja niiden lisäksi sitten pienemmät ryhmäkoot tai vaihtoehtoisesti jokaiseen lapsi ryhmään yksi kasvattaja lisää.

Päiväkodit tarvitsisivat takaisin hoitoavustajat, jotka voisivat yhdessä kasvattajien kanssa saada hyvää aikaan. Nyt kun kasvattajat ovat myös siivoojia ja huoltomiehiä ja kasvattajia ja toimistotyöntekijöitä yhtä aikaa kaiken muunkin kanssa.

.

Olen vaihtamassa toiselle alalle, koska varhaiskasvatustyötä ei mielestäni voi tehdä yhtä laadukkaasti kuin aikaisemmin kiireen ja suurten ryhmäkokojen vuoksi. Koen myös. ettei työtäni arvosteta riittävästi esihenkilötasolla.

Melkein päivittäin olen niin väsynyt töiden jälkeen etten jaksaa muuta kun olla vaan. Välillä tuntuu ettei viikonloppu riitä palautumiseen. Tällä hetkellä tuo henkilökunnan vaihtuminen vie voimia. Meidän ryhmä on 2-vuotisessa eskari kokeilussa....tämä tuo lisää haasteita työhön.

Melkein päivittäin olen niin väsynyt töiden jälkeen, etten jaksaa muuta, kuin olla vaan. Välillä tuntuu, ettei viikonloppu riitä palautumiseen. Tällä hetkellä tuo henkilökunnan vaihtuminen vie voimia. Meidän ryhmä on 2-vuotisessa eskari kokeilussa. Tämä tuo lisähaasteita työhön.

Hyvä että epäkohtia tuodaan esille ja julkiseksi, jolloin mahdollisesti myös saadaan muutoksia aikaan hyssyttelyn sijasta.

Hirmu vaikea oli vastata kysymykseen työuupumuksesta. Onko se vain väsymistä/ kyllästymistä ajoittain omaan työhön, koska kuitenkin päivästä toiseen jankataan samoja rutiineja ja tehdään samaa päiväjärjestystä vuodesta toiseen? Lapset vaan vaihtuu, ja samat jutut alkaa alusta. Sitä olen kyllä satunnaisesti kokenut. Mutta jos työuupuminen on jotain kaiken alleen peittävää totaalista masennusta, että työ vie kaikki voimat, niin sellaista en ole koskaan tuntenut. Työ on kuitenkin niiden samojen asioiden kertaamisen takana niin vaihtelevaa ja sen tekemiseen voi itse päivittäin vaikuttaa.

Palkkaus paremmaksi. Sijaisten järjestäminen helpommaksi.

Työmäärä lisääntyy koko ajan, aika lapsiryhmässä vähenee. Eriarvoisuus kasvaa opettajien ja hoitajien välillä, nokkimisjärjestys joka asiassa vaikka pitäisi yhdessä kasvattaa ja tukea lapsia!

Toivottavasti tästä kyselystä on konkreettista apua arkeen.

Päiväkodissa työskenteleviä ei tueta enää ns tyky-rahoin. Ei saada opiskelija rahoja. Mitään työtä kannustavia asioita ei saada. Tiukille viedään.

Tunnen, että tarvittaessa on JHL tukena.

Kiitokset kyselystä, toivottavasti voitte auttaa meitä.

Palkkaus paremmaksi. Sijaisten järjestäminen helpommaksi. Työmäärä lisääntyy koko ajan, aika lapsiryhmässä vähenee. Eriarvoisuus kasvaa opettajien ja hoitajien välillä, nockimisjärjestys joka asiassa, vaikka pitäisi yhdessä kasvattaa ja tukea lapsia! Toivottavasti tästä kyselystä on konkreettista apua arkeen.

Työ lasten kanssa on ihanaa mutta meiltä puuttuu työrauha.

Ryhmän opettajalla on paljon velvoitteita lapsiryhmän ulkopuolella (palaverit, sak-aika jne.) Tämän vuoksi varsinkin pienten ryhmässä on jatkuva ”aikuisvaje”, joka kuormittaa ryhmän muita aikuisia. Varsinkin aremmat lapset kärsivät tilanteista, jos ei ole aikaa sylille ja huomiolle. Myös ryhmäkoot ovat suuria, koska heti kun joku lapsista täyttää 3 vuotta lapsimäärä kasvaa.

Jotain on tehtävä ja nopeasti. Porukka lähtee alalta ja uudetkin huomaavat pian, ettei tämä ole se minun juttu. Lisää lastenhoitaja 1/isojen ryhmä auttaisi asiaa. Palkkaan tuntuvat korotukset. Olemme todellakin palkkakuopassa. Naurettava palkka.

Pätevyyden saaminen on vaakalaudalla, koska työolosuhteet eivät motivoi tarpeeksi jatkamaan alalla.

Huono valinta, laajentaa johtajien työmäärää useampaan päiväkotiin.

Hyvä kun huomioidaan varhaiskasvatuksen asioita ja tuodaan niitä julkisuuteen. Toivoisin liiton tuovan enenevässä määrin esiin, ettei varhaiskasvatus ole vain vakaopettajien harteilla. Me lastenhoitajat teemme työtä päiväkodeissa lasten parissa myös. Meidän palkkaus on todella surkea, siihen tarvittaisiin ehdottomasti parannusta!!! Korona-aikana olemme kiltisti tehneen työmme ja siten mahdollistaneet moniin muihin ammatteihin työntekijät.

Vuorotteluvapaa takaisin käyttöön.

Palkkaus saisi olla parempi ja määräaikaiset sopimukset uuvuttavat ja kunnan kankea systeemi jatkaa sopimuksia.

Jaksakaa painaa edustajinamme meidän oikeuksia, hyvinvointia, sekä lasten hyvinvointia ja tulevaisuutta parantaen. Nyt riittää tämän alan sorto, on toimien ja kunnioituksen aika. Kiitos!!!!

Hyvä kysely. Koko varhaiskasvatuksen työkentälle toivotaan ja tarvitaan pikaisesti muutoksia mm suhdeluku realistiseksi nykyisen valtavan suuren tuentarpeen vuoksi. Ihmiset ylikuormittuvat työssä nykyään ihan koko ajan. Ns ylimääräistä työtä valtavasti, esim. siivousta, pöydän kattamista, sänkyjen laitto, lakanoiden vaihtoa yms on todella paljon koko ajan, siihen tulisi olla resursseja eikä hoitovastuussa olevan koulutetun henkilökunnan tehtäviin lainkaan ko. työt. Opettajien suunnittelu-aika on oikein hyvä, mutta lisää resursseja, jotta se toteutuu todella kaikkialla eikä kuormita lastenhoitajia. Ei esim. tuentarve/lapsimäärä katoa suunnitteluajaksi mihinkään. Turvallisuuskoulutus ym koulutusta työnohessa kaikille, työntekijöille. mm. kiinnipito-tilanteet, lasten aggressiivinen käyttäytyminen ihan arkipäivää ja ne ovat raskaita tilanteita/työtä. Erityisen tuen tarve ja lasten henkinen pahoinvointi lisääntynyt valtavasti viime vuosien aikana. Nykyisen koulutetun henkilökunnan lisäksi ryhmiin tarvitaan tänä päivänä jo psykiatrian osaamista ja ihanteellista olisi esim terapeutteja taloihin ko työhön. Työnohjaus kaikille saatavilla olevaksi normaaliksi, mikäli on tarvetta /halua.

Usein kuulee että työtoverit ovat alalla jääneet sairauslomalle työstä muulla verukkeella kuin uupuminen. Jos ei jaksa, on helppo sanoa että on esim. Flunssa vaikka oikeasti olisi vain hurjan väsynyt.

Työntekijät pelkäävät, että eivät saa rahaa, jos jäävät uupumuksen takia sairauslomalle.

Jään opintovapaalle, koska en jaksa enää varhaiskasvatusta.

Alan palkkaus on työn vaativuuteen ja vastuuseen nähden jäänyt kehittymättä. Työn arvostusta tulisi kohentaa ja palkkoja nostaa, että alalle olisi tulevaisuudessakin tekijöitä.

Olisin valmis jopa lakkoon, että työolojamme saadaan paremmaksi. Resurssihenkilöstöä pitäisi palkata lisää joka taloon paikkamaan järkyttävää sijaispulaa. Talokohtainen suhdelukujen tarkastelu ryhmäkohtaiseksi! Palkka paremmaksi sekä hoitajille, että opettajille, että porukka pysyisi työssään. Liikaa alanvaihtajia nyt, koska työolot ovat välillä aivan ala-arvoisia.

Mitoituksissa ei huomioida sitä, että kaupungissamme on alueita, joissa asuu perheitä, jotka ovat moniongelmaisia. Yhteistyö eri tahojen, mm. lastensuojelu, perheneuvola vie paljon työajasta ja niinä aikoina lasten kanssa on vain ne kaksi muuta ryhmässä olevaa työntekijää. Lasten haasteet, käytöshäiriöt, ylivilkkaus, puhehäiriöt ja oppimis- sekä ymmärtämisvaikeudet tarvitsisivat enemmän aikaa ja henkilökuntaa, jotta näitä lapsia ehdittäisi tukea enemmän. Vastaus avustajapyyntöön on määrärahojen puute ja se, että muutkin kaupungissa tarvitsisivat lisäresursseja. Paperityöt vievät kohtuuttoman paljon aikaa. Pahinta tässä on se, että kaupungin budjetoimat määrärahat varhaiskasvatukseen ovat loppu 1.11. ja kaikki hankinnat on jäissä. Työn tekeminen ilman riittäviä materiaaleja esim. askarteluun on hyvin vaikeaa varsinkin näin joulun alla ja korona-aikana, kun ei voida osallistua mm. lapsille suunnattuihin näyttelyihin ja tapahtumiin eikä käydä esim. kirjastossa.

Verotuksessa huomioitaisiin työvaatetuksen vähennysoikeus, työ vaatii omaa satsausta monipuoliseen ja asianmukaisen varusteiden hankkimista varten.

Hei! Olen toiminut apip ohjaajana jo todella monta vuotta. Vastasin kyselyyn useamman vuoden ja nyky hetken mukaan. Vuosien varrelle mahtuu paljon uupumusta, mutta toki myös iloa. Harmittavaa, että ala tuntuu vieläkin kärsivän hirvittävästä arvostuksen puutteesta! Koen tekeväni erittäin tärkeää kasvatustyötä päivittäin, mutta minkäänlaista kiitosta siitä harvoin saa. Saati tunnustusta että kyseessä edes olisi kasvatustalon, mitä se kyllä on. Kiitos muuten webinarista ap/ip alaa koskien, valitettavasti itse en päässyt osallistumaan sillä omat opinnot olivat samaan aikaan. Kuitenkin hyvä, että näitäkin järjestetään!

Opettajilla liikaa SAK aikaa. Ei voi olla ryhmässä kaksi opettajaa, yksi hoitaja. Palkassa näkyy alan vähäinen arvostus. Meiltä työnantaja ja vanhemmat vaativat koko ajan lisää, mutta vaatimukset ei näy palkassa.

En tiedä. Jotenkin tuntuu turhautavalta. Asiat ja epäkohdat tiedetään. Silti niihin puuttuminen on niin hidasta. Väsyttää.

Kiitos kyselystä! Ala odottaa nyt toimia, kun vakan ongelmat ja epäkohdat ovat nähneet päivänvalon. Sanahelinä ei enää riitä. Lakkovalmiuttakin löytyy.

Palkoissa avustajat jääneet pahasti jälkeen mm. lastenhoitajiin verrattuna. Muut kulut nousseet mm. asuminen ja HSL:n liput.

On hienoa, että kuuntelette myös meitä ruohonjuuritason työntekijöitä ja toivotte, että meitäkin kuunneltaisiin ja arvostettaisiin enemmän. Pystyisittekö te vaatimaan kunnilta, että palkkaisivat perhepäivähoitajia, kun Lohjallakin alle 3-vuotiaiden lasten määrä on lisääntynyt huomattavasti viime vuoden aikana.

Ajakaa varhaiskasvatukseen asiaa parempaan suuntaan. Moni varhaiskasvatustalon on valmis menemään myös lakkoon, itseni mukaan lukien! Toivottavasti saadaan parannuksia varhaiskasvatukseen. Miten saadaan isot 4 kasvattajan ryhmät pois? voisitte ajaa lastenhoitajien palkkojen korotusta painokkaammin. Lastenhoitajilla ei ole suunnittelu aikaa (mikä opettajilla on), silti he joutuvat USEIN paikkaamaan opettajaa koko ryhmä vastuullaan, vetämällä "hatusta" tekemiset lapsille. Tätä ei mielestäni arvosteta!!

Mielestäni tulisi kiinnittää enemmän huomiota johtajan tekemättömiin asioihin. Kuten työntekijöiden sairauslomien vaativa keskustelu. Itse jouduin työmatkatapaturman vuoksi sairauslomalle 89päiväksi (oli leikkaus). Tänä aikana johtaja ei ollut minuun kertaakaan yhteydessä! Eikä kysynyt, kun palasin töihin, miltä tuntui palata töihin? Meillä yksikössä kaksi johtajaa ja kumpikaan ei kysynyt vointiani sairauslomalla, eikä töihin palattuani.

Bra enkät mycket som drabbar vårdpersonal just nu över lag, och hoppas enkäten leder någonvart.

Varje dag känns som en käftsmäll från arbetsgivarna, vi anställda skall klara av allt och alla och kunna bemöta både barnen och föräldrarna på ett proffsigt sätt och hur bra vi än är så får vi inget tack. Gång på gång ser jag kollegor som gör det allra minsta på jobbet varje dag och plockar samma lön som en som ger allt och lite till. Det borde finnas ett sätt att kunna förtjäna mer i samband med kunnande, bonus för att man går skolningar, en "morot" som lockar till mera kunskap i stället för att alla ger upp. Högre lön skulle också automatiskt locka flera som vill jobba på daghem.

Vi behöver få upp lönerna inom småbarnspedagogiken så att dagens unga söker till utbildningarna. Vi har ett skridande behov av vikarier och varje dag på den egna avdelningen är en oro. Ofta har vi planerat verksamhet som vi plötsligt inte kan ha eftersom någon från teamet hamnar att flytta över till någon annan avdelning pga. sjukdom inom personalen. Det behövs också mera personal eftersom det ofta finns många barn med specialbehov på en och samma avdelning. Vi som jobbar räcker inte till och alla barn blir verkligen inte sedda varje dag. Och det är inte bra!

Jag har sagt upp mig. Jag kände att nu räcker det. Men om situationen vänder till det bättre kan jag tänka mig att återvända då jag verkligen tycker om att ta hand om barn. Ordinarie föreståndaren på daghemmet gör ett superjobb. De högsta cheferna borde se till att det anställs mera personal än nödvändigt från hösten för att säkerställa att det finns personal under året då barnantalet alltid ökat mycket under året. De högsta cheferna borde lyssna mera på personalens ork och inte bara komma med motargument om varför det inte behövs mera personal enligt barnantal. Vi är ett stort dagis med många, många barn med behov av stöd vilket också tyvärr resulterat i flera sjukskrivningar för utmattning den här hösten. Själv har jag arbetat som föreståndare 40% och lärare 60% denna höst eftersom föreståndaren är sjukskriven vilket också för min del inte är långt från sjukskrivning pga. utmattning.

På vår avdelning (0-3åringart) jobbar ingen lärare inom småbarnspedagogiken pga. brist av dem. Vi barnskötare förväntas ändå utföra samma pedagogiska jobb som övriga avdelningar. Det gör vi också bra, tycker jag men det skulle ju vara kul att få lite pålägg på lönen för att man gör en lärares tjänst fast man är barnskötare.

Kiitos selkeästi kyselystä. Tähän olisi voinut lisätä kysymyksen työympäristöstä. "Avoimessa" työ on erilaista kuin päiväryhmissä.

Bra med enkäten. Hoppas bara att den gör någon nytta. JHL borde snart gå in för att ge en strejkande ifall inte säker börjar hända. I nuläget ser det ut som att både barn och personal är i fara. Familjerna blir utan dagvård när det inte finns personal, det som hålls kvar på jobbet hamnar att sköta ännu större mängd barn.

Jag är ganska ny inom branchen och jag har fått höja på ögonbrynen ganska många gånger redan. För det första, då jag började jobba insåg jag att varför alla tycker att det är en för liten lön vi får. Vi har faktist ansvar över många barn och deras liv och jobbar med dem en full arbetsdag, lönen känns verkligen inte rätt. Varför får andra branscher arbetskläder? De som jobbar ute i andra branscher har utebyxor, jackor, skor, t-skjortor etc. Det finns 4 års-tider i Finland och vi som jobbar med barn är minst 2-4 h ute om dagarna. Vi borde få ordentliga varma vinterkläder, byxor, jackor, regnrock, regnbyxor, gummistövlar, varma vinterskor, bra och tåliga handskar, t-skjortor, hupporen, lenkkare. Det mesta måste vi köpa från vår

egen lilla lön och bra, hållbara och varma kläder kostar tyvärr lite mera och helst vill man inte frysa. Så var är detta stöd? Personalbrist är inte kul, att ha ensam ansvar över 15 förskole-elever på eftermiddagen (inte hela tiden, men ofta) känns inte alls tryggt och bra. Där ska man ändå stå och försöka bemöta alla föräldrar så bra man kan när man har ett för stort ansvar. Det borde kanske finnas ett system för vikarier. En digital kalender så alla vikarier kan själva fylla i när dom kan komma på jobb och inte kan så att man inte behöver ringa runt till alla och på det sättet spara tid och frustration.

Tackar för att det finns intresse för vår ork. Under mina år som barnskötare har jag aldrig förr upplevt sån stress och såna krav som ställs idag. Åtminstone på min ort kan en barngrupp bestå av 80% med utländsk härkomst samt många barn med speciella behov men personalstyrkan är densamma som förut, inga assistenter anställs. Tyngdpunkten ligger på planering och dokumentation, något som i praktiken skapar stor stress bland personalen. Barnen blir lidande, personalen kämpar med orken. Krav på att gå kurser hjälper inte så mycket när det i praktiken inte går att göra så mycket som man borde och ville. Situationen är ohållbar och enligt mig är vi på väg åt fel håll. Det är slut med att i lugn och ro hinna sitta med barnen i famnen, diskutera och stödja. Nu känns det som att vi endasthinner med det mest basala. Smågruppsindelningen är säkert bra i viss mån men visst känns det som att vi på löpande band skickar barnen in och ut och till olika aktiviteter. Kvalitet kan jag inte kalla dagens dagvård.

PPH:n palkkaus kohdilleen kautta maan ja työnkuvan tarkistukset kunnille pakollisiksi sekä oikeus suunnitella omaa työtä työajalla!

Bra att det görs dessa enkäter i dessa pandemitider. För att orka i det här jobbet, bör man vara en stark och positiv person. Lönen är inte den bästa, men barnen helt underbara. Det är därför man orkar, då man får sköta om dessa små varelser. Ska man i framtiden få vårdar inom detta yrke lär man nog få se över kraven som sätts på oss, och samtidigt lönen. Jag orkar i mitt arbete, genom att jag har min bästa vän som jobbar med detsamma. Vi utbyter tankar och idéer alla dagar, fast vi jobbar i våra egna hem. Utan henne skulle jag säkert inte ha fortsatt med detta arbete så här länge. Men vi stöttar alltid varandra. Hon är guld värd i vardagen.

Småbarnspedagogik o dagvård är två skilda saker. Det prioriteras den första och därför finns det mindre tid för de "vanliga" barn som behöver tid och närhet, då man är tvungen att sätta all energi och tid på barn med specialbehov utan diagnos i en stor barngrupp.

Bra att detta problem undersöks inom småbarnspedagogiken!

Man borde inte behöva jobba ensam länge i en grupp, mera vikarier, ej hämta sjuka barn till dagis, smittorisken är stor, om ett barn är sjukt borde också syskonen vara hemma. Föräldrar som är hemmamed småsyskon borde inte få ha sina andra barn mera än halvdag på dagis om det inte finns en verklig orsak.

Se till att få igenom att det kommer in i lagen att personalen ska finnas där barnen är. Ännu tolkas det så att läraren räknas som tillgänglig personal när hen sitter i sitt kansli och planerar medan barnskötaren är ute på gården med för många barn.

Tack för enkäten. Det här har varit väldigt jobbiga tider just nu att jobba inom dagvården. Stora funderingar av att byta bransch helt och hållet p.g.a att man inte mår bra på sin arbetsplats. Många kvällar och morgnar som jag bara gråter för att orket är slut och man vet vilket "HELVETE" som väntar. Antingen är nån sjuk eller så finns det i gruppen barn som verkligen skulle behöva special stöd. Får se hur lång man orkar med detta. Många sömlösa nätter för att man funderar på framtiden.

Tällä hetkellä teen sijaisuuksia ja olen tyytyväinen siihen. Ei kokonaisvaltaista huolta ryhmästä, työkavereista, tekemättömistä töistä...eikä riittämättömyydestä tulevaa uupumusta. Käyn tekemässä työni

hyvin ja voin keskittyä lapsiin. Ei tarvitse istua palavereissa, työilloissa ym. Olen uhrannut paljon mutta saanut enemmän.

Päiväkotiavustajia kaivataan ryhmiin.

Staden borde ta vara på kunnig personal. Jag har haft visstidsanställning i 10 år

Työskentelen lastenhoitajana vuorohoidossa, jossa isoksi ongelmaksi ja rasitteeksi nousee jatkuvat, lähes päivittäiset, työvuorojen muuttamiset! Tuota olen tässä syksyn aikana miettinyt, että noinko on että meidän vain kuuluu/täytyy vuoroja muuttaa ihan kokoajan? Tähän toivoisin jotain kannanottoa.

Tack för det fina arbete ni gör för oss ute på fälten!

Pienryhmätoiminta ei toteudu koska ei ole henkilökuntaa. Aamuisin ei tiedä millä kokoonpanolla joutuu tekemään töitä ja monta lasta omassa pienryhmässä on. Arki on selviytymistä ja henkilökunta alkaa pian jäämään työuupumuksen takia sairauslomalle. Asialle pitäisi nopeasti tehdä jotain, parempi palkka houkuttelisi henkilökuntaa jäämään alalle ja uusia kouluttautumaan alalle.

Lastenhoitajien työn arvostaminen ja palkkaus kuntoon.

Kyselyt on ennenkin ja vuosittain työpaikalla työhyvinvointikyselyt. Vastaukset ja toiveet vuosittain lähes samat, mutta muutosta ei tule. Parannusehdotuksia työhyvinvoinnin parantamiseen työntekijöiden taholta ei jostain syystä haluta toteuttaa ja joskus tuntuu siltä, että työnantajapuolelta tarjoillaan heidän mielestään parantavia asioita, jotka kuitenkin työpaikoilla ei saa mahtavia hurraa-huutoja.

Sairaspoissaoloihin ei nykyään enää saa koulutettua tai muutoinkaan henkilökuntaa. Työn huono palkkaustaso verrattuna työn vaatavuuteen ja vastuullisuuteen ei enää houkuttele ihmisiä tähän työhön. Nyt kannattaisi pian reagoida tähän. Jatkossa ei löydy koulutettuja jatkajia tähän työhön. Tämä on syy, miksi usein tehdään työtä vajaalla henkilöstöllä. Ei ole tulijoita sijaisiksi. Ainakaan koulutettuja. Kouluttamattomuus näkyy erityisesti erityistä tukea tarvitsevien lasten hoitotyössä. (ei muurariakaan voi korvata kirurgilla.)

Suurin vaikuttava tekijä jaksamiseen on oma tiimi. Tämä on pitkälle tuurista kiinni, että on tekevät työkaverit, jotka eivät ole pitkällä sairauslomilla. Pienten lasten ryhmässä jokaisen tiimin osan tulee toimia, muuten vastuu kasvaa liian suureksi ja jaksaminen vaarantuu.

Huolestuttavaa on se, että mielestäni työntekijät tuottavat puhetta jaksamattomuudesta melkolailla selkeästi mutta se tuntuu kaikuvan kuuroille korville. Eikä pelkästään "rivityöntekijöiden" keskuudessa, vaan myös päiväkotien esihenkilöiden tilanne tuntuu todella raskaalta ainakin sivusta seuraten. Sijaispula on valtava! Koen myös, että työn arvostus monesta suunnasta todella huonolla tasolla.

Varhaiskasvatuksessa todella huono palkka, työ määrään ja vastuuseen nähden.

Tuntuu, ettei päivähoiton työntekijöiden avunhuutoja kuunnella. Työkaverit toisensa jälkeen lakoaa työuupumuksen vuoksi, itse vielä olen jaksanut, koska en helposti stressaannu. Tiedän, että pääkaupunkiseudulla tilanne on paha, mutta niin on myös muuallakin Suomessa. Vuosi vuodelta menee hullummaksi. Ei tälle alalle kukaan kohta enää halua.

Parempi palkka lastenhoitajille.

Hyviä kysymyksiä, koen myös että oma liitto välittää :)

Toivoisin, että avustajien työpanosta tuotaisiin enemmän esille ja tuettaisiin enemmän, koska välillä tuntuu että meidän palkkaamista päiväkotiryhmiin yritetään välttää viimeiseen asti, vaikka nimenomaan varhaisella tuella ja puuttumisella saataisiin jo paljon hyvää aikaiseksi. Ja toivoisin tietysti palkkaukseenkin

parannusta, koska me olemme kokopäivän tilanteissa läsnä ja otamme niin hyvät kuin negatiiviset reaktiot lapsilta ensimmäisinä vastaan.

Suhdeluvun muutos ryhmäkohtaiseksi olisi todella tärkeää! Jos joku henkilökunnasta on pois pitää siihen ilman muuta saada joku tilalle!!

Kiitos, että teette arvokasta työtä tässäkin asiassa. Kaipaankin aikaa, jolloin lapsilla ei ollut näin paljon monitasoisia ongelmia, ja aikuisilla oli enemmän kontakteja eri ihmisiin - esim. vanhuksilla oli aikaa olla perheiden tukena.

Päiväkodissa näen kuinka avustajat jostain repivät itseensä sen psyykkisen voiman, joita he työssään tarvitsevat. Oma työni tuntuu raskaalta, mutta avustajat tekevät yleensä fyysisesti suurimman työn päiväkodissa. Silti heidän palkkansa on surkein. Koen tämän heitä kohtaan epäreiluna. Päiväkodeissa tarvitaan lisää henkilökuntaa, mutta myös palkkaa pitäisi tarkastella koko henkilöstön tasolta.

Nykyisin lapset ovat paljon haastavimpia kuin ennen, melkein joka toisella on jotain ongelmaa. Liian suuret lapsiryhmät.

Kiertävän lastenhoitajan palkkausta tulisi parantaa. Työ on kuormittavaa ja erittäin vastuullista. Nykyisin palkka on lähes sama kuin tavallisella lastenhoitajalla.

Asiat ei muutu, jos ei itse tee jotakin. Ratkaisuni oli opiskella tutkinto, jolla pääsen muihin töihin.

Korona on lisännyt työstä johtuvaa ahdistusta ja pelkoa hyvin paljon!

Olen vapaaehtoisesti lyhentänyt työaikaa, jotta jaksaisin paremmin työssäni. Silti välillä tunnen riittämättömyyttä ja uupumuksen tunteita. Meillä on suuri vastuu lapsista ja jotta jokaisen vasuun kirjatut tavoitteet tulisivat toteutetuksi, se vaatii työntekijöiltä paljon perehtymistä. Suuri puute on, kun ei tahdo olla aikaa työparin kanssa yhdessä keskusteluun. Muuten pidän työstä lasten kanssa, he antavat voimia työhön!

Viimeinen kysymys... Kuinka edes voi kuvitella jaksavansa harrastaa tai tavata ystäviä, kun kastuu sänkyyn jo klo 19–20, ja herää yöllä miettimään kuinka selviää seuraavasta päivästä. Suunnittelee yöllä seuraavaa viikkoa, päiviä. Kun ei töissä siihen pysty. Yksin hoitelee 14 lasta ja jos sijaisen saa, on lottovoitto saada sellainen, jonka voi jättää lasten kanssa hetkeksi, että pääsee tauolle. Ei siinä suunnitella mitään. Joudun tekemään open hommat. Eikä ole edes aikaa suunnitella. En kyllä ota open sijaisuutta. En halua istua ties missä PAKOLLISISSA kokouksissa miettien ties mitä. Isot pomot laittaa lisää ja lisää tekemistä, portfolio kerran kuussa vanhemmille, tee sitä tee tätä. Kun NYT PITÄISI pistää rauha henkilökunnalle tehdä perustyötä. Nyt kun henkilökuntaa ei ole riittävästi edes siihen. Viime kevään tulospalkkioiden poisvienti sai meidät tosi vihaisiksi. Tuntuu että viedään viimeisetkin hengen vedot.

Paljon on julkisuudessa painotettu opettajien palkkaan ja työnkuvaan. Lastenhoitajia pitäisi yhtä paljon huomioida. He ovat lasten kanssa ja pyörittävät ryhmää, kun opettajat ovat kokouksissa ja sak-ajalla.

Ihan pohjasakoissa mennään.

Kun ryhmässä on kaksi opettajaa/1ope ja 1 sosionomi niin ryhmästä puuttuu 1 aikuinen 10h/viikko. Lastenhoitaja on aivan koko päivän kiinni ryhmässä. Vaikka olisi millainen velho niin väkisin väsy.

Takana pitkä työura. Koulutetun henkilökunnan puute huolestuttava. Uuvuttava asiakaskunta raskas ja isot ryhmät. Maahanmuuttaja-taustaiset lapset/perheet, erityislasten tarpeet vaativat aivan liikaa. Emme näillä resursseilla selviä.

Työuupuneet työkaverit aiheuttaa ryhmiin myös työpaikkakiusaamista esim. jaksamisen ääri rajoilla purkavat pahaa oloaan työn ohessa työkavereihin

Työn pitäisi tukea muussa elämässä jaksamista osana kokonaisuutta. Tällä hetkellä työ vie kaiken voiman muusta elämästä. Työpäivän jälkeen ei jaksa enää hoitaa itseään eikä pitää kunnolla sosiaalisia suhteita yllä. Ryhmäkoot ovat paperilla ok, mutta todellisuudessa ryhmässä on paljon erityisen tuen lapsia, joilla ei ole diagnoosia ja jotka vaativat paljon erityishoitoa. Joillain on avustajia, mutta kun avustaja on poissa, hoito siirtyy kokonaisuudessaan muulle henkilöstölle ja näin ollen joku aika jää jostain paitsi. Muutenkin sijaisten saaminen on järkyttävässä jamassa! Nuoretkin työntekijät uupuvat jo pienessä ajassa ja lähtevät muihin töihin/opintoihin. Tällä alalla on kohta vain eläköityviä hoitajia, jollei nuoria saada pysymään alalla (palkkakuoppa/vastuullinen, paineellinen työ) Kiitos kun olette kiinnostuneita!

Palkkaukseen ehdottomasti kiinnitettävä huomiota! Työn vastuullisuus aivan mieletön, hoidamme maailman kalleimpia aarteita, lapsia!!!

Opettajien suunnittelu aika tarkoittaa käytännössä sitä, että lastenhoitaja on ryhmässä ja hänen vastuullaan on iso määrä lapsia! Puhumattakaan kun ryhmässä on kaksi lto niin se tarkoittaa viikossa yhteensä 10h heidän poissaoloaan ryhmästä.

Luo paljon haastetta, kun lapsia on hoidossa klo 6-17 (joskus pidempäänkin) ja vaikka aikuisia on lapsiin nähden oikea määrä, niin se, että sekä aamussa ja illassa olisi riittävästi aikuisia. Aamuvuorolaiset lähtevät aiemmin, ja iltavuorolaiset tulee myöhemmin. Ja se, että jos toisessa ryhmässä on vajausta henkilöstöstä, niin lasketaan että suhdeluku on kunnossa, koska toisesta ryhmästä puuttuu pari lasta. Silti siellä olevat aikuiset eivät ole konkreettisesti läsnä siellä ryhmässä mistä puuttuu työntekijä.

Ryhmäkoot pienemmiksi!

Kanske det skulle vara bra om facket tar tag i detta, innan all personal slutar jobba inom småbarnsped. Verkar svårt att få behörig personal..... bättre lön och mera personal.

Meillä oli erityisen raskas vuosi, jolloin viikoittaisista avun pyynnöistämme huolimatta emme saaneet minkäänlaista apua. Se johti sairastamiskierteeseen jossa nyt olen. Tunnistan pelkotilat ja painajaiset työstressinä. Nyt minulla on hyvä tt-lääkäri joka on ensimmäinen kahteen vuoteen joka kuuntelee ja tunnistaa tämän kierteen. Työpaikalla supatellaan selän takana, koska se on mahdollista huonon johtamisen vuoksi. On hyväksyttävää vähätellä ja arvioida muiden sairastamista.

Palkkausta täytyy saada paremmaksi, sillä alalla ei ole veto voimaa. Palkka on ihan liian pieni työn vastuuseen suhteutettuna.

Barn som har rätt till assistent i skolan har det sällan på eftis, vilket gör att arbetsbördan blir mycket tyngre för personalen. Lönen borde höjas rejält för att locka fler att jobba på eftis, speciellt män är en bristvara.

Korona aika ollut kaaosmainen. Tuen puuttuminen ta:n puolelta huolestuttavaa. Koemme työyhteisössä, että meidät on vain nakattu taustalle...Pärjätäkää omillaan.

Työsuojeluun oltu yhteydessä ja työsuojelun käynti jäi vain esimiehen tiedoksi. Ryhmäkoko pääsääntöisesti 23 lasta + perhepäivähoidosta satunnaisesti varahoitoon tulevat lapset. Perusryhmässä useampi erityisen tuen lapsi synnä mm. autismi S2 ym. Vakituksia aikuisia 2 vaka-opea, 2 lastenhoitajaa ja avustaja. Jos joku aikuisista sairastuu tai lomailee; sijaista ei saada, koska esimies vetoaa aina "laskennallisen määrän" olevan kunnossa ja luottaa siihen, että joku ryhmän lapsista sairastuu. Joskus vielä jotakin sattuu, koska aamupäivät vielä sujuvat, mutta iltapäivästä aamuvuorolainen ryhmästämmme lyhentää työaikaansa niin iltapäivään saattaa ryhmän kanssa jäädä välillä vain 2 aikuista.

Hienoa että tällainen kysely toteutetaan. Varhaiskasvatuksen henkilöstö on motivoitunutta tekemään laadukasta työtä, mutta on hankala toteuttaa asioita hyvin, kun aina törmää ajan puutteeseen tai siihen käytännön ongelmaan, että kuka huolehtii lapsista sen aikaa, kun aikuiset keskustelevat asioista.

Perhepäivähoidon alasajo kunnassamme. Vanhemmille ei edes informoida mahdollisuudesta perhepäivähoitoon. Sitä ei esitetä vaihtoehtona edes pienimmille, päinvastoin on sanottu vanhemmille, että laittakaa lapsi päiväkotiin, niin ei tule ongelmia varapaikan suhteen (kun pph tasausvapailta/sairauslomalla/vuosilomalla). Lisäksi sivistyslautakunnan kokouksissa esitetään pph negatiivisesti. Keksitään sääntöjä, jossa esim. ensimmäisen lapsen ilmoittaessa aamulla, ettei tulekaan hoitoon ja seuraava olisi tulossa vasta 1 tunnin kuluttua, pph:n pitää lähteä täksi tunniksi päiväkotiin, jotta hän saa siitä tunnin työaika. Säännössä, jos odotusaikaa tulee seuraavaan lapseen yli 45 min, on lähdettävä päiväkotiin, saadakseen työajan alkamaan varatusta ajankohdasta. Tämä epäoikeudenmukaistakin, joku asuu lähellä päiväkotiä ja se saattaisi onnistuakin mutta entä jos asuu kauempana, auto pitää laittaa lämmitykseen (Lapissa kovatkin pakkaset), ei siinä ajassa ehdi, ei sitten millään!

Musiikki.

Yksityisellä palvelusetelin hinta on liian pieni. Tämä aiheuttaa todella tiukkaa taloudellista ongelmaa yksityisille päiväkodeille. Kaupunki on hinnoittanut hoidon hinnan suuremmaksi /lapsi kaupunginpäiväkodeille. Silti myös yksityisten palvelua tarvitaan.

Kuinka kukaan jaksaa uupumatta, kun tunnelin päässä ei näy valoa???

Lastenhoitajien palkka on aivan liian pieni ja resurssit eivät ole todellakaan kunnossa päiväkodissa. Niihin toivoisin pikaista muutosta ja toivon että myös niitä asioita ajetaan seuraavissa neuvotteluissa. Myös johtaminen on retuperällä. Esim. esimies unohtelee todella tärkeitä asioita työn kannalta. Esim. hankkia sijaisen poissa olevan tilalle.

Palkkauksesta näkyy miten vähän meidän vastuullista työtä arvostetaan!!!

Perhepäivähoidossa 9 kk. 1 paikalla, päiväkodissa 3 paikalla. Perhepäivähoitaja tekee kaiken itse. En ymmärrä miksi tämä voi olla näin, ymmärtäisin jos olisi toisin päin.

Fiksusti tehty kysely!

Todella huono palkka, työn vastuuseen nähden.

Kiitos kun ajatte sitä asiaa, että suhdeluku pitäisi saada ryhmäkohtaiseksi.

kiitos

Muutama vuosi ollut tosi rankkaa. Johtajat vaihtuvat jatkuvasti tai puuttuu kokonaan.

Henkilökuntavaihdoksia ollut myös paljon. Kesät ja joulun ajat hankalia myös, koska päiväkotiteja yhdistetään eikä saada olla omassa talossa. Nytkin kuulin, että joulupäivystysaikana meidän porukka joutuu toiseen päiväkotiin ja samalla meidän talo täytetään toisen päiväkodin ryhmillä! Teettää valtavasti lisätyötä ja on hankalaa ja ikävää lapsille, vanhemmille ja työntekijöille.

Tämä syksy on ollut ihan kamala! Henkilökunta on sairastellut todella paljon ja itse päiväkotiapulaisena olen joutunut toimimaan hoitajan sijaisena jokaisena päivänä syyslomastani lähtien. Myös ryhmäavustaja sijaistaa välillä hoitajia. Useita tilanteita, jolloin paikalla ei ole yhtään omaa aikuista ryhmässä, pelkkiä sijaisia. Paljon haastavia lapsia myös. Johtaja lähti yllättäen, ja nyt meillä väliaikainen sijainen, uusi aloittaa ensi vuoden alusta. Kun tietäisin mitä muuta työtä voisoin tehdä, lähtisin heti. Nyt työ vie kaikki voimat, eikä anna mitään. Katkeamispisteessä!

Vi orkar snart inte mer, vi har tänjt oss till max, varit tysta och lydiga alldeles för länge!

Julkisesti esillä vain vaka-opettajat, meidät vaka lastenhoitajat tunnutaan unohtaneen. Tuntuu ettei arvosteta, palkka huono. Lastenhoitajia liian vähän (opettajia ryhmässä kaksi ja heillä suunnittelu, lastenhoitajat usein yksin koko ryhmän kanssa, ei hyvä entinen oli parempi, 1ope+2lastenhoitajaa). Myös vaka-lastenhoitajista on huutava pula, sijaisia ei saada. Itse töissä vuorohoitotalossa, olen monien lasten kanssa paljon enemmän, kun talon opettajat.

Olen ollut nyt äitiyslomalla, opintovapailla, silloin tällöin keikkaan päivähoidossa, päivän jälkeen tunnen oloni aivan kuiviin imetyksi. Kotona omat lapset, kotityöt, ystäviäkin olisi joskus mukava tavata, mutta ei jaksaa. Päivähoidossa lapset ovat koko ajan enemmän ja enemmän aikuisen nälkäisiä ja enemmän tuen tarpeisia, tätä ei huomioida tarpeeksi. Myös monet eri kulttuurit ja kielettömät lapset tuovat omat haasteensa (avustajia neuvomaan, opastamaan, kun kaikki pitää näyttää kädestä pitäen, kun kieltä ei ole. Yksi aikuinen ei repeä pienryhmän kanssa tähän kaikkeen). Tarvitaan avustajia kurahousu-rumbaani, nukuttamisiin, palaverien ajalle, talvella/sateella riisumisessa auttamiseen ja kuivurin laittamisessa, nukkumishuoneen valmiiksi laittamisessa, lakanoiden vaihdoissa, askarteluiden avustamiseen (kädestä pitäen. Ette uskokaan kuinka moni lapsi tänä päivänä ei osaa edes leikata saksilla), lohduttajaksi, ruokailujen aikana, vaipparalli, käsienpesut, pisuralli yms yms....23 lapsenryhmässä 3 aikuisella on liikaa työtä.

Työolot ovat vuosien aikana huonontuneet, varsinkin viiden viimeisen vuoden aikana. Ei ole aikaa pitää taukoja, esimiehet eivät tue alaisiaan, päinvastoin syyllistävät ammattitaidottomuudesta, jos esitämme vaatimuksia, esim. koskien lapsiryhmän kokoa. Olen ottanut liittoon yhteyttä koskien taukojen puuttumista, mutta en ole saanut mitään palautetta. Tuntuu, että jäämme kentällä yksin huolinemme.

Huomasin olevani tosi väsynyt työhöni ja päätin käyttää vuorotteluvapaan saadakseni taukoa työstäni. Paluu töihin 2022 tammikuussa. Vielä nyt vuorotteluvapaan loppuvaiheessa työpainajaiset häiritsevät yöunta. Mutta vuorotteluvapaa hyvä ratkaisu sille, ettei tarvinnut jäädä sairauslomalle.

Avunhuuto JHL:lle; perhepäivähoitoa ollaan tai on jo ajettu alas monissa kunnissa sekä osittain alas ajautuminen tapahtuu siten, että nuoremmat/uudet hoitajat eivät innostu perhepäivähoitajan työstä sen ala-arvoisen palkkauksen takia. Perhepäivähoitaja tarjoaa ilman korvausta oman kotinsa 1-4 lapselle, ihanaksi kodinomaiseksi hoitopaikaksi. Kulukorvaus on niin naurettavan pieni, ettei sillä oikeasti kata työstä johtuvia kuluja. Perhepäivähoitajalle sysätään vastuuta koko ajan lisää, mutta palkassa sitä ei huomioida. Tiedän, että me perhepäivähoitajat ollaan pieni vaatimaton ryhmävarhaiskasvatuksessa, mutta auttakaa te JHL meitä, että mekin tulisimme kuulluksi ja arvostetuksi. Kiitos!

- Sijaisia ei enää työpaikalleni palkata, koska työpaikka maksaa jo palkkaa kotona makaavalle sairaalle työntekijälle.

- Hyvä ja reilu johtaminen olisi todella tärkeää.

- Palkkaus kuntoon! Hyvä että näitä kysytään. Toivottavasti asioille tehdäänkin jotain.

En työskentele enää varhaiskasvatuksen parissa. Olin pitkään sairauslomalla työuupumuksen vuoksi ja olen vaihtamassa alaa. Koen varhaiskasvatusalan tällä hetkellä liian kuormittavaksi, koska kuormitustekijöitä on paljon enkä halua enää uupua. Haluan jatkossa voida töissä hyvin, joten olen hakeutumassa eri alan työtehtäviin.

Nyt tuntuu todella kuormittavalta, kun ryhmässä kaksi opettajaa joilla sak-aikaa kymmenen tuntia viikossa, joten kuormittaa hoitajia ryhmässä. Hoitajahan on koko ajan ryhmässä...

Olen saanut JHL:n luottamusmieheltä apua ongelmiin. Kiitos.

Palkka kohdilleen työn vaativuutta ajatellen, ryhmäkokojen pienentäminen.

Ei päivähoito selviä ilman lastenhoitajia, tuntuu että opettajien palkkoja vaan nostetaan. Ihan kuin meitä lastenhoitajia ei edes työskentelisi varhaiskasvatuksessa.

Jos asiat ei muutu, oon täysin valmis osallistumaan lakkoon, joka pysäyttäisi kyllä yhteiskunnan rattaat saman tien.

Kiitos, kun olette ottaneet varhaiskasvatuksen tilanteesta koppia! :)

Myös johtamiseen on pystyttävä puuttumaan. Meillä eivät asiat muutu eikä epäkohtiin puututa, vaikka kaikki pulssikyselyt kertovat, että isoja ongelmia on. Ylemmältä taholta pyydetään johtajia ottamaan ongelmakohdat esille omissa yksiköissään ja miettimään ratkaisuja. Onko henkilökunnan tehtävä ohjeistaa johtajaa, vai olisiko se nimenomaan hänen johtajansa tehtävä puuttua hänen toimintaansa?

Lastentarhanopettajien poissaolo, joka jatkuvasti lisääntyy, ryhmästä aiheuttaa sen, että lastenhoitajat sekä avustajat ovat ne ihmiset, jotka hoitavat ja kasvattavat lapsia. Näkevät mitä heille kuuluu ja missä mennään. Hoitavat ristiriitatilanteet sekä huolehtivat käytännön tasolla lapsen tuen tarpeista. Tämä ei näy millään tavalla työn arvostuksessa tai palkassa. Lapsiryhmässä ja lasten kanssa toimivat lastenhoitajat ja avustajat. Lastentarhanopettajien palkkoja nostetaan jatkuvasti. Lastenhoitajien työmäärä lisääntyy koko ajan, erityisen tuen tarpeet lisääntyvät koko ajan. Missä ovat lastenhoitajien ja avustajien palkankorotukset?

Uuvuttavana asiana pidän myös sitä, että talossamme työntekijöiden, lähinnä hoitajien työaika toivotaan muutettavan (seurattava listaa joka päivä, ennen kuin lähdet työstä, onko seuraavan päiväntöyvuoro vaan muutettu johtajan toimesta) tai työpäivää on pidennettävä ryhmän toiminnan takia. Jos päivänpidennyksiä on tullut, niin kuitenkin takaisin aika määrätään otettavaksi aina aamusta, jolloin se ei hyödytä itseä mitenkään. Ei ole reilua. Opettaja voi eskariryhmässä suunnitella päivän loppumaan kivasti ajoissa iltapäivästä, mutta hoitajalla ei ole sitä mahdollisuutta, kun on aina ryhmässä. Ryhmäkohtaiseen kokopäiväiseen suhdeluun siis!